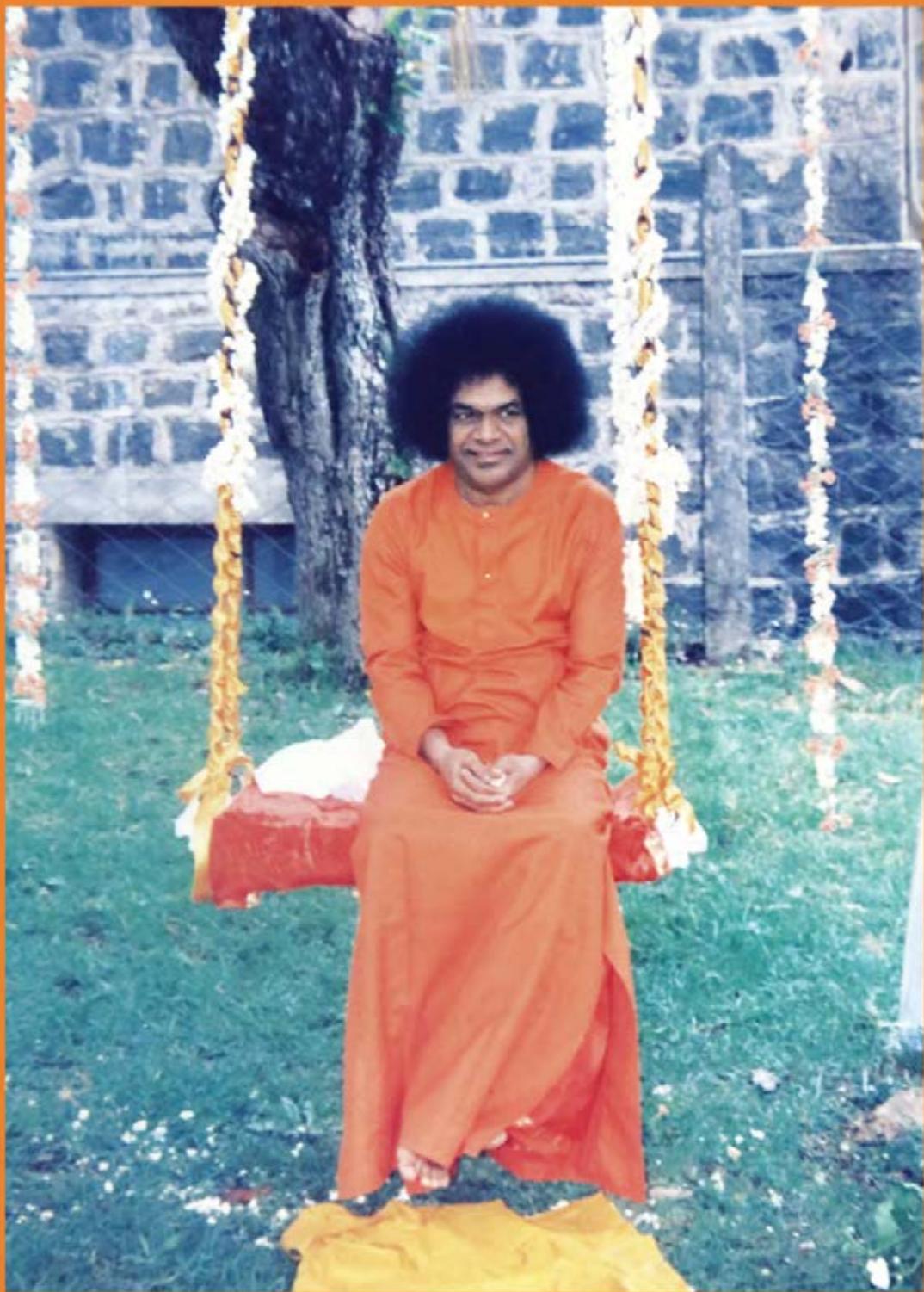
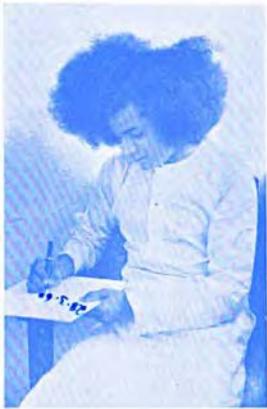

సనాతన సారథి

జనవరి 2020

“ఉమ్మలలూగుమా శ్రీ సత్యసాయి అత్మడోవికలోన ఆనందదాయి”

పత్రిక

కోలు కొని కొట్టి అమకె క్వాసు కూ
ఎగ్గులు యంచు లాచు లాంబు ఉపాయ
ప్రేమక వెంట్లకి క్వాసు తీయారు కూ
ఎలు కొత్త లైప్షిట్ లెప్పు మున్సు
ప్రేమక ప్రేమ కొట్టి ముంచు కూ
శ్రుతి అమ నామం ములాగు
ట్రైంచ్ ల్యూసు వాసుకి కొట్టి కూ
తీచు అమ అనీ లు శ్రుతి ములాగు
అమ మాచులు కొండి వ్యాప్తి ప్రుతిక
సుక్క తండ్రి సుందరి యు నుండి
యెం రకాపం యున్న క్రొమ్ మొయు
యెం ప్రుతి వెయి వా క్రొపె నుండి
క్రొపె ప్రుతి గుణ కొపె కొపె
కొపె కొపె వెయి వెయి. తుంగాగ
గ్రెఫ్టార ముండు క్రొపెలు కొపెలు
ప్రుతి కొపె. శ్రుతి కొపె కొపె
ప్రుతి వెయి వెయి కొపె కొపె
ఏ కాలము కొపె ములా కొపె ములా
గ్రెఫ్టార కొపె

ఖాగాల.

ప్రార్థన

కరుణింప నీకంటే ఘనుడెవ్వడని కదా - యాశ్రయించితి నీ పదాంబుజములు
మొరపెట్టుకొన్న వమ్ము జేయవని కదా - ఎలుగెత్తి పిలిచితి ఇప్పుడు నిన్ను
నేది వచ్చినను నీవే యుంటివని కదా - నమ్మితి నిను నా మనంబులోన
అర్థించినపుడు లేదన నేరవని కదా - చేతులొగ్గతి నీదు చిత్తమునకు

యేమని తలంచుకొంటివి నన్నిప్పుడింక
సుధ్యరింపకనుంట నీ యూహ యేమి
యొంతకాలంబు నిన్ను నేనిట్లు కొలుతు
యెపుడు నీవేలు దాక నేనిట్లు నిలతు

కస్తూరీ! పై ప్రార్థనతో నీ సూతన సంపత్తురము ప్రారంభము చేయి. ఆయురారోగ్య
ఆనందముతో, పుత్ర మిత్ర పౌత్రాభివృద్ధిని కాంచి, భక్తి జ్ఞాన అనుగ్రహ ప్రాప్తిని పొంది సర్వవేళలూ
సర్వేశ్వర సేవలలో కాలము శాంతముగా, సౌఖ్యముగా గడుపుదువు గాక!

- డాయాగారు

ఈది 1950వ దశకంలో కస్తూరిగారికి భగవాన్ బాబావారు ప్రాసిన దివ్యలేఖ.

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

నంపుటము 63
సంచిక 1

జనవరి 2020

ప్రచురణ తేదీ
2019 డిసెంబరు 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	5
2. శ్రీ సత్యసాయి పైంటర్ సెకండరీ స్కూల్ అడ్డిషన్ నోటీసు		8
3. శరణాగతి తత్త్వం	అవతారవాణి	9
4. జపానీలో శ్రీ సత్యసాయి సనాతన సంస్కృత కేంద్రం		17
5. ఆరోగ్యాయై ప్రసాదించే ఆలయం	డా॥ నీలమ్ దేశాయ్	18
6. జపానీపొట్ కాదు, జవితపరమావథి ముఖ్యం	డా॥ బి.వి. వట్టాభిరామ్	23
7. మకర సంక్రమణ విశిష్టత	శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధ మాధురి	26
8. బిష్టుంలో ఆదర్శ మానవత్వం	బి.వి.ఎన్. సాగర్	28
9. అవతారవైభవంలో ఆద్యత ప్రదేశాలు - 1	పి.వి. చలం	32
10. 'కర్తులంటను మానవుని భక్తి పలన'	శ్రీ సత్యసాయి పద్యసుధ	35
11. సనాతన ధర్మ టిపికలు - 1	వై. శ్రీరంగనాథరాజు	36
12. ప్రశాంతి సమాచారం	డా॥ దివి చతుర్యేది	40
13. ఊహా నిజమైనది!	'సనాతన సారథి' 1960 జనవరి సంచిక నుండి	48
14. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యానంస్త అడ్డిషన్ నోటీసు		49

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, వభీకేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

ఫోన్: 08555-287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు, ఆడియో వీడియో సీడీల్కారచు ఆర్డర్లు Extn. 162)

గమనిక: అడ్సు కపరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పుప్పుల గుర్తు (***)

ఉన్నట్టయితే మీ చందాను వెంటనే రెస్యూవర్ల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, వభీకేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆంధ్ర) - 515134 తరఫున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెన్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పజ్సిఫర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఏ. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయాశ్వర విరచిత

రామేష్టోధారోస్ పాఠోగ్రస్

(గత సంచిక తరువాదు - 71వ భాగం)

చేయుచుండెను. వారు ఆమెకు దూరము నుండి సమస్యలించిరి. ఆమె కన్నులు తెరచి వారలను చూచి, “ఓ వానరులారా! మీరు అలసినటుల కనుపించుచున్నారు. చాలా బడలియుంటిరి” అని ఘలముల నందించి, కొంత విశ్రమింపుడని కోరెను. ఆమె ఆజ్ఞ ప్రకారము ఘలములు భుజించిరి. ఆమె చెంత కూర్చొనిరి.

సీతాన్వేషణము

హానుమంతుడు తూర్పునకు తన పరివారమును గొనిపోయెను. సుషేషుడు, మైందవుడు తమ పరివారములతో వెళ్లిరి. వీరు గంధమాదనము, సుమేరు పర్వతము, అర్జున పర్వతము, నీలగిరి పర్వతముల గుహలను పరిశోధించిరి. వెతుకుతూ వెతుకుతూ ఉత్తర సముద్ర తీరము జేరిరి. ఈవిధముగ వానరులు నిద్రాహోరములు మాని, రామకార్య నిమిత్తమై తమ ప్రాణములైననూ అర్పితము గావింతుమని, చిన్నవాని మొదలు పెద్దనాయకునివరకూ, ఒకే దీక్షతో ‘రామ, రామ, రామ’ అంటూ వనములు, కొండలు, గుహలు, సదులు, పల్లములు, లోయలు, ఒకబేమిటి, మానవులు చౌరాసటువంటి ప్రదేశములన్నింటినీ గాలించుచూ వచ్చిరి. మార్గ మధ్యములో అడ్డవచ్చిన రాక్షసులను హతమార్పుచూ ఒక సరోవరము చేరిరి. అక్కడ స్వయంప్రభ అను ఒక స్త్రీ తపము

ఆమె స్వీయ వృత్తాంతము వారితో చెప్పునారంభించెను: “ఓ వానరులారా! రాముడు నివసించు స్థానమునకు నే పోతున్నాను. నా పేరు స్వయంప్రభ. నేనోక గంధర్వుని కూతురును. హేమ అను అప్పరస నా సఫి. నేను తపము నాచరించుచుండ బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమై నాకు కావలసిన వరమును కోరుకొమ్మునెను. అంత నేను భగవంతుడు మానవాకారుడై మానవమాత్రునివలె సంచరించుట దర్శించవలెనని కోరుకొంటిని. అంత, “నీవీ స్థానమున తపమాచరించుము. ఈ ప్రదేశమునకు మహా బలవంతులగు వానరులు రాగలరు. వారి వలన మానవాకారము ధరించిన రాముని వృత్తాంతమును వినగలవు. తదుపరి రాముని దర్శించగలవు” అని వరమిచ్చెను. “ఆహో! ఆ వరముయొక్క ప్రథమ ద్వితీయ చిహ్నములు నేడు ఘూర్చి అయినవి. మొదటిది మహా వీర వానరులు నా చెంతకు వచ్చట. రామనివాస స్థానము, రామకథా విధానమును తెలుపుట రెండవది. ఇక రామదర్శనము మాత్రమే కొదువ. అదికూడా అయినటులనే తృప్తి చెందుచున్నాను” అని ఆనందబాపుములు విడుచుచూ ఆ స్త్రీ హద్దులు లేని ఆనందమును అనుభవించుండ, వానరులు కూడా అమితానందపడిరి. అంతలో ఆ స్త్రీ కన్నులు మూసుకొని యొకపరి యోచించి, “వానరులారా! ఒక సముద్రతీరమున దివ్య పట్టణములో సుందరమైన వనమున సీత ఏకాంతముగ

విలపించుచున్నది. తప్పక మీరు చూతురు, విచారించకుడు” అని ఆశీర్వదించెను.

అంత వానరులు గంతులు వేసిరి. “ఆహో! మనకు సుగ్రీవుడిచ్చిన వ్యవధి రెండు దినములలో గడచి పోవును. కానీ, సీతను చూడలేకపోతిమి” అని అంగదాది వానరులు విచారించిరి, కన్నీరు కార్చిరి. సముద్ర తీరమును చేరి, దానిని దాటుటకు యొవ్వరికీ చేతకాక, ఇసుక తిన్నెలపై గుంపులు గుంపులుగా కూర్చొని విచారించుచుండిరి. అంగదుని దుఃఖమును చూచి, జాంబవంతుడు పలువిధములుగా ఉపదేశించెను. “మన ప్రయత్నములో యెట్టి లోటునూ లేదు; శక్తి లోపము లేక, అన్నపానాదులు సహితము ఆశించక, క్షణమైనను వ్యధాపరచక, సీతను వెతకుచునేయున్నాము. మన ప్రభువు సుగ్రీవుడు మన ప్రయత్నములను చూడకున్ననూ, శ్రీరాముడు చూచునే యున్నాడు. కనుక, రాముడట్టి శిక్షనూ మనకు అందించడు. భయపడనక్కరలేదు. అతని కార్యము కనుక, అతని నామమును స్వరించుచూ, మన ప్రయత్నము మనము చేతము” అని కొంత ఓదార్పు మాటలు పలికెను.

ఇంతలో సహోదరునకు తిలోదకములనిచ్చు నిమిత్తము ఒక పెద్ద వృద్ధపక్షి అక్కడికి వచ్చెను. వానరులు దాని చుట్టూ చేరి, వీడు రాక్షసుడా, యొవడని విచారించుటకు ప్రారంభించిరి. ఆ పక్షి, “వానరులారా! నా పేరు సంపాతి. నేనును జటాయువును సోదరులము. చిన్నతనములో మేము హందెము వేసుకొని, సూర్యుని సమీపించుటకు మీదికెగసితిమి. సూర్యుని వేడిమిని సహించలేక నా తమ్ముడు తిరిగి వచ్చెను. నేను దురభిమానముచేత పట్టిన పట్టును విడువక మీది కెగురుచుంటిని. ఈవిధముగా అనేక పర్యాయములు చేయటచేత నా రెక్కలు కాలి విరిగిపోయెను.

“అంతరిక్షమునుండి దబ్బున క్రిందపడితిని. ఆ దారిని చంద్రముడను ముని వెళ్ళుతూ, నా దురవస్థను చూచి జాలిపడెను. అతని ఉపదేశముచే నాకు దురభిమానము నశించెను. ‘ఓ పక్షిరాజా! నా మాట వినుము! త్రైతాయుగములో శ్రీమన్నారాయణుడు నరాకారుడై అవతరించును. అతని భార్యను రావణుడు అపహరించును. అతని భార్యను వెతకుటకు వానరసైన్యము వచ్చును. ఆ దూతలైన వానరులను చూచి నీవు పవిత్రుడవగుదువు. అప్పుడు నీ రెక్కలు నీకు యథారీతిగా వచ్చును. అప్పుడు సీత వృత్తాంతము వానరులకు తెలుపుమని ఆదేశించెను. ఈనాడు నా అదృష్టము పండి, నా సోదరుడయిన జటాయువునకు తర్వాతముచేయ ఇట కరుదెంచితి. మీరు నాకు మునీంద్ర వచనములను స్వరణకు తెప్పించితిరి. స్వరణకేమటి, వారి వచనములు నెరవేరెను” అనెను.

అంత వానరులు ఆపురతతో, “సంపాతీ! నీ చరిత్రనటుంచుము. మాకు గడువు సమీపించుచున్నది. కనుక సీత జాడను, ఆమె చరిత్రమును తెలుపుమ”ని ప్రార్థింప, “ఓ వానరులారా! వినుడు. ఒకనాడు నాకు అమితమైన ఆకలివేయుచుండ, నా కొమారుడైన సుపర్ణుని పిలచి, ‘నాయనా! త్వరగా వెళ్ళి యేదైనా ఆహారమును తెచ్చు. నాకు వ్యధాప్యము, పైగా రెక్కలు లేవు కాన, నేను తాళజాలన’ని బతిమిలాడగా, కొమారుడు అడవికి వెళ్ళెను. యెంతకాలము చూచినను కొమారుడు రాకపోయెను. నా విచారము అధికమాయెను. ఆకలి మాట్లాడివేసెను. కడకు కుమారుడు మృగమాంసమును శ్రీసుకొని అలసి వచ్చెను. ఆకలిచేతను, అజ్ఞానముచేతను భరించలేక ఆలస్యముగా వచ్చేనే అను నిరాశచే కోపమును పట్టలేక కొమారుని శపించుటకు పూనుకొంటిని. అంత సుపర్ణుడు నా రెండు కాళ్ళను పట్టుకొని, ‘నాన్నా! నేను కాలమును ఒక క్షణమైననూ వ్యధాపరచలేదు. నా

వినుపూలకింపుము. నన్ను క్షమింపుము' అని మాంసమును పెట్టేను.

"అది తిని కొంత వూరట కలిగిన తరువాత ఆలస్యమునకు కారణమచిగితిని. అప్పుడు 'తంట్రి! నేను వనమునకు వెళ్లినప్పుడు యిరువది భజములును, పది శిరస్సులుగల పురుషుడోకడు మార్గమున బోపుచుండెను. అతనిచెంత చక్కని స్త్రీ కలదు. ఆమె సౌందర్యము వర్ధనాతీతము. ఆమె రోదన వినలేకపోతిని. అంత వాడొక జంతువని భావించి మొదట వానిని పట్టితిని. తదుపరి లోనపున్న ఆ సుందర స్త్రీని చూచితిని. 'రామూ, రామూ, రామూ' అను పదమును తప్ప అన్యవచనము ఆమె నోటిసుండి రాలేదు. ఈవిధమైన పోరాటముచేత కాలము విలంబమయ్యేను" అని తెలిపెను. ఈ మాటలు వినగానే, 'అయ్యా! నాకు రెక్కులు లేకపోయే కదా! వృద్ధాప్యము వేరే ప్రాప్తమయ్యే కదా!' అని నాలో నేను దుఃఖించి, నిజముగా వాడెవడో రాక్షసుడు అని తలంచి, 'నాయనా! ఆ దశకంతుడు యే దిశకు పోయెను?' అని ప్రశ్నించ దక్కిణ దిశకు పోయెనని చెప్పేను. 'అయ్యా! ముని చెప్పినటుల వాడు రాపణాడే! ఆ స్త్రీ సీతామాతయే! ఇందులో యేమాత్రము సందియము లేదు. అపహరించి కుక్కపలె, నక్కపలె దొంగగా గొనిపోయెను' అని పండ్లు కొరికితిని. అంతకంటే నేనేమి చేయగలను!" అని జరిగినదానిని తెలిపెను సంపాతి. "మునీశ్వరుని వచనములనుబట్టి ఆమెను వెతకుటకు వానరులు వత్తురు అని నిమిష నిమిషము లెక్కించుంటిని. ఈనాటికి నా జన్మ ధన్యమయ్యేను. మిమ్ములను దర్శించగలిగితిని" అని ఆనందముతో ఉన్నత్తుడాయెను. "ఓ వానరులారా! సముద్రతీరమున త్రికూటవర్షతముపై లంకానగరము కలదు. ఆ నగరములో అశోకవనమును సుందరమైన ఉద్యానవనము యున్నది. అందులో సీత దుఃఖించుచూ వుండును. మీ రాక్కె యెదురుచూచున్నది. కనుక

మీరు దక్కిణదిశకు వెళ్లుడు" అని చెప్పేను. ఆమె అశోకవనమున చెట్టుక్రింద దుఃఖించుచున్నది మీకెట్లు తెలిపెనని అంగదుడు ప్రశ్నించగా, "నాయనా! గృధ్రముల దృష్టి 400 యోజనముల దూరము వరకు ప్రసరించును. నాకు వృద్ధాప్యము లేకున్న మీకు నేనెంతో సహాయమును చేసియుండివాడను. వానరులారా, నూరు యోజనములు దాటగల బలవంతుడు, బుద్ధిమంతుడు రామకార్యము సాధింపగలదు. మీ గుంపులో అట్టివాడుండిన యెదల మీ కార్యము సిద్ధించును" అని అనుచుండ సంపాతి రెక్కులు కొంత యెగురునట్టి రీతిగా కదలిక చిన్నెలు కనుపించెను. సంపాతి పరమాశ్వర్యముతో రెక్కును కొంత కదిలింపగలిగెను, కొంత యెగురగల్లెను. ముని వాక్యములు సత్యరూపమును ధరించెను. "వానర వీరులారా! మీరు రామకార్యమున కెంతయో ఉత్సాహముగ నిద్రాపోరములు మాని, ఏకైక భక్తి ప్రశ్రద్ధలతో జీవితమును ధారపోయుచున్నారు. అట్టి మీకు రాముడే సర్వశక్తులను అందించి తన కార్యమును చేయించుకొనును. అతనిని మనసారాతనివితీరా చింతించడమే మీరు చేయవలసిన ప్రధానకార్యము. తప్పక సముద్రమును దాటగలరు. సీతను చూడగలరు, రామునకు తృప్తి గావించగలరు. భగవత్ తృప్తి మీ జన్మమును సార్థకము గావించును. దైవమునే తృప్తి గావించునట్టి జన్మమే జన్మము; వాని జీవితమే లెక్కలోనికి వచ్చునది. మిగిలిన జన్మములు తిండికి చేటు, భూమికి బరువైనవే తప్ప వేరు ఫలముండదు" అని చెప్పుచు పైకి యెగిరెను.

చూచుచున్న వానరులు అతని శక్తికి సంతసించి ఆశ్వర్యపడిరి. "మూకం కరోతి వాచాలం పంగుం లంఘుయతే గిరిం" అన్నట్లు రామనామము యెట్టి కార్యమునైను చేయించును. రెక్కులు లేని సంపాతి ఆకాశమున యెగురుటకు రామనామమే కారణమన్నది సంపాతి వచనములద్వారా వానరులు చూడగలిగిరి.

దీనిని ఆధారము చేసుకొని, వానరులు వారి వారి బలములను పరీక్షించుకొనిరి. కడకు జాంబవంతుడు వానరులతో, “మిత్రులారా! నాకు వృద్ధాశ్యము వచ్చినది. పూర్వపు బలము క్రీణించినది. యేదో రామకార్యమును సంతోషముతో రామానుగ్రహముతో ఇంతమ్యాత్మమైననూ నేను తిరుగాడగల్లుచున్నాను. పరమేశ్వర త్రివిక్రమావతార సమయమున నేను పూర్ణపయసులో నుంటిని” అని అనుచుండ,

వానరులందరూ యువరాజైన అంగదుని చుట్టూ గూడి, ఇట్లు పలికిరి: “ఓ రాజు! ఉపాయము నాలోచింపుడు. మనలో సముద్రమును దాటగల బలవంతుడెవరో తమరే నిర్ణయించుడు, తమ ఆజ్ఞ శిరసావహించి ముందు ప్రయత్నములు చేతుము” అని పలికినతోడనే, అంగదుడు సమావేశపరచి యొవరెవరి శక్తి యొంతటిదో తెలుసుకొనగోరెను.

(ప్రశ్నం)

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL, PRASANTHI NILAYAM - 515134, (A.P.)

Phone No: 08555-289289, Website: ssshss.edu.in, E-mail: ssshss@gmail.com

ADMISSION NOTICE 2020-2021

Admissions to Class I (Boys & Girls) and Class XI (Boys & Girls) for the academic year 2020-21 will take place in **June 2020**. The medium of instruction is English and the school is wholly residential.

Admission criteria for Class I **

Age Limit: 5½ years to 6½ years as on 30-09-2020

The Date of Birth should be between 30-03-2014 to 30-03-2015.

** Note: Admissions for class 1 will be under Random method

Admission criteria for Class XI

Only English Medium students are eligible to apply.

Prospectus and Application forms can be downloaded from our website: www.ssshss.edu.in from **1st January 2020 till 31st January 2020 only**.

The downloaded filled in application should be sent along with a Demand Draft drawn in favour of **Principal, Sri Sathya Sai Higher Secondary School** on STATE BANK OF INDIA, Puttaparthi Branch (CODE no:02786)

Or

payment can be done through online "SBI Collect" for the value of Rs.100/-

with self-addressed envelope with stamp Rs. 10/-

The size of the cover shall be 15 cm x 24 cm .

The last date for submission of filled in application form will be **20-02-2020**

PRINCIPAL

అవతారవాణి:

శరణాగతి తత్త్వం

[“ఇందుగలడందు లేదని సందేహము వలదు, చక్రి సర్వోపగతుండు...” అని చాటిన భక్తుగ్రజ్యాదు బాలప్రఫోదుడు. తండ్రి హిరణ్యకశిషుడు అతనిని

విష్ణుగులతో కరిపించాలని, ఏనుగులతో తొక్కించాలని ప్రయత్నించినప్పుడు ప్రఫోదుడు, “స్వామీ, నా తండ్రి నన్ను పాములతో కరిపిస్తున్నాడు, ఏనుగులతో తొక్కిస్తున్నాడు. నన్ను కాపాడు” అని మొరపెట్టుకున్నాడా? లేదు. పైగా, ఆ విష్ణుగులలో, ఏనుగులలో సహితం శ్రీహరినే దర్శించి భక్తిపారవశ్యంలో మునిగిపోయాడు. అందువల్లనే అతనికి ఏమూత్రము హాని జరగలేదు అంటూ భగవాన్ బాబావారు ఒకానొక సందర్భంలో విద్యార్థులతో అనుగ్రహభాషణం సల్పుతూ, శరణాగతి తత్త్వానికి ప్రఫోదుణిటి ఒక గొప్ప ఉదాహరణగా పేర్కొన్నారు. “ఆధ్యాత్మిక విషయాలలో మానపుని సందేహాలన్నీ తీర్చాలంటే ఒకటే గతి, అదే శరణాగతి” అని సెలవిచ్చారు. శరణాగతితత్త్వాన్నిగురించి పరమాద్యుతంగా వివరించే ఈ క్రింది దివ్యోపన్యాసం 1960వ దశకం నాటిది.]

**“కాలముబట్టి సర్వమును కల్పుచునుండును
మంచిచెడ్డలున్
కాలముబట్టి వచ్చేడివి కల్పికి లేఖికి
రాకపోకలున్
కాలమె అన్నిరీతులను కారణమెంచుచు
చూడగాను, ఈ
కాలము లొంగదీయని మనమ్యుడొకండును
లేడుగా ధరన్.**

**సాధుజనులకు ఎల్లెడ భాధగలుగు
నీతిజనులకు నెల్లెడ రోతగలుగు
ధర్మపరులకు ఎల్లెడ చెడ్డగలుగు
పృథ్వి కలియుగ మీ తెరగు వెలయు**

**దివ్యాత్మస్వరూపులారా!
పవిత్రమైన దివ్యప్రకృతిని మీరు జడముగా భావించి
శుష్ఠుపైరాగ్యమనే ఎడారియందు విడువనక్కరలేదు.
దీనిని ఈశ్వరునితో ఏకముచేసే ప్రయత్నమునకు
పూనుకొని, తద్వారా మీరు ప్రకృతియొక్క ఆనందమును**

అనుభవించుకోవడానికి సంసిద్ధులై ఉండాలి. సత్యము లేని స్థానము లోకమున లేదు. కనుక, సత్యాన్వేషణ సల్పటం కంటే ఆ దశను దాటి, సత్యమును అనుభవించి ఆనందమును అందుకోవాలి.

ప్రపంచమంతా పరమాత్మ చైతన్యమే తప్ప అన్యము కాదు. సృష్టియే చైతన్యము, చైతన్యమే సృష్టి. చైతన్యము లేని స్థానము ఎక్కుడా కనిపించదు. కాన, పారమార్థిక దృష్టితో, పవిత్రమైన భావంతో ప్రకృతియొక్క చైతన్యమునే ఈశ్వరత్వముగా విశ్వసించి అనుభవించడానికి మీరు తగిన ప్రయత్నము చేయాలి.

ఈనాడు మనము మానవజాతిని మాధవునివైపు మరలించుకు ప్రయత్నిస్తున్నామని భావిస్తున్నాము. ఐతే, దీనిద్వారా ఏకత్వమును, ఈశ్వరతత్త్వమును గుర్తించుకొనలేదు. మరి ఏమి చేయాలి? ఈశ్వరత్వమునే మానవ జాతియందు ఆవిర్భవింపజేసేందుకు ప్రయత్నించాలి. అందు నిమిత్తం మనలోనున్న దివ్యచైతన్యమును ప్రకటించే విధంగా మన వ్యక్తిత్వమును తీర్చిదిద్దుకోవాలి. పరమాత్మ స్వరూపమైన ఈ ప్రకృతిని కేవలం జడస్వరూపముగా భావించేవారంతా భగవత్తత్త్వమును గుర్తించుకోలేని

వ్యక్తులే! భగవంతుడు సర్వవ్యాపి. సకల చరాచరములందుకూడను తన శక్తిస్వరూపాన్ని నానా రూపనామములతో ప్రకటింపజేసే ఏకైక ఆత్మతత్త్వము భగవత్తత్త్వము. అట్టి భగవత్తత్త్వమునందు మనిగి మన జీవత్తమును బ్రహ్మత్వంగా మార్చుకొనే ప్రయత్నమునకు పూనుకోవాలి. అందుకు మనము అవలంబించవలసిన మార్గమేమిటి? ఈనాటి మానవుడు ఒక నిమిషము తమోగుణముతో, మరొక నిమిషము రజోగుణముతో, ఇంకొక నిమిషము సాత్మీకముతో ప్రవర్తిస్తున్నాడు. ఏ నిమిషంలో సాత్మీకమో, ఏ నిమిషంలో రాజసికమో, ఏ నిమిషంలో తామసికమో చెప్పలేము. ఈ సాత్మీక రాజసిక తామసికములు ఒకదానిని మరొటి ‘బవరీష్క’ చేస్తూ పోతున్నాయి. ఈ గుణముల సమ్మిళితమైన ఘర్షణయందు సత్యమార్గమును అనుసరించగలమనుకోవటం కేవలం ఒక బ్రాంతి. కనుకనే, కల్పితమైన ఈ గుణములను ఏకత్తమువైపు మరల్చే ప్రయత్నము సల్పాలి. అప్పుడే దివ్యత్తమును అందుకోగలము. కోమలమైన రేకలతో కూడిన గులాబీ పుష్పమునకు క్రింద ముళ్ళు చేరి యున్నట్లుగా ఈ లోకంలో మంచిచెడులు కలసి ఉంటాయి. ముళ్ళను తాకకుండా మనము గులాబీ పుష్పమును కోసుకున్నట్లు, జగత్తునందు మలినమైన గుణములను త్యజించి పవిత్రమైన ప్రేమపుష్పమును మాత్రమే అందుకోవడానికి ప్రయత్నం చేయాలి.

దైవంతోకూడా వ్యాపారమా!

ఈనాడు లోకములో మానవులు దైవమునకు కానుకలు యిచ్చి తమ కోరికలు నెరవేర్యుకొనటానికి ప్రయత్నము చేస్తున్నారు. కానుకలు ఇవ్వడంవల్ల మన కోరికలు జయిప్రదము అవుతాయనుకుంటే, మనము దైవమును దైవముగా భావిస్తున్నామా లేక వ్యామోహ సహాతుడైన వ్యక్తిస్వరూపుడుగా భావిస్తున్నామా అనేది విచారణ చేయాలి. మనం ఏదైనా పొపుకు వెళ్లినపుడు కొన్ని కానులను వారికి అందించి, మనకు కావలసిన పస్తువులను అందుకుంటాము. ఇది కేవలము వ్యాపార సంబంధమైనది. కానీ, పరులు - తాను అనే దైవత భావము లేనటువంటి ఏకత్త్వమే భగవత్తత్త్వము. అలాంటి

దివ్యస్థానమునందుకూడను మనం వ్యాపారసంబంధమైన విషయాలకు పాల్పడుతున్నామంటే, దైవత్తమును మనము సరిగా అర్థము చేసుకోలేదనే అర్థము. మలినమైన మనస్సుతో, స్వప్నధృత్యములైన ఈ పదార్థములతో నిత్యసత్యమైన పరమాత్మ ప్రేమను కొనటానికి ఎవరికైనా సాధ్యహోతుందా! గోపికలు పరిపూర్ణమైన శరణాగతి భావముతో తమ హృదయ కమలమునే కృష్ణునికి అర్పించి, తద్వారా కృష్ణుని ప్రేమమకరందమును గ్రోలగలిగారుగాని, మలినమైన మనస్సునుగాని, క్షణభంగురమైన పస్తువులను గాని వారు ఏనాడూ అర్పితము చేయలేదు.

‘సర్వం విష్ణుమయం’ అన్వయ శరణాగతి భావము

శరణాగతి అనగా సర్వము పరమాత్మునికి అర్పితము చేయటమని మన వ్యాపారిక లోకంలో ఒక అర్థము. ఇది నానార్థములలో ఒకటిగా ఉండవచ్చను కానీ, యధార్థము మాత్రము కాదు. అతీతమైన స్థానములో, అపరిమితమైన ఆనందములో మునగటిమే శరణాగతియొక్క తత్త్వము. శరణాగతి అనగా మరొక అర్థమున్నది. “బ్రహ్మ సత్యం జగన్నిధ్వ్య” అనుకోవడంలో జగద్దిశ్వరునినుండి జగత్తును కొంతపరికు వేరుచేసినవారమవుతాము. అట్లుకాకుండా, “సర్వం విష్ణుమయం జగత్తే” అంతా భగవంతునియొక్క ఆకారమే, అతనియొక్క మాయయే అనే సత్యాన్ని గుర్తించటమే శరణాగతి తత్త్వము. మన దేహమును, మనస్సును, వస్తువులను, బాధ్యతలను పరమాత్మునికి అర్పితము చేసినంతమాత్రమున అది శరణాగతి కానేరదు. అంతటా, అన్నియొడల, అన్నియు దైవత్తమేయని విశ్వసించే ఏకత్వ భావమే శరణాగతి. ఇలాంటి శరణాగతి పొందిన మానవని, జీవత్తమునే శివత్తముగా భావించే వ్యక్తిని భగవంతుడు తన హస్తమునందుంచుకొని భూపలయమనే ఈ పంజరము నుండి విడిపించి, జనన మరణములనే వైతరణిని దాటించి, తన హృదయమునకు హత్తుకుంటాడు. అట్టి ప్రేమతత్త్వమే శరణాగతి తత్త్వము.

వ్యక్తి అనగా ఎవరు? తనలో నిగూఢంగా, అవ్యక్తంగా ఉన్న పరంజ్యోతి తత్త్వాన్ని సర్వత్రా ప్రకాశింపజేయు తత్త్వమే వ్యక్తిత్వానికి సరియైన అర్థం. కాన, మానవుడనగా

సామాన్యమైనవాడనుకొని మోసపోకూడదు. పెట్టిన పేరు, పుట్టిన రూపము రెండూ కల్పితములే. విత్తులో మొక్కవలె జీవతత్త్వంలో ఈశ్వరత్వం సహజంగా ఉంటుంది. విత్తు మొక్క కావాలంబే కొంత సంస్కారమునకు పూనుకోవాలి. అదేరీతిగా వ్యక్తిత్వము శక్తిమయంగా రూపొందాలంటే దానికికూడను కొన్ని సంస్కారములు అవసరం. అట్టి సంస్కారములే నవవిధ భక్తిమార్గములు. వీటిద్వారా దివ్యత్వాన్ని ప్రకటింపజేసే మార్గమందు మనము కాలిడాలి. ఇట్టి సత్యమును తెలిపే వ్యక్తులు మనకు గురువులుగా ఉన్నప్పుడు పారమార్థికమైన లక్ష్యముతో మన జీవితమును సార్థకము చేసుకోవడానికి తగిన శ్రద్ధ కలుగవచ్చు.

మూలాధారతత్త్వంపై ధృష్టి నిల్వాలి

ఈనాడు ఎక్కడ చూచినా నాస్తికత్వమే! పాపభీతి లేదు. దైవపీతి లేదు. గుణములయొక్క దోషముచేత మానవుడు ఆధారాన్ని వదలి, ఆధేయమునే ఆధారంగా తీసుకోవడమే దీనికి మూలకారణము. సినిమాహాలులో తెరను చూస్తుంటే యింకా బొమ్మలు రాలేదే, అని బొమ్మలపైనే మన ధృష్టి ఉంటుందిగాని తెరపైన ఏమాత్రము ఉండదు. కానీ, ఆ తెరయే లేకపోతే బొమ్మలు కనిపించవు. మనము వచ్చే పోయే బొమ్మలకోసం వెళుతున్నామేగాని, బొమ్మలకు ఆధారమైనటువంటి తెరను యేమాత్రము ఆశించటం లేదు. అదేరీతిగా, మన వాంఛలు గుణమాలిన్యంతో చేరిపోవటంచేత క్షణభంగురమైన రూపనామములచేత ఆకర్షితులమై, తద్వారా అందుకొనే ఘలమును ఆశించి, ఆ ఘలనిమిత్తమై మన కాయమును, కాలమును, కర్రులను అంకితము చేసుకొంటున్నాము. కాయమును, కాలమును, కర్రులను అంకితం చేయవలసింది ఎవరికి? “కాలకాల ప్రపన్నానాం కాలః కిం కరిష్యతి” కాలము దేహాన్ని ప్రింగితే, కాలాన్నికూడను ప్రింగేవాడు ఈశ్వరుడు. ఆ ఈశ్వరతత్త్వమును మనము హృదయపూర్వకంగా విశ్వసిస్తే, మనవత్వములోని ఈశ్వరతత్త్వమును ప్రకటిస్తే ఏవిధమైన భయభ్రాంతులకు అవకాశముండదు.

ప్రపంచమునందు ప్రతి పదార్థమూ ఏదో ఒకరీతిగా అంత్యముకాక తప్పదు. యుగములు, జగములే

కదలినప్పుడు, అవతారములే మారినప్పుడు యింక క్షణభంగురమైన పాండిత్యముగాని, ఆర్థించిన ధనకనక వస్తువాహనాదులుగాని మారకుంటాయా?! ఎంతో ప్రేమగా పెంచి పెద్ద చేసిన మన దేహమునే మనము ఏదో ఒకనాడు వదలి వెళుతున్నాము. మీరు దేహియేకానీ దేహము కాదు. ఈ సత్యమును గుర్తించండి. మీరు ఆధ్యాత్మికమార్గమును అవలంబించి ఆనందమును అందుకోవాలనే అభిరుచి కలిగినవారలే అయితే మీ హృదయాన్ని ఏకత్వమైన ఆత్మతత్త్వములో ప్రవేశపెట్టండి. అనాడే మీ గుణములయొక్క మాలిన్యము తొలగిపోయి హృదయం పరిపుడ్చువుతుంది. యౌవనానికి ఉద్రేకము, వార్ధక్యానికి భయము, మరణానికి దిగులు - ఈవిధమైన భయభ్రాంతులతో చేరిన జీవత్వము దైవత్వము ఎట్లపుతుంది?! ఆనందముతో ప్రకాశించే చిత్త శక్తిని విస్మరించి, భయభ్రాంతులతో జీవిస్తూ, జీవుడే దేవడని చెప్పుకోవడం సిగ్గుచేటుగా ఉంటుంది. దైవత్వమనగా, ఆత్మతత్త్వమనగా ఎట్టి భయమునకుగాని, భ్రాంతికిగాని, ఆశకుగాని, నిరాశకుగాని తావులేనిది. అప్రియమైనదానిని దేవప్రించటము, ప్రియమైనదానిని కాంఖ్షించటము - ఈ రెండింటికి అతీతమైనది ఆత్మతత్త్వము. అట్టి పవిత్రమైన దివ్యత్వానికి మనము క్షణభంగురమైన వాంఛలను అంటగట్టి, ఆనందము ననుభవించాలని ప్రయత్నించడం హస్యాస్యదం.

‘యతో వాహో నివర్తంతే....’

ఈనాడు లోకములో చెప్పే మాటలు వేరు, ఆడే అటలు వేరు. చెప్పే మాటలకు, చేసే పనులకు సంబంధము లేకపోతే దైవం ఏరీతిగా అనుగ్రహిస్తాడు?!

ఒక మహాధార్మికుడైన మహారాజు తన ఏకైక పుత్రుని ఒక గురువు చెంత విద్యాభ్యాసము నిమిత్తమై చేర్చాడు. ఈనాటి విద్యలు పొట్టకూటి విద్యలేగాని బుద్ధికి పదును పెట్టే విధానము ఎవరికీ తెలియటం లేదు. ఇంద్రియ నిగ్రహమునకు దోహదం చేయక, మృగస్నేష్మను ప్రోత్సహించే ఈనాటి చదువును ‘విద్య’ అని చెప్పుకోవడం ద్వారా మనము సరస్వతికికూడను అవమానము చేసినవారమువుతాము.

ఆనాటి విద్యలు ఆత్మతత్త్వమునకు సంబంధించినవిగా ఉండేవి. గురువు ఆత్మతత్త్వాన్ని బోధిస్తుంటే ఈ పిల్లలవాడు ఆయన చెంత చేరి శ్రవణము చేస్తూండేవాడు. కొన్ని దినములు గడచిన తరువాత మహోరాజు తన కుమారుని విద్యాభ్యాసము ఎంతవరకు వచ్చిందో విచారణ సల్వాలని గురువు గృహమునకు వెళ్లాడు.

ఈస్నాదైతే శ్రీమంతులు తమ పిల్లలకు చదువు నేర్చే నిమిత్తం గురువునే యింటికి రపించే ప్రయత్నము చేస్తారుకానీ, ఆనాడు మహోరాజులుకూడను గురువుయొక్క గృహమునకే తమ కుమారులను పంచించేవారు. ఇంట్లో అయితే అమ్మ, నాన్న అనే అభిమానము పిల్లలవాని యొక్క చురుకైన బుద్ధిని మరుగుపరచి, తమోగుణమును పెంచే అవకాశముంది. అందువల్ల అభిమాన మమకారాలను దూరము చేసికొని, సర్వవిధముల గురువే తండ్రిగా ఉండే స్థితిలో వారు తమ పిల్లలను గురువు గృహమునకే పంచించేవారు.

మహోరాజు వెళ్లేటప్పటికి పిల్లలందరు గురువు చుట్టూ చేరారు. మహోరాజు ఒక ఆసనముపై కూర్చుని అందరినీ పలు రకాల ప్రశ్నలు అడుగుతూ వచ్చాడు. పిల్లలందరూ ఆయనకు సంతోషం కలిగేరీతిగా జవాబులు చెపుతూ వచ్చారు. చివరికి రాజు తన కుమారుని ప్రశ్నించాడు, “నాయనా! భగవంతుడు ఎట్లా ఉంటాడు? భగవంతుని గుణగణములు ఎటువంటివి?” అని.

పిల్లలవాడు మానము డాబ్చి కడలక మెదలక కన్నలు మూసుకొని ఉన్నాడు. ఎన్ని పర్యాయములు మహోరాజు ప్రశ్నించినప్పటికీ జవాబు శూన్యము.

రాకుమారుడు జవాబు చెప్పటంలేదు కదా అని చుట్టూ ఉన్న పిల్లలు భగవంతుడు కరుణాసముద్రుడని, ఆనందసాగరుడని, సాక్షాత్ ఆత్మస్వరూపదేయని ఒక్కాక్కరు ఒక్కాక్కరీతిగా చెబుతూవచ్చారు. కానీ, రాకుమారుడు మాత్రం ఒక్క పలుకైనా పలుకలేదు.

రాజుకు కోపము వచ్చింది, “భగవంతుని గుణగణ విశేషాలను వర్ణించలేకపోవచ్చు, కనీసం భగవంతుని నామమైనా నోటితో ఉఘ్రించలేని వీని చదువు కాల్పనా! ఎందుకోసం ఈ చదువు? యిలాంటివాని ముఖం చూడ

న”ని లేచి వెళ్లిపోసాగాడు. వెంటనే రాకుమారుడు కన్నలు తెరచి, లేచి పరుగెత్తి వెళ్లి తండ్రి పాదములు పట్టుకొని, “నాన్నా! నీ ప్రశ్నకు తగిన జవాబు చెప్పితిని. నీవు అర్థం చేసుకొనలేదు” అన్నాడు.

“ఏమిచిరా! నీ నోటినుండి ఒక్క పలుకైనా రాలేదు. జవాబు చెప్పితినని అసత్యం పలుకుతున్నావా?” అన్నాడు రాజు కోపంగా.

అప్పుడా పిల్లలవాడు, “యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ” భగవంతుని వర్ణించుటకు ఆదిశేషునికే తరము కాదు. ఇక, అల్పజ్ఞుడనైన నావంటివానికి ఎట్లు సాధ్యమవుతుంది?! కనుక, మానమే దీనికి సరైన సమాధానము” అని వివరించాడు.

భగవంతుని వర్ణించే పలుకులన్నీ కేవలం మన తృప్తి కోసమేగాని అవి సత్యమైనటువంటి వర్ణనలు కానేరవు. భగవంతునికి గుణములే లేనప్పుడు యింక వర్ణనలు ఎక్కడ?! సత్యమే దైవము. ప్రేమును వర్ణించాలంటే, ఈ కాలంవారు కావలసినంత వర్ణన చేస్తారుకానీ, ప్రేమకు ప్రేమయే తప్ప మరో వర్ణన ఉండటానికి ఏలుకాదు. మన జీవితాన్ని ప్రేమముయంగా మార్చుకోవాలి. ప్రేమను మించినది వేరు లేదు.

ఆత్మశక్తి అందరియందు సమానమే!

పాపయుశాస్త్రి చెప్పాడు, రాధయొక్క హృదయమందు కృష్ణుడు ప్రతిష్ఠ అయిపోవటంచేత ఆమె సలసల కాగిన పాలను త్రాగినప్పుడు కృష్ణుని పాదములు బొఱ్పులెక్కినవని. ఐతే భగవంతుడు సర్వత ఉన్నాడు. కేవలం హృదయవానే కాదు, ఆయన సర్వవ్యాపి. రూపములు అనేకములుకానీ అన్నింటిలో ప్రకటింపబడుతున్న ఈశ్వరతత్త్వం ఏకత్వమే. చూడండి, ఇక్కడ ఎన్నో బల్యులున్నాయి కానీ, కరెంటు ఒకటే కదా! ఇక్కడ కూర్చున్న ఇన్ని వేలమంది కేవలం బల్యుల వంటివారు. ఈ బల్యులలో ఎన్నో మార్పులు ఉంటాయి, వోల్ఫేజి వ్యత్యాసముగా ఉంటుంది. కానీ, కరెంటులో వ్యత్యాసం లేదు. ఒకరియందు గొప్పగా ప్రకాశించవచ్చు. మరొకరియందు స్వల్పముగా కనిపించ వచ్చును. మీలో ‘వోల్ఫేజి’ తక్కువగా ఉన్నది కనుక, మీ హృదయమును, గుణములను మార్చుకోవడానికి

ప్రయత్నము చేయాలి. ఆత్మశక్తి అందరియందు సమంగానే ఉంటున్నది. కనుక దానిని మార్పుకోవటానికి ప్రయత్నించనక్కరలేదు.

చూడండి, చీమలు చక్కెర కణమునుకూడను ముక్కలుగా చేసి మింగటానికి ప్రయత్నిస్తాయి. ఏనుగును చూతమా, చక్కెరకు ఆధారమైన చెఱకునే నమిలి మింగుతుంది. చీమలు చక్కెర కణమును ముక్కలు చేసి తిన్నట్లు, మొట్టమొదట మనముకూడను మధురమైన, ఆనందమయమైన భగవత్ప్రేమను మన కర్తవ్యకర్మలలో అనుభవించాలి. ఆ తరువాత దానిని పూర్తిగా ఆరగించే ప్రయత్నమునకు పూనుకోవాలి. చీమలవలె ‘చక్కెర కణము’ను తిని తదుపరి ఏనుగువలె ‘చెఱకు’నే తినటానికి ప్రయత్నము చేయాలి. అప్పుడే సమత్వం ఏర్పడుతుంది. ఈనాడు మనం చీమలవలె ఉంటున్నాము. ఏనుగువలె కావాలి. ఎలాంటి ఏనుగువలె కావాలి? భగవత్ సేవకు ఉపయోగకరంగా తయారుకావాలి. భగవత్ ప్రతిష్టకు హృదయస్థానము చాలా పరిశుద్ధమైనదిగా ఉండాలి. జీవితారణ్యములో విచ్ఛలవిడిగా సంచరించే మనస్సునే మదగజమును ఆరికట్టాలంటే, అహంకారమును రూపుమాపుకోవాలంటే శరణాగతియే సరైన మార్పము.

దేహభిమానము లేనిది భక్తి

సర్వత్రా భగవంతునియొక్క శైతన్యశక్తి ప్రకటిత మవుతున్నట్లు మీరు విశ్వసించాలి. మిమ్మల్ని మీరు కేవలం మానవమాత్రులుగా భావించుకొని, ‘భక్తి, భక్తి, భక్తి’ అనుకుంటూ మీరు భక్తిభావమును కేవలం కొన్ని క్రియల రూపములో చూపిస్తున్నారు. మీ భక్తిభావమును మీరు ప్రేమతత్త్వములో ఏకము చేయాలి. భక్తి అనగా ఈశ్వరత్వములో మానవత్వాన్ని మిళితము చేయటమే. మానవత్వమును ఈశ్వరత్వముగా మార్పుకోవటమే భక్తి. రాధ ఏరీతిగా చేసింది? కృష్ణుని పూజించింది, పాటలు పాడింది, ఆరాధనలు సల్పింది. దేహభ్రాంతి ఉన్నంత వరకు ఆరకంగా చేస్తూ వచ్చింది. చివరికి, ‘కృష్ణ’ అని ఆ రూపమును, ఆ నామమును స్మరించినంతనే తన దేహమును మరచింది. హృదయంలోని అహంకార మమకారములనే కవాటమును బద్దలుకొట్టి దేహి

చింతనలో లీనమైంది. రాధ అనగా ఒక వ్యక్తి అనిగానీ, తన సాధనద్వారా భగవంతుని వశము చేసుకొన్నదనిగానీ మీరు భావించుకోనక్కరలేదు. రాధ అనగా ఈ ధరణి. ఈ ధరణియందు ఉడ్చించిన మీ హృదయాలన్నీ రాధాహృదయాలుగా మారిపోవాలి. అప్పుడే ఈ ధరణి పవిత్రమవుతుంది.

ఈనాడు దేశమందు చెలరేగిన అశాంతికి కారణము ఏమిటి? మనం ఆచరించే కర్మలు చేపే భక్తిభావములకు విరుద్ధంగా ఉంటున్నాయి. చాలామంది నాదగ్గరకు వచ్చి, “స్వామీ! ఈ లోకములో ధర్మము క్షీణిస్తున్నది. పాపభీతి సన్మగ్నిల్లింది. ఇంక ఈ లోకము ఏమైపోతుందో! కనుక, ధర్మాన్ని స్థాపించండి. ధర్మమును అభివృద్ధిపరచండి” అని ప్రార్థిస్తుంటారు. కాని, ఆవిధంగా చేపే వ్యక్తులుకూడను ఆచరణలో ధర్మమునకు విరుద్ధముగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. ఇట్టి విరుద్ధమైన ప్రవర్తనవల్లనే మానవుడు తన జీవితంలో ఎంత కాలము గడచినప్పటికినీ ఇంకా ఉన్న స్థానంలోనే ఉంటున్నాడు.

‘యద్భావం తద్భవతి’

ఒక్కొక్క అడుగు తెలిసి వేసినా, తెలియక వేసినా మన దేహమనే జట్టాబండి స్నుశాసనానికి వెళ్లిపోతుంది. దానిని ఎవరూ అరికట్టటానికి వీలుకాదు. కనుక, మనం ఉత్తమ భావాల్ని అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. అప్పుడే ఘలము కూడను ఉత్తమమైనదిగా ఉంటుంది.

మనసులోనున్న భావంబు మంచిదైన
కలిగితీరును ఘలసిధ్మి కార్యమందు
మనసులోనున్న భావంబు మలినమైన
ఘలముకూడ అరీతి మలినమౌను

కోరికలయ్యెక్క నమూహామే మనస్సు. కనుక, ఈ కోరికలను క్రమక్రమేణ భగవట్టీత్యర్థంగా మార్చుకోవాలి. అప్పుడే మనస్సు అనే మాయభూతమునుండి మీరు తప్పించుకోవచ్చ. మీరు ఎట్టి కార్యాన్ని తలపెట్టినపుటికిని మీలోని దైవత్వమును ప్రకటించాలి. “మానవదేహమును ధరించి మానవత్వంతో ఈ జగత్తునందు సంచరిస్తున్నాను కానీ, నా తత్త్వం దైవత్వం” అనే సత్యాన్ని క్షణక్షణమూ స్ఫురించుకొంటూ రా. ఇంతకంటే వేరు సాధన అక్కరేదు. ఈ పూజలు, జపములు, ధ్యానములు చేయటం ఎందుకంటే, మనస్సులో మాలిన్యము చేరే అవకాశము లేకుండా ఉండటానికి. మాలిన్యరహితమైన మానసిక తత్త్వానికి తగిన మార్ఘములే సత్కర్మలు.

మనసు ఒక మహా పెనుభూతము. ఊరకే కూర్చొంటే తనకు నచ్చినది తప్ప చెప్పినది చేయదు. అలాంటి మొండిమనస్సును పట్టుకొని, అవస్థలు పడి అశాంతికి గురికావటంకంటే, మనస్సుకు ఏదో ఒక గట్టి పని చెప్పి, అది అటూ యటూ పొకుండా చేసే నిమిత్తం భగవన్నామమును స్ఫురించండి. జపము చేయండి. సద్గుంధములు పరించండి. అంతేగాని, కేవలం మీరు చేసే జపముద్వారా, సద్గుంధ పరనంద్వారా సత్యస్వరూపమును ఏనాటికే పొందలేరు. హృదయాన్ని మార్చుకొని, ఏక్త్వమనే సత్యములోకి దిగండి. అప్పుడిక దుర్భణములు యేమాత్రము ప్రవేశించవు. అయితే, “స్సోమీ! మేము సామాన్యమైన మానవులము, సంసార సంబంధమైన

కర్తవ్యములు నిర్వ్యరించుకొనే మాకు ఈ ఏకత్వభావము కొంత యిఱ్పింది కలిగిస్తుందేమో” అని మీరు భావించవచ్చను. అయితే, ఈనాడు మీకు గల లౌకిక భావములుకూడను మీరు అభ్యసిస్తూ వచ్చినవే కదా! మొదటినుండి వాటిని అభ్యసిస్తూ రావటంచేతనే ఈనాడు అవి మీకు సహజంగా మారిపోయాయి. దీనికంతటికీ కారణం మీ అభ్యసములే, మీ సంకల్పములే.

“అయ్యా! కష్టసుఖములను ఒకటిగా భావించు” అంటాను. అయితే, రెండూ ఒకటిగా భావించుకోవటం కష్టమే అని నాకు తెలుసు. దీని అర్థము యేమంబే, అది లేక యిది లేదు, ఇది లేక అది లేదు. ఈ యథార్థము నీవు గుర్తించుకొంటే చాలు. ఈ సత్యాన్ని నీవు అర్థము చేసుకోవడానికి చెప్పినదే అది! కేవలం దుఃఖమును దుఃఖముగా, సుఖమును సుఖముగా పెట్టుకొని; దానికి దీనికి వ్యత్యాసము పెట్టుకొంటే నీవు కంటిధారలు కార్యక తప్పదు. సుఖము కష్టమువలననే; కష్టము సుఖము వలననే; కష్టమే లేకుండిన సుఖము విలువ తెలియదు. సుఖాన్ని అందించే నిమిత్తమై కష్టము వస్తుంది. ఈ రెండింటిని చక్కగా అర్థము చేసుకొంటే మనము కష్టమునకు త్రుంగటానికికానీ, సుఖమునకు పొంగటానికి కానీ వీల్చేదు.

ఆత్మదృష్టితో దేహాన్ని చూడు!

కొంతమంది, “స్సోమీ, అందరియందున్న దైవత్వాన్ని గుర్తించి వర్తించమని మీరు చెప్పారు. ఒకడు పరమ దుర్భాగ్యంగా ఉంటాడు. అలాంటివానిని ప్రేమించమంటే మా మనస్సు ఒప్పదు. మా ఆరాధ్య దైవమునే తూలనాదే వానిని ప్రేమించటం మాకు యష్టం లేదు” అంటారు. దేనిని నీవు ఆధారము చేసుకొని అట్టివారిని ప్రేమించనని పలుకుతున్నావో చక్కగా విచారణ చేయి. నీవు ప్రేమించే, ఆరాధించే ఆకారమును అతను తిరస్కరించటంచేత అతనిపట్ల నీకు ద్వేషము కలుగుతున్నది. ఆకారము ఎవరు నిర్మించుకొన్నది? నీవు ఆరాధించే ఆకారముపైన ప్రేమ నీకు మాత్రమే సహజంగాని అతనికి కాదు కదా! సర్వలకు ఆధారమైనటువంటి, సర్వలలోనూ ఏకత్వంగా

ఉన్నటువంటి అత్యను ప్రేమిస్తూ, అత్యర్థాష్టితో నీవు దేహాన్ని చూడు. క్షణభంగురమైన దేహానికి ఈవిధమైన ద్వేషమును పెంచుకోవటం సరైనది కానేరదు.

మరొక ఉండావారణ: ఇద్దరు వ్యక్తులున్నారు. ఇద్దరు కూడను స్వామిని భక్తిభావముతో ఆరాధనలు చేస్తారు వస్తున్నారు. అటువంటి వ్యక్తులమధ్య ప్రాపంచిక వ్యవహారములో కొంత భేదము కలిగిదనుకో. ఆ భేదమును ఈ వ్యవహారమువరకే పరిమితం చేస్తారు కానీ దానిని దైవత్వమునకు వర్తింపజేయరుకడా! నీ గృహంలో నీవు స్వామి ఫోటోను చక్కగా అలంకరించుకొన్నావు. నీకు ఏ వ్యక్తితోనైతే అభిప్రాయ భేదము ఏర్పడిందో అతను కూడా తన గృహముయొక్క సింహాస్నారముపై స్వామి ఫోటోను చక్కగా అలంకరించుకొన్నాడు. అతని ముఖం చూడటానికి నీవు యిష్టపడకపోవచ్చుగాని, అతని ఇంటిపైనున్న స్వామి ఫోటోను చూడటానికి యిష్టపడవా? తప్పక యిష్టపడతావు. ఈ దేహముకూడా ఒక గృహమే దైవత్వము సర్వులయందు అత్యస్వరూపకంగా ఉన్నది. అలాంటి ఆత్మను మనం దేవించకూడదు. వ్యక్తులలో భేదములు కలిగినప్పుడు, ప్రేమద్వారా వారిలో మార్పు తీసుకొనిరావటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. నిజంగా ప్రేమయొక్క తత్త్వాన్ని విచారణ సల్పి, ప్రేమయొక్క పవిత్రతను ప్రకటింపజేసినప్పుడే ఇది సాధ్యమవుతుంది. ఈధిధమైన అనుభాతి ఒక్క దైవానికి శరణగత్తైనవారికి మాత్రమే లభ్యమవుతుందిగాని అన్యలకు అర్థం కానేరదు.

పదార్థముకోసం కాదు, ప్రేమకోసం!

మన అనాది వేదవిహితమైన ధర్మమును అభివృద్ధి పరచాలంటే, దైవత్వాన్ని దేశమంతటా అనుభవింపజేయాలంటే, ఈ సత్యమును మీరు లక్ష్యమునందు ఉంచుకోవాలి. మీ సంస్థలయందును, మీరు చేసే సర్వకర్మలయందును ఏకత్వాన్ని మనస్సులో పెట్టుకోండి. ఎవ్వరినీ నొప్పించే పలుకులు పలుకరాదు. నొప్పించే పనులకు పూసుకోరాదు. ఏవిధముగా నడుచుకుంటే స్వామికి తృప్తి ఆ మార్ఘమును అనుసరించి నడచితిరా, మీరు ధన్యలే. తప్పక ధన్యలే. స్వామికి కావలసినది

యేమీ లేదు. ప్రతి ఒక్కటీ మీ నిమిత్తమే! మీ అనందంకోసమే! మీ ఆత్మసాక్షాత్కారంకోసమే! మీరు అదైవత వేదాంతముగ్రోలే నిమిత్తమే ఇవన్నీ బోధిస్తున్నాను. కనుక, మీరు ప్రేమస్వరూపులుగా మారి, ప్రేమనే లక్ష్మయునందుంచుకొని ప్రేమకోసం ప్రేమను అర్పితం చేయండి. పదార్థముకోసం ప్రేమను అర్పితం చేయకండి. ప్రేమకోసం ప్రేమను అర్పితము చేసినవారే గోపికలు. గోపికలయొక్క మనోతత్త్వము యేరీతిగాను వర్ణించటానికి వీలుకానిది. వారి భావము వారికి తప్ప అన్యలకు అర్థం కాదు. ఈనాడు భాగవతములో కృష్ణ లీలను, గోపికలను అనేకరీతులుగా వర్ణిస్తున్నారు. కానీ, గోపికలను సామాన్యమైన స్త్రీలుగా మనం భావించుకోకాదు. వారు దేహభ్రాంతితోనే, లేక, ఇంద్రియసంబంధమైన వ్యామోహములతోనే కృష్ణని పొందటానికి ప్రయత్నము చేసినవారు కారు.

“పత్రం పుష్పం ఘలం తోయం....” ఈ నాళీంటి యొక్క అర్థము ఏమిటి? భగవంతునికి యేది అర్పితము చేయాలి? ప్రాచీనులు ఎట్టి అంతరార్థముతో బోధించారు? పత్రం - దేహము, పుష్పం - హృదయ పుష్పము, ఘలం - మనోఘలము, తోయం - ఆనందబాపుములు. ఇందులో ఏదైనా ఒకటి అర్పితము చేయమన్నారు. అంతేగాని వాడిపోయే పుష్పాలను నేను కోరటం లేదు. ఈ ఘలములు నాకు అవసరము లేదు. నాకు యివ్వపడినది యేమిటి? ప్రేమఘలము. కానీ, అది అభిమాన మమకారములనే చేదుతోలుచేత కప్పబడి ఉంటున్నది. ఆ చేదుతోలును విడదీసి, మధ్యలోనున్న వాంఘలనే విత్తనములను వేరు చేసి, మధురమైన ఆ గుజ్జను, ఆ ప్రేమరసమును మాత్రమే భగవంతునికి అర్పించాలి. అదే నిష్ఠాముప్రేమ. అట్టి ప్రేమయే భగవంతుడు కోరే ఘలము. మిగిలినవన్నీ మలినమైనవి.

శరణగతి భావం అత్యంత సులభం!

ఈనాటి మానవుడు తన తుచ్ఛమైన వాంఘలు తీర్చుకొనే నిమిత్తం అపమార్గంలో ప్రవేశించి హృదయాన్ని మలినపరచుకుంటున్నాడు. భగవంతునికి హృదయాన్ని అర్పించాలంటే మాత్రం తన తాత సాత్రో, అప్ప సాత్రో

కూలిపోయినట్లుగా భావిస్తున్నారు. నిజంగా శరణాగతి భావము ఎంత సులభమైనది! అన్నింటా, అంతటా దైవత్యాన్ని దర్శించటం, విశ్వసించడం ... ఎంత సులభ మార్గము! “స్వామీ! ఇది చాలా కష్టము” అని మీరు అనుకోవచ్చు. కానీ, కష్టమైనదే కాదు. ఒక లేతగులాటీ రేకలను నలపటంకన్న, కనురెపులను ఒకసారి మూసి తెరవటంకన్నా శరణాగతి భావము ఎంతో సులభం. ఐతే, ప్రారంభంలో కొంత కష్టంగా అనిపించవచ్చు.

మొట్టమొదటి చిన్నిటిల్లవానిని కారులో కూర్చోబెట్టి స్థిరింగు యిచ్చి కారు నడపమంటే వాడు అయోమయంలో పడి ఏడుస్తాడు. కానీ, నడిపే విధానము తెలుసుకొన్న తరువాత అందులో కూర్చోబెడితే ధైర్యంగా ఎట్టి రోడ్డుమీదైనా నడుపుతాడు. అట్టే, మనము శరణాగతి తత్త్వము తెలుసుకోనంతవరకు మనకు బాధయే! మనకు కష్టమే! మహా భారముగా ఉంటుంది. కనీసం ఈనాటి నుండైనా మీరు ఏవిధంగానూ భారమని తలచకుండా భగవంతుడు సర్వయ్యాపి; అందరి హృదయములందు ఉన్నాడు, అంతటా ఉన్నాడు; మన వెలుపల, లోపల, మనపైన, మన క్రింద, మన చుట్టూ ఉన్నాడు అనే ఉపనిషత్తీ వాక్యాన్ని హృదయంలో భద్రము చేసుకొని ఆచరణయందు ఉంచటానికి ప్రయత్నం చేయండి.

సాయి భక్తులు చేసే సేవలు వర్ణనాతీతం

ప్రశాంతినిలయంలో కొన్ని నిబంధనలు పెట్టాము. ఎందుకోసం? ఇవి ఆధ్యాత్మికమార్గంలో అవలంబించ వలసిన ప్రథమ సాధనలుగా మీరు గుర్తించాలి. ఇక్కడ నిశ్చబ్దము ప్రధానమైనది. తదుపరి పరిపుద్ధత. బాహ్యశుద్ధినే సరిగా చేసుకోలేనివారము అంతశుద్ధికి అర్థాలమవుతామా! అంతశుద్ధిని లక్ష్మీముగా చేసుకొని బాహ్యశుద్ధిని పాటించాలి. ఒక చిన్న విషయం. శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలయందు భక్తులైనవారు నిజంగా అహంకారరహితాత్మై ప్రేమతో, సహనముతో చేస్తున్న సేవలను చూచినప్పుడు ఇతరులకు ఎంతో ఆశ్చర్యం కలుగకమానదు. ఇందులో మహావిద్యావంతులు, మహాధనవంతులు, మహాబలవంతులు, గుణవంతులు, జ్ఞానసంపన్ములు, పరమ భక్తులు ఉంటున్నారు.

ఇంతమంది యిన్ని విధములైన బాధలకోర్చి, వర్షమునకు సహించుకొని, తాము ఏమి తింటున్నారో కూడా పట్టించుకోకుండా ఎంతో త్యాగమును పాటిస్తూ, వినయ విధేయతలతో ఇక్కడ సేవలో పాల్గొంటున్నారు. జామ్సనగర్ మహారాణి అల్లుడు చంటిపిల్లలు, ముసలివారు విసర్జించిన మలమును ఒక రేకుతో చేటలో వేసి తొలగిస్తూ పారిశుద్ధ్య సేవలో పాల్గొంటున్నాడు. ఇలాంటివారు కొన్ని నూర్హమంది మన ప్రశాంతినిలయములోనూ, సమాజములోనూ చేస్తున్న త్యాగపూరితత్వమైన సేవలు వర్ణనాతీతమైనవి. వీరు చేస్తున్న సేవలు చూసేవారిలో గొప్ప పరివర్తనకు దారితీస్తున్నాయి.

మీరు గుర్తించటంకోసమని ఒక అనుభూతి చెపుతున్నాను. ఒక ఇంటివారికి తాము భుజించిన తరువాత ఎంగిలి ఆకులు తీసుకెళ్ళి తలపు ప్రక్కనే పారవేయటం అలవాటు. అలాంటివారికి మన సేవాదళ్ల చేస్తున్న సేవలు కనువిప్పా కలిగించాయి. ఎవరో చేసిన మాలిన్యమునే వీళ్ళు వచ్చి ఎత్తి పారవేస్తున్నప్పుడు మన ఇంటోని మాలిన్యాన్ని మనమే ఎందుకు పారవేయకూడదని భావించి, ఆ ఆకులను తీసుకెళ్ళి ఆ సేవాదళ్లవారు ఎక్కడ పారవేస్తున్నారో వీళ్ళుకూడా అక్కడ పారవేశారు.

మన ప్రశాంతినిలయంలో ప్రధానమైన క్రమశిక్షణ - నిశ్చబ్దమును పాటించటం. ప్రశాంతినిలయంలో నిశ్చబ్దం పాటిస్తున్నారని చాలామంది అనుకొనవచ్చేగాని, నాకు తృప్తి లేనప్పుడు లోకమంతా తృప్తిపడి ప్రయోజనం ఏమటి?! తెల్లవారి నాలుగు గంటలకు భక్తులు మందిరం చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేస్తుంటారు. అనసు ప్రదక్షిణ దేని నిమిత్తమై చేస్తున్నారు? దోసెలు చేస్తామా, ఇట్లీలు చేస్తామా అనుకుంటు ప్రదక్షిణ చేయటంకంటే పరుపు వేసుకొని పండుకుంటే హాయిగా ఉంటుంది. మనము తలచే తలపుకు, చెప్పే మాటకు, చేసే పనికి సంబంధము ఉండాలి. ఆ సంబంధములోనే ఉంటున్నది మన అనుబంధము. భగవన్నాముమును మీ హృదయ మందిరమునందు ప్రతిష్ఠింపజేసుకొని, మీరు పలికే ప్రతి పలుకు, నడిచే నడత, చేసే చింతన అన్నీ వైవమయంగా తీర్చిదిద్దుకుంటే చాలు, ఇంతకంటే మించిన సాధన లేదు. ♦♦♦

జపాన్‌లో శ్రీ సత్యసాయి సనాతన సంస్కృతి కేంద్రం

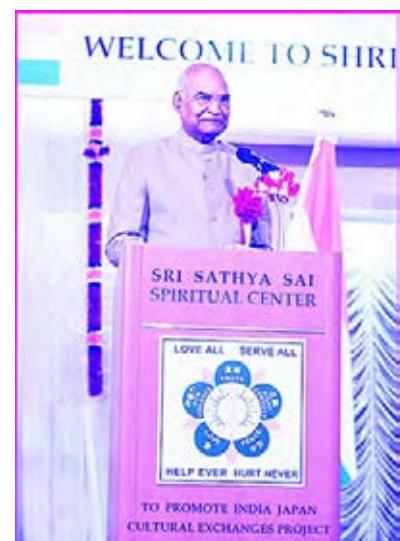
భారత దేశాధ్యక్షులు గౌ॥ శ్రీ రామనాథ్ కోవింద్ 2019 అక్టోబరు 23న జపాన్‌లో శ్రీ సత్యసాయి సనాతన సంస్కృతి కేంద్రానికి శంకుస్థాపన చేశారు. టోకోకు సమీపములో నయినొశాటోలో 100 ఎకరాల స్థలములో నిర్మితమవుతున్న ఈ సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక కేంద్రమును 2025 నవంబరు 23 నాటికి, అంటే భగవాన్ బాబావారి 100వ జన్మదిన వేదుకల సమయానికి పూర్తి చేయడానికి ప్రణాళిక సిద్ధమైంది.

గౌ॥ శ్రీ రామనాథ్ కోవింద్ ఆ సందర్భములో మాట్లాడుతూ శ్రీ సత్యసాయి సనాతన సంస్కృతి కేంద్రం భారతదేశానికి, జపాన్‌కు మధ్య వారధిగా ఉంటుందని, వివిధ సంస్కృతుల మేళవింపుతో బోధమతముతో పాటు అన్ని మతవిశ్వాసాలకు ప్రతీకగా నిలుస్తుండన్నారు.

వ్యక్తులమధ్య, సమాజాలమధ్య, వర్గాలమధ్య విభేదాలు తొలగి పోవడానికి, శాంతిసోభాగ్యులు వెల్లివిరియడానికి ఇటువంచి కేంద్రాలు ఉపయోగపడుతాయి అన్నారు. యోగ మరియు ఆయుర్వేద రంగాలలో భారతదేశం జపాన్ పరస్పరం సహకరించుకోవచ్చ అన్నారు.

ఈ కేంద్ర ఆవిర్భావానికి అవిరథ కృషి చేస్తున శ్రీ ఆర్. హీరా ప్రసంగిస్తూ, ఒకమారు తాను భగవాన్ బాబావారిని, జపాన్‌లో సాయి మందిరాన్ని నిర్మించడానికి అనుమతి కోరగా, మానవ హృదయమే దైవమందిరమని, ఇంకే మందిరమూ అవసరము లేదన్నారని వెప్పారు. ఆరోజునుండి భారతీయ గ్రంథాలను అనువదించడం మొదలుపెట్టానని; జపాన్‌లో విద్యాంసులకు, శాస్త్రవేత్తలకు, విద్యారంగములో ఉన్నవారికి సనాతన ధర్మముపై అవి చక్కని అవగాహన కలిగించాయన్నారు. ఈ కేంద్రం విద్య, సాంస్కృతిక విభాగాల సమన్వయంతో, ప్రభుత్వ సహకారంతో

గౌ॥ భారత రాష్ట్రపతి ప్రసంగం

పనిచేసి, జపాన్ దేశ పోరులకు సనాతన సంస్కృతిపట్ల అభిరుచిని కలిగించి, వారి జీవితాలను నుసంపన్నము చేయగలదు అన్నారు. సనాతన ధర్మమునకు మూలస్తంభములైన సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలద్వారా జపాన్ ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్ళను అధిగమింపజేయడము, విలువల ప్రాతిపదికగా మార్గదర్శకంగా ఉండటం శ్రీ సత్యసాయి సనాతన సంస్కృతి కేంద్రముయొక్క లక్ష్మీమన్నారు. ♦

ఆరోగ్యాన్ని త్రస్తించే ఆలయం

❖ దా॥ నీలమ్ దేశాయ్ ❖

పుట్టపర్తిలో శ్రీ సత్యసాయి ఇనీస్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్ (సూపర్ స్పెషాలిటీ అనుపత్తి) ప్రారంభిస్తున్నప్పుడు, ప్రతి ఒక్కరికీ అత్యాధునిక ఆరోగ్య సేవలు పూర్తిగా ఉచితంగా ఇవ్వడం సాధ్యమేనా అని సందేహించినవారికి కొదవలేదు. ఎన్నాళ్లు సదుస్తుందో చూద్దాం అన్నపూర్ణాన్ని లేకపోలేదు. ఈ సేవల్ని సంశోధనలు నోళ్లు మూతపడేలా ఈ సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆస్పత్రి 2019 నవంబరు 22 నాటికి 28 వనంతాలు పూర్తి చేసుకోవడం చెప్పుకోదగిన విశేషమే.

1991లో నెలకొల్పిన ఈ ఆస్పత్రిలో, ప్రేమపూరిత వాతావరణంలో, రోగియెక్కు దేహమునకు, మనసునకు సమగ్రమైన వైద్యసేవలు ఏకకాలంలో అందుతాయి. ఇక్కడ, రోగానికి చికిత్సతోపాటు, రోగియెక్కు సమగ్ర ఆరోగ్యానికి ఎంతో ప్రాధాన్యమిస్తారు. మానవాశి అంతటికి విద్య, ఆరోగ్యసేవలు ఉచితంగా అందాలన్నది ఆస్పత్రి దివ్యవ్యవస్థాపకులైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి ఆశయం. అనారోగ్యంతో వచ్చే ప్రతి వ్యక్తి ఈ ఆస్పత్రి ప్రాంగణంలో అడుగుపెట్టిన దగ్గరమనంచి, పైసా ఇర్చు లేకుండా, పూర్తి ఆరోగ్యాన్ని సంతరించుకొని బయటకు రావడం గమనిస్తే, వారి దివ్యసంకల్పం ఎంత అద్భుతంగా నెరవేరుతున్నది బోధపడుతుంది.

శాస్త్ర సాంకేతిక రంగాలలో సాధించిన పురోగతి ఫలితంగా దేశంలో ఆరోగ్య సేవలు బాగా విస్తరించినా, సామాజికులలో అధిక శాతానికి ప్రాధమిక ఆరోగ్య సేవలు సహాతం అందని పరిస్థితి నెలకొని ఉంది. పేదలు, అణగారిన వర్గాలు, వ్యాధులు దాడి చేసినప్పుడు తమమీద వడే ఆర్థిక భారాన్ని తట్టుకోలేకపోతున్నారు. దేశంలో సార్వత్రిక ఆరోగ్య సంరక్షణ లక్ష్యాన్ని సాధించాలి. మన రాజ్యంగం ఆశయం అదే. దేశ పౌరులుగా అది మన బాధ్యత కూడా. దేశంలో విద్య, ఆరోగ్య సదుపాయాలకు

నోచుకున్న ప్రతి ఒక్కరూ అనారోగ్యం బారిసపడిన సాటి వ్యక్తులకు ఆరోగ్య సంరక్షణ అందించే సంస్థలు అందుబాటులో ఉండేలా కృషిచేయాలి. ఆ లక్ష్యాన్ని ఒక్క భగవాన్ బాబావారు మాత్రమే సాధించి విజయవంతంగా కొనసాగిస్తున్నారు.

పేదల పాట్లు చూసి కరుణించిన భగవాన్, మానవత ప్రతిఫలించే బృహత్ప్రేషిం ప్రాజెక్టులు చేపట్టారు. ఉచిత సేవలందించే శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత వైద్యసంస్థ వాటిలో ఒకటి. ఆరోగ్యసంరక్షణ (పెట్రోకేర్) - సార్వత్రికమైనదిగా; సమగ్రమైనదిగా; ప్రేమతో, సానుభూతితో, ఉచితంగా అందించేదిగా; వ్యాధుల్ని నిరోధించటం లక్ష్యంగా కలదిగా ఉండాలన్న మార్గదర్శక సూత్రాలపై ఈ సంస్థ ఆధారపడి పనిచేస్తోంది.

భగవాన్ తమ 65వ జన్మదినం సందర్భంగా, 1990 నవంబరు 23న, ఏడాదికల్లా పుట్టపర్తిలో అధునాతన వైద్యసేవలను ఉచితంగా అందించే సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆస్పత్రిని ప్రారంభిస్తున్నట్టు ప్రకటించారు. ఆప్రకారమే 1991 నవంబరు 22న ఆస్పత్రికి ప్రారంభోత్పసం జరిపారు. ఆస్పత్రి ప్రారంభమైన రోజునే నాలుగు క్లిప్స్టమైన హార్ట్ ఆపరేషన్లు విజయవంతంగా జరగడం ఒక అద్భుతం. క్రమేణ ఆస్పత్రిలో వివిధ కొత్త విభాగాలు ప్రారంభమైనాయి.

1. కార్దియాలజీ (నవంబరు 1991)
2. కార్దియోథోరాసిక సర్జరీ (నవంబరు 1991)
3. యూరాలజీ (నవంబరు 1992)
4. ఆప్టాల్యూలజీ (నవంబరు 1994)
5. ప్లాస్టిక్ సర్జరీ (నవంబరు 1997)
6. ఆరోఫీడిక్ (జూలై 2006)
7. మెడికల్ గ్యాస్ట్రోఎంటరాలజీ (జూలై 2008)

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ పైయర్ మెడికల్ హైస్పెన్, ప్రశాంతిగ్రామ

‘దివెన్బి’ కోర్పుల రూపంలో బోధనా కార్యక్రమాలు కూడా ఇక్కడ నిర్వహింపబడుతున్నాయి. ఈ ఆసుపత్రిలో 300 పడకలు, 14 ఆపరేషన్ థియేటర్లు, ఒక ఇంబెన్స్ కేర్ యూనిట్, ఒక క్రిటికల్ కేర్ యూనిట్, ఒక ప్రైడిపెన్సీ యూనిట్, రెండు కార్దియాక్ కేథటరైజేషన్ లేబోరేటరీలు, ఐదు మెడికల్, సర్జరీ వార్డులు, 24 గంటలు పనిచేసే ఎమర్జెన్సీ యూనిట్లు ఉన్నాయి.

పని ప్రారంభించిన నాటినుండి నేపివరకు ఈ ఆస్పత్రిలో 37 లక్షలమంది రోగులు ఔట్ పేపంట్స్ గా చికిత్స పొందారు. 3.8 లక్షల శస్త్ర చికిత్సలు, ప్రోసీజర్లు జరిగాయి. 14 ఆపరేషన్ థియేటర్లలో ప్రతిరోజు 45-50 శస్త్రచికిత్సలు జరుగుతాయి. వాటిలో 12-14 కంటి ఆపరేషన్లు (ఆప్టాల్యూలాజీ); 9-12 ప్లాస్టిక్ సర్జరీలు; 10-12 మూత్రకోశ సంబంధిత ఆపరేషన్లు (యూరాలాజీ); 7 ఎముకల ఆపరేషన్లు (ఆర్టోపీడిక్స్); 5 గుండె ఆపరేషన్లు (కార్దియో థోరాసిక్ సర్జరీలు) ఉంటాయి. నిత్యం సుమారు 550 మంది ఔట్ పేపంట్లు ఆస్పత్రికి వస్తూ ఉంటారు. రోజుా దాదాపు 50 ‘ఇన్ పేపంట్ డిశ్యూర్చి సమ్మరీలు, 45-50 ఆపరేషన్లకు సంబంధించిన పత్రాలు, 300 ఎక్స్‌రే, 12 సీటీ స్యూన్, 10 ఎంఆర్స్, 50 అల్ఫా సౌండ్ నివేదికలు సిద్ధం చేస్తారు. ఆస్పత్రిలోని అన్ని ప్రత్యేక విభాగాల అవసరాలు తీర్చేందుకు, ఇక్కడ అత్యధునిక రోగనిర్ధారణ వ్యవస్థ (డయాగ్నోస్టిక్ సెట్ అప్) ఉంది. పూర్తిస్థాయి రక్తనిధి (బ్లైండ్ బ్యాంక్) కూడా ఉంది.

బయోకెమిష్ట్, మైక్రోబియాలజీ, పాథాలజీ, క్లినికల్ పోమటాలజీ లేబోరేటరీలలో నిత్యం 400 శాంపిల్స్ ను పరీక్షిస్తారు. ల్యాబ్ పరికరాలన్నిటిని ఒక కేంద్రికృత సమాచార వ్యవస్థ (సెంట్రల్ డెటాబేస్)కు అనుసంధానం చేశారు.

ఈ ఆస్పత్రికి వచ్చినవారు ఆశ్చర్యం, కృతజ్ఞతాభావం ఉట్టిపడే స్వరంతో తాము ఇక్కడకు రావడం - సాటి మనుషులవట్ల తమ కర్తవ్యాన్ని గుర్తించేలా చేసి, తమలో మానవత్వాన్ని మేలుకొల్పిందని చెప్పారు. ఒక అలనుండి మరో అల పుట్టినట్టుగా, ఒకరు చేసే మంచిపని మరొకరిని మంచిపని చేసేలా ప్రేరించుటంది. ఈ ఆస్పత్రిలో చికిత్స పొందినవారు, వారి కుటుంబసభ్యులు ఇక్కడ జరుగుతున్న నిస్పాద్ధ సేవలగురించి వారి బంధుమిత్రులకు తెలియ జేస్తారు. వాళ్ళ ఏదో విధంగా ఈ సేవాకార్యక్రమంలో పొలుపంచుకోవాలనే ఉట్టేశ్యంతో, సేవాదళ సభ్యులుగా వీలైనంత తరచుగా వస్తూ ఉంటారు. కేవలం తమ వ్యాధినివారణకోసమే రోగులు ఇక్కడికి వచ్చినా, ఒకసారి ఇక్కడ అడుగుపెట్టిన తరువాత వారికి పుట్టపర్తియే పుట్టినిల్లుగా మారిపోతుంది. శారీరకంగా, మానసికంగా సాంత్వన పొందేందుకు వారు తరచుగా వస్తూంటారు. స్వామివారి ప్రేమతత్త్వాన్ని చవిచూడటం ద్వారా, వారి దివ్యతాన్ని అనుభవించటంద్వారా పేపంట్ల జీవితాలలో అధ్యాత్మమ పరివర్తన చోటుచేసుకున్న ఉండతాలు ఎన్నిటికో నేను ప్రత్యక్ష సాక్షిని. ఇది స్వామి నాకు

ఆరోగ్య భాగ్యాన్ని అసుగ్రహిస్తూ...

ప్రసాదించిన గొప్ప వరం. కొన్ని అనుభవాలను నేను ఎప్పటికీ మరచిపోలేను.

ఐదేళ్ళ పిల్లవాడు, వాడి బరువు కేవలం 8 కిలోలు. గుండె జబ్బు ఉండేది. రక్తంలో ఆక్షిజన్ లేకపోవడంచేత కాశ్లు నీలిరంగులో ఉండేవి. ఆపరేషన్ తరువాత వాడికి ఒక సమస్య తలెత్తింది. ఊపిరితిత్తుల చుట్టూ ఉండే కోశం (ఘ్నారల్ కేవిటీ) నుంచి ద్రవం ప్రవించసాగింది. ఏమి చేసినా ఆగలేదు. మాకు అందోళన మొదలైంది.

ఆరోజు మందిరంలో స్వామి నా దగ్గరకు వచ్చి, ఆస్పత్రిగురించి, పేషంట్లగురించి వాకబు చేసినప్పుడు నేనీ పసివాడిగురించి చెప్పేను. నే చెప్పినదంతా శ్రద్ధగా విని స్వామి వెంటనే విభూతి సృష్టించి అసుగ్రహించారు. నేనది తెచ్చి ఆసుపత్రిలో ఆ పిల్లవాడికి ఇచ్చాను. ఆ తరువాత ద్రవ ప్రావం ఆగిపోయి, పిల్లవాడు సంపూర్ణ ఆరోగ్యంతో ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాడని వేరే చెప్పనక్కరలేదు.

స్వామివారి సర్వజ్ఞత్వమును, సర్వాంతర్యామిత్వమును విస్మయంగా వెల్లడించే మరో రెండు దివ్యానుభవాలను మీతో పంచుకుంటాను.

గుండెలో రెండు రంధ్రాలతో, వాల్ఫ్ సమస్యతో బాధపడుతున్న ఒక ఐదేళ్ళ పిల్లవానికి నేను ఆపరేషన్ చేయటం జరిగింది. రెండు రంధ్రాలు మూసివేసి, వాల్ఫ్ ని రిపేర్ చేశాను. కానీ నాకెందుకే అంత తృప్తిగా అనిపించ లేదు. ఇంకా బాగా చేయవచ్చనిపించి, మళ్ళీ ఆపరేషన్ ను

ప్రారంభించి, స్వామి దయతో విజయవంతంగా పూర్తిచేశాను. మొత్తం ప్రక్రియ పూర్తికావటానికి చాలా సమయం పట్టినా నేను ఆశించిన ఫలితం లభించింది. పేషంటు బాగా కోలుకున్నాడు.

మరుసటిరోజు మందిరంలో స్వామి నావద్దకు వచ్చి చిరునప్పుతో, “నిన్న నీవు ఒక పిల్లవానికి కీష్టమైన ఆపరేషన్ చేశావు కదూ! మొదట చేసింది నీకంత తృప్తికరంగా లేదు. రెండోసారి మళ్ళీ చేశావు. అప్పుడంతా సప్యంగా జరిగింది కదా!” అన్నారు. మనము చిత్రశుద్ధితో కృషి చేస్తే తమ కృపను వర్ణించటానికి స్వామి సదా మన వెంట, జంట ఉంటారనటానికి ఇంతకన్న నిదర్శనమేమి కావాలి!

థియేటర్లో శస్త్ర చికిత్స పూర్తి చేసిన ప్రతి పర్యాయము స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ ఏదో ఒక భజన పాట నాలో నేను నెమ్ముదిగా పాడుకోవటం నాకు అలవాటు. ఒకసారి అఖండ భజన ముందురోజు నేను మందిరానికి వెళ్ళినప్పుడు దర్శనం లైస్టలో అనంతపురం హస్పిల్ వార్డెన్ జయమృగారి ఎదురుగా కూర్చున్నాను. స్వామి ఆవిడ దగ్గరకు వెళ్ళి, భజనకు పిల్లలంతా బాగా ప్రిపేర్ అయ్యారా అని అడిగారు. ఆ తరువాత నాదగ్గరకు వచ్చి, “అఖండ భజనలో నువ్వు కూడా పాడతావా?” అన్నారు. స్వామి అలా ఆడిగేసరికి నేను ఒక్కసారిగా తత్తరపాటుకు లోనే, “స్వామీ, నాకు పాడటం చేతకాదు” అన్నాను. “మరి థియేటర్లో పాడతావు కదా” అన్నారు, తమ సర్వజ్ఞత్వాన్ని నాకు మరోమారు వెల్లడి చేస్తా.

అవతారం చాలించిన తరువాత కూడా స్వామి తోడు నీడుగా ఉండి కాపాడుతున్నట్లు మీకేమైనా అనుభవాలు కలిగాయా అని పలుపురు నన్ను అదుగుతుంటారు. ఇప్పుడు నేను చెప్పబోయే సంఘటనలు అవతార పరిసమాప్తి అనంతరం జరిగినవే!

ఆరోజున గుండెలో రంధ్రం ఉన్న ఒక సింపుల్ కేసును సర్జరీకి తీసుకున్నాము. నా జూనియర్ సర్జన్ ఒకతను ఆపరేషన్ చేశారు. ఆపరేషన్ ప్రక్రియ సజ్ఞావుగా జరిగిందికానీ, చివరగా ‘షైర్ము’ను (తొమ్ము ఎముకను)

మూసివేస్తూండగా ఉన్నట్లుండి పేషంటు గుండె కొట్టుకోవడం ఆగిపోయింది. వెంటనే ఓపెన్ చేసి గుండెను మరల చైతన్యవంతము చేయడము, ఆ తర్వాత ఆ పేషంటు అధ్యాతంగా కోలుకోవటము జరిగింది.

అప్పుడు మా ప్రధాన అనీస్థటిస్టు (మత్తు ఇచ్చే వైద్యుడు) చెప్పిన విషయం నన్ను సంభ్రమాశ్చర్యాలకు గురిచేసింది. పేషంటును ధియేటల్డోకి తీసుకువచ్చే సమయంలో అతను ముందురోజు రాత్రి స్వామి తనకు స్వప్తంలో దర్శనమిచ్చిన సంగతి వెల్లడించాడట. కుటుంబ మంత్రా తన సంపాదనపైనే ఆధారపడి ఉండటం చేత ఆపరేషనుగురించి తాను అందోళన చెందుతుంటే స్వామి వచ్చి దైర్యం చెప్పారనీ, ఆపరేషను విజయవంతమై అరోగ్యంగా ఇంటికి వెళతావని అభయమిచ్చి తనను ఆశీర్వదించారని చెప్పాడట.

ఈ సందర్భంలో నాకు మరో అధ్యాత సంఘటన గుర్తుకు వస్తోంది. ఒక ఆరేళ్ళ బాలుడు ఆపరేషన్ తరువాత ఇంటిస్పీప్ కేర్ యూనిట్లో క్రమంగా కోలుకుంటున్నప్పుడు అతనికి కలిగిన అనుభవం ఇది. ఒకరోజు మేము మా అలవాటు ననుసరించి పేషంటుకు స్వామి ఫోటోలు పంచిపెట్టటం జరిగింది. ఈ పిల్లలవాడు తనకిచ్చిన ఫోటోని చాలా ఆసక్తిగా గమనించటం చూసి, “స్వామి గురించి నీకేమైనా తెలుసా?” అని అడిగాము. ఆ పిల్లలవాడు నవ్వి, “ఈ బుట్టతల మనిషి ఎవరోగాని ప్రతి రోజూ రౌండ్స్కి వచ్చి ఎలా ఉన్నావని అడుగుతుంటాడు” అన్నాడు.

పై రెండు సంఘటనలు, స్వామి మా వెంటనే ఉండి పేషంటు బాగోగులను స్వయంగా పర్యవేక్షిస్తున్నారన్న మా విశ్వాసాన్ని మరింత దృఢతరం చేశాయి. మనం వారి దివ్య హస్తాలలో పనిముట్లగా ఉంటూ మన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిస్తే చాలు, కార్యాన్ని సఫలం చేసి ఘనతను మనకు అపాదించటం వారి అవ్యాజ కార్యానికి తార్యాణం.

నా వ్యక్తిగతమైన అనుభవాలనుగురించి చెప్పాలంటే, మా అమ్మగారు మూడు రోజులపాటు భరించలేని మెడ

ఆసుపత్రి సిబ్బందిని ఆశీర్వదిస్తా...

నొప్పితో బాధపడినప్పుడు స్వామి ఒక్క క్షణంలో ఆవిడకు నయం చేయటం నేను మాశాను. అంతేకాదు. తన రెండు పొదాలలోనూ ఎముకలు చిట్టీనప్పుడు ఆవిడ చికిత్సను నిరాకరించి కేవలం విభూతిని బోషధంగా నేవిస్తూ వచ్చింది. ఆఖరి క్షణం వరకు ఆవిడ మళ్ళీ ఏనాడూ నొప్పితో బాధపడలేదు.

మనం ఒక పని చేపట్టినప్పుడు దానికి సంబంధించిన సూక్ష్మతిసూక్ష్మమైన అంశాలపై కూడా అత్యంత శ్రద్ధ వహించాలన్నది నేను స్వామివద్ద నేర్చుకున్న మరొక పొరం. స్వామికి కావలసినది ‘క్వాన్టిటీ’ కాదు, ‘క్వాలిటీ’ (పనిలో నాణ్యత). ఇక్కడాక సంఘటన వివరిస్తాను. స్వామి పుట్టపర్తిలో సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆస్పుత్రి నిర్మిస్తామని ప్రకటించినప్పుడు ఒక స్వాల్ప విద్యార్థి తాను కూడా చేతనైన సాయం చేయాలని అనుకున్నాడు. తన దుస్తులు తానే ఉతుకోవడం మొదలుపెట్టి, నెల తిరిగేసరికి వంద రూపాయలు మిగిలిపు, ఆ పైకాన్ని ఒక కవరులో పెట్టి, దర్శనం సమయంలో స్వామికి సమర్పించాడు. ఆనందంతో పొంగిపోతూ స్వామి, అక్కడున్నావారితో, “అనుపత్రి నిర్మాణానికి తానుకూడా సాయం చేయాలన్న తపనతో నిస్మార్థంగా కష్టపడి ఆ పిల్లలవాడు ఇచ్చిన వంద రూపాయలు నాకు అత్యంత విలువైనవి” అని చెప్పారు.

త్యాగభావం, మానవాళిపట్ల ప్రేమ వంటి పవిత్రమైన అదర్యాలతో నెలకొల్పిన ఈ ఆస్పుత్రిలో కులం, మతం,

జూతి, ఆర్థిక స్థితి మొదలైనవాటికి అతీతంగా రోగులకు వైద్యసహాయం పూర్తిగా ఉచితం. ధనికులు, పేదలు అనే తేడా లేకుండా రోగాలు అందరినీ పీడిస్తున్నప్పుడు, చికిత్స విషయంలోనూ వివక్ష చూపరాదనేది స్వామి నిశ్చితాభిప్రాయం. భవ్యమైన కట్టడంగా మనకు కనుల విందు చేస్తున్న ఈ ఆస్కారి ఆవిర్భావానికి కారణమైన భగవాన్ బాబావారి ప్రేమతత్త్వాన్ని; దివ్యసంకల్పాన్ని మనం ఈనాడు స్వరించుకుంటున్నాం. నిరీత నాణ్యతా ప్రమాణాలకు అనుగుణంగా మానవాశికి ఉచిత వైద్యసేవ లందిస్తున్న ఏకైక ఉన్నత వైద్యసంస్థగా ఇది భారత నాణ్యతా మందలి (ఎన్ఎబిపోచ) చేత గుర్తింపు పొందటాన్ని ఈనాడు గుర్తు చేసేకుంటున్నాం. ఐతే, ఇన్నేళ్ళ ప్రస్తావంలో ఒడిదుకులు లేకపోలేదు. కానీ, స్వామి దివ్యమార్గదర్శిగా మాకు అండగా నిలిచి కాపాడుతూ, ప్రతికూలతలను అధిగమించేలా చేశారు. ఎంతమందికి చికిత్స చేశామన్నది కాదు ముఖ్యం, నాణ్యత ముఖ్యం. కేవలం జబ్బుకు చికిత్స చేయటమే కాదు, రోగియొక్క

సమగ్ర ఆరోగ్య సంరక్షణ ముఖ్యం. వైద్యసేవలు ఉచితం కదా అని చికిత్సకు సంబంధించి ఏ విషయంలోనూ రాజీపడకుండా ఉన్నత ప్రమాణాలను పాటించడమే సంస్కరితంగా సంరక్షణ విధానానికి గీటురాయిగా ఉంది.

త్రికరణ శుద్ధిగా సేవ చేయాలనే సంకల్పం కలవారు, ఎప్పుడైనా ఎక్కడైనా అనుసరించడగిన ఆదర్శ నమూనాగా రూపుదిద్ధుకున్న ఈ ఆసుపత్రి భగవాన్ బాబావారి దివ్య సంకల్పశక్తికి మచ్చుతునక. అందరిపైనా నిస్సోర్ధమైన ప్రేమను, కరుణను వర్షించడానికి తమ దివ్యజీవితాన్ని సంపూర్ణంగా అంకితం చేసిన శ్రీ సత్యసాయి భగవానుల వంటి పరిపూర్ణ అవతారం “నభూతో నభవిష్యతి”

(రచయిత్రి శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హోస్పిటల్, ప్రశాంతిగ్రామలోని కార్బియోలజీ విభాగంలో సీనియర్ కస్టలైంటుగా, హెడ్ ఆఫ్ డి డిపార్ట్మెంటుగా సేవలందిస్తున్నారు)

సంక్లిష్ట స్వేచ్ఛాసునరణ : వసంతభాసు

❖ బుట్టపుంతుల లక్షణాలు ❖

ఈనాడు అనుకరణ అనే కొత్త వ్యాధి ఒకటి బయలుదేరినది. మనకొక మనస్సున్నది. బుఢి యున్నది, సంకల్పమున్నది. మన దేశమందు పరమ పవిత్రమైన ప్రాచీన సంస్కృతియున్నది. వీటిని విస్మరించి, పరుల మనస్తత్వమును, పరుల సంకల్పములను, పరుల సంప్రదాయములను అనుకరించి వారి బానిసలుగా బ్రతకటము బలహీనత కాక ఇంకేమి?! ఒక చిన్న విత్తనమును మట్టిలో పెట్టినాము; దానికి నీరు పోసినాము; తరువాత ఎరువు వేసినాము; తదుపరి, అది మొక్కగా బయలుదేరి, వృక్షముగా పెరిగినది.

మట్టితో కలిగిన సంసర్గమువలన, అది మట్టిగా మారలేదు; నీరుతో సఖ్యము చేసినదాని వలన, అది నీరుగా మారలేదు. ఎరువుతో చేరి ఎరువు కాలేదు. అన్నిటిలోనూ తనకు ఏది మంచిదో దానినే స్వీకరించి తాను తానుగనే పెరిగినది. అట్టే, పదిమందితో చేరినపుడు ఆ పదిమందిలోని మంచితనమును గ్రహించి, తమ తత్వమును కాపాడుకొనుట బుఢిమంతుల లక్షణము.

- బాబా

జీవనోహా కాదు, జీవిత పరమానంద ముఖ్యం

❖ డా॥ బి.వి. పట్టభిరామ్ ❖

“యోగభూమి, త్యాగభూమి అయిన భరత భండంలో పుట్టిన మనము అస్యంకోసం కాదు, ఆదర్శం కోసం జీవించాలి. జీవనోపాధికోసం కాదు, జీవిత పరమాపదికోసం కృషి చేయాలి. ఈ గడ్డపై పుట్టిన ప్రతి ఒక్కరూ మానవాళి పునరుద్ధరణకోసం పనిచేయాలి. మానవత్వం విలువలకోసం, ధర్మసుమృతమైన సమాజ నిర్మాణంకోసం ఉద్యమించాలి” అని భగవాన్ బాబావారు యువతకు పిలుపు నిచ్చారు.

ఈనాదు మనము స్వామి సందేశాన్ని మనసా వాచా కర్యా త్రికరణశుద్ధిగా పాటించవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. రోజురోజుకీ సమాజంలో విలువలు దిగజారిపోతున్నాయి.

“సత్య నిత్య సుకృతులన్ని వికృతి రూపు పొందుచుండె పవిత్ర ప్రకృతి ప్రతి దినము ప్రజల వీడిపోవుచుండె ఆర్యవేద విద్యలణగె దుర్మిద్యలు పెరుగుచుండె”

మానవత్వం మంటకలసిపోతున్న సంఘటనలు నిత్యం దినపత్రికల్లో చదువుతున్నాము. స్నేహం, కుటుంబం, సంఘం, దేశం అన్న పదాలకు అర్థాలు మారిపోతున్నాయి. యువతలో అధికశాతం సోషర్ల మీడియాపై నిమగ్నమై విలువలను అత్యంత హీనస్థితికి దిగజార్యకుంటున్నారు. ఈ నేపథ్యంలో మానవులకంటె మృగములే నయ మనిషిస్తోంది అన్నారు స్వామి:

“గరికపోచలు రావె గణనాథు పూజకు

ఇంతకంటెను హీనులైరి జనులు
కావుకావుమటంచు కాకి వేడగ లేదె

ఇంతకంటెను నికృష్టులైరి జనులు
అంబ అంబాయని అరచదే లేలేగ

ఇంతకంటెను పలుచెనైరి జనులు
రామ రామాయంచు కామించదె చిలుక
ఇంతకంటెను తక్కువైరి జనులు

మానవులకంటె మృగములె మంచివేమె
ఎంత విజ్ఞానముండియు నేమి ఫలము?
మానవత్వము కోల్పోయి మనిషి నిలిచె
జింతకన్నను వేరెద్ది యొఱుకపరతు”

జటువంటి సమయంలో స్వామి సందేశాలను ప్రజల్లోకి, ముఖ్యంగా యువతల్లోకి తీసుకువెళ్ళవలసిన బాధ్యత మనందరిపైనా ఉంది. ప్రతి వ్యక్తి ఒక శక్తిగా మారి, తన చుట్టూ ఉన్న సమాజంలో తనవంతు పాత్ర సమర్పంతంగా పోషించాలి. ఒక తండ్రిగా, తల్లిగా, కుమారుడిగా, కుమార్తెగా, సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అపింసలను పాటించి ఇతరులకు ఆదర్శం కావాలి. మనం చేసే ఉద్యోగం, వ్యాపారం ఇతర వృత్తుల్లో నీతి నిజాయతీలను కొలమానంగా పెట్టుకుని లోకపీతానికి

తోడ్పుడాలి. “భారతదేశం ఎప్పుడూ లోకహితాన్ని కోరింది. ప్రపంచ శ్రేయస్సునే కాంట్రించింది. వసుదైక కుటుంబమే లక్ష్మీంగా ఉంచుకుంది. దేశ కాల పరిస్థితులకు అతీతమైన మన పవిత్ర సంప్రదాయాలను నుండి పన్నం చేసుకోవాలి” అని భగవాన్ పిలుపు నిచ్చారు.

మూడు తరఫోల వ్యక్తులు

స్వామి సందేశాలను మీరు ఈ చెవితో విని ఆ చెవితో వదిలేస్తే ప్రయోజనమేమిటని ప్రశ్నిస్తూ స్వామి ఒక కథ చెప్పారు.

భోజరాజువద్దకు ఒక శిల్పి మూడు విగ్రహాలను తీసుకువచ్చాడు. మూడు చూడటానికి ఒక మాదిరిగా ఉన్నాయి. వాటిలో ఏది శ్రేష్ఠమైనదో నిర్ణయించమని మంత్రిని ఆదేశించాడు రాజు. మంత్రి ఒక ఇనుప తీగను తీసుకుని, ఒక విగ్రహం చెవిలో దూర్చాడు. అది రెండో చెవిలోంచి బయటకు వచ్చింది. తరువాత రెండవ విగ్రహం చెవిలో దూర్చితే అది నోటిమండి బయటకు వచ్చింది. అనంతరం మూడవ విగ్రహం చెవిలో దూర్చితే, అది లోపలికి పోయింది. మూడవది శ్రేష్ఠమైనది అని మంత్రి చెప్పాడు.

మనం స్వామి బోధనల విషయంలో ఈ కథను అన్వయించుకోవాలి. ఈ చెవితో విని రెండో చెవితో వదిలేసేవారు మొదటి విగ్రహానికి ప్రతీక. రెండోరకం వారు అన్నీ విని ఇతరులకు బోధనలు బాగా చేస్తారు, అంతే! ఇక, మూడవ తరఫో వ్యక్తులు విన్న విషయాన్ని జీర్ణించుకుని తదనుగుణంగా తమ ప్రవర్తనలో మార్పు తెచ్చుకోని ఆచరించి ఆదర్శంగా ఉండగలుగుతారు.

కమలం నేర్చే పాతం

ఒకసారి ఒక భక్తుడు, “స్వామి, ప్రశాంతినిలయంలో సూపర్ స్పృషాలిటీ ఆసుపత్రిలోకానీ, ఇతర కట్టడాల్సోకానీ కమలం బొమ్మలు తప్పనిసరిగా ఉంటాయి. కారణం ఏమిటి?” అని అడిగాడట. దానికి స్వామి ఇలా అడిగారట.

“కమలం ఎక్కుడ పెరుగుతుంది?”

“బురదనీటిలో” అన్నాడు భక్తుడు.

“పుష్పం విచ్చుకున్నాక దానికి బురద ఉంటుందా?”

“ఉండదు స్వామీ”

“బురదలో పుట్టి పెరిగినా కమలం ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ మాలిన్యాన్ని చేర్చుకొనక పరిశుద్ధంగా ఉంటుంది. సూర్యరశ్మి సోకగానే విచ్చుకుంటుంది. అదేవిధముగా, మానవుడు ప్రపంచంలో ఉంటూ విషయవాసనలను తనలోకి చేర్చుకొనక జీవిస్తూ జ్ఞానాన్ని కోరుకోవాలి” అని స్వామి చెప్పారు.

మీ రోల్ మోడల్ ఎవరు?

ఒకసారి ఒక కాలేజిలో కొంతమంది స్టూడెంట్లని, “మీ రోల్ మోడల్ ఎవరు?” అని అడిగాను. వివేకానందుడు, మహాత్మా గాంధీ, అబ్దుల్ కలామ్, మదర్ థెరిసా, బిల్ గెట్స్.... ఇలా ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క పేరు చెప్పారు. వారిని ఎందుకు రోల్ మోడల్గా తీసుకున్నారు అని అడిగితే, వారి కృషి, దీక్షల గురించి చెప్పాకొచ్చారు.

జీవితంలో విజయం సాధించాలంటే వ్యక్తులను ఆదర్శంగా తీసుకోవటంలో తప్ప లేదు. మంచిదే. ఐతే, ప్రకృతినుండే మానవుడు నేర్చుకోవలసిన ఆదర్శాలు ఎన్నో ఉన్నాయి అన్నారు స్వామి:

“జాతి భేదములేక జనుల కాశ్రయమిచ్చి
సర్వసమత్వంబు చాటు తరులు
తనుపై మనకింత తమకంబు వలదంచు
చలి ఎండ వానల సైచు గిరులు
రేపు మాపటికంచు వాపోవలదంచు
విహగముల్ సంతృప్తి విద్య గతపు
జగతి నిత్యము కాదు, సంసారమది బ్రాంతి
అనుచు బోధించును ఆకసంబు
ప్రాణముల్ వీడి చనునాడు మృగములైన
నేను నాదని యనపు రవంతమైన
ప్రకృతి బోధించు సత్యమీ మర్మమెల్ల
తెలియజేయునదియే విద్య తెలిసికొండు”

ఇంతేగాక, కొన్ని పక్షులను, జంతువులను, క్రిమి కీటకాదులను సహితం ఆదర్శంగా తీసుకోవచ్చని స్వామి

సందేశమిచ్చారు. వాటినుండి మనము నేర్చుకోవలసిన పారాలను ఇలా సెలవిచ్చారు:

చీమ: చీమకు అపోరం దొరికినప్పుడు తానొక్కతే కూర్చుని తినడు. అన్ని చీమలను పిలుచుకుని వస్తుంది. కాకికూడా అంతే! అంటే, మనము చీమను చూసి, కాకిని చూసి ఇతరులతో సంపదను పంచుకుని అనుభవించే నుగుణాన్ని అలవరచుకోవాలి.

తేనెటీగ: తేనెటీగ వివిధ పుష్పాలలోని మధురమైన పదార్థాన్ని గ్రోలి, తేనె అందిస్తుంది. అలాగే మనము ఇతరులలోని మంచిని మాత్రమే గ్రహించాలి.

సాలీడు: సాలీడు గూడు కట్టుకునే క్రమంలో ఎన్నో సార్లు క్రిందపడుతుంది. అయినా పట్టువదలదు. చివరకు గూడు అల్లుకుని దర్జాగా ఉంటుంది. మానవులు కూడా వైఫల్యాలకు బెదరక పట్టువదలతో ముందుకు సాగాలి.

ఏనుగు: ఏనుగు చాలా తెలివిగల జంతువు. బాగా పరిశీలించికానీ అడుగు ముందుకు వేయదు. ఎంతో ఓపికగా ఎంత పనిసేనా చేస్తుంది. మానవులకూడా అటువంటి సూక్ష్మదృష్టిని అలవర్చుకుని త్రమించటానికి సిద్ధంగా ఉండాలి.

కోతిపిల్ల: కోతిపిల్ల తల్లిని అంటిపెట్టుకుని ఉంటుంది. దీనిని ‘మర్కు కిశోర న్యాయం’ అంటారు. అదేవిధంగా, మనము దైవమును అంటిపెట్టుకుని ఉంటే మనకు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ఎట్టి ప్రమాదమూ కలుగదు.

తాబేలు: తాబేలు తన ఇంద్రియములను స్వాధీనంలో ఉంచుకొనగలదు. తన అవయవాలను లోనికి చేర్చుకొని ఒక రాయి పెంకులా నిశ్చలంగా ఉండగలదు. మానవుడు కూడా బాహ్యాంద్రియాలను అంతర్ముఖం గావించుకొని నిశ్చలంగా ధ్యానం చేయాలి.

హంస: హంస నీళ్ళు కలిపిన పాలనుండి పాలను మాత్రమే గ్రహించినట్లు, మనం మంచి చెడులను గుర్తించి, మంచిని మాత్రమే స్వీకరించే వివేకాన్ని కలిగి ఉండాలి.

కోకిల: కాకి చేసిన పాపమేమి? కోకిల చేసిన పుణ్యమేమి? కాకిని తరుముతాం, కోకిలను చేరదీస్తాం. ఎందుచేత? నోరు మంచిదైతే ఊరు మంచిది అపుతుంది అంటారు కదా! అందుకే.

గోపు: మానవులకు పనికిరాని గడ్డి తిని, పారబోనే కుడితిని త్రాగి, తియ్యని పాలను అందిస్తుంది గోపు. అదేవిధముగా మనం సర్వులకు ఆనందం కలిగించే విధంగా ఉపయోగపడే పనులు చేయాలి.

ఎవరు మనకు అదర్శం కాకూడదు?

మనం ఎవరిని ఆదర్శంగా తీసుకోవాలో, ఏయే జీవుల చర్యలను అనుసరించాలో చెప్పినట్లుగా ఏయే జీవులవలె ఉండకూడదో కూడా స్వామి సెలవిచ్చారు.

“పేలములమైన పేరాశ విడువలేక
బోసునం దెలుక చికిష్టట్లు
తుచ్ఛవిషయసుభాసక్తి దూచి నరుడు
వద్దనేయున్న బ్రహ్మసంద పదవి పదలు”

బోసులోని ఆపోరంపై ఆశపడి జీవితాన్ని పోగొట్టుకునే ఎలుకలాగ తుచ్ఛమైన విషయసుభాలకోసం జీవితాన్ని వ్యాఘ్రం చేసుకోవద్దని హితవు చెప్పారు. మనిషిలోని రక్తాన్ని పీల్చి, రోగాన్ని అంటించి వెళ్ళే దోషులాగ ఉండకూడదన్నారు. బావిలోని కప్పులాగ దృష్టిని సంకుచితంగావించుకోవద్దన్నారు. గాడిద తను మోస్తున్న గంధపు చెక్కల సుగంధాన్ని తెలుసుకోలేకపోయినట్లుగా ఆధునిక విద్యావంతులు డిగ్రీలు సంపాదిస్తున్నారేకానీ చదువులోని సారాన్ని గ్రహించలేకపోతున్నారనీ; చదివిన చదువును ఆచరణలో ఉంచి సమాజానికి, దేశానికి ఉపకరించేరీతిలో జీవితాన్ని గడపాలని ఉద్యోధించారు.

ఈప్రకారం నేటి యువత భారతదేశ సాభాగ్యాన్ని, ఔన్నత్యాన్ని, కీర్తిని దృష్టిలో నుంచుకొని, ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని గడుపుతూ, మానవతా విలువలను దేశమంతటా వ్యాపింపజేయాలని స్వామి సందేశమిచ్చారు. మానవజన్మ నెత్తిన తరువాత, ఈ జన్మన్ని సార్థకం గావించుకోవటానికి స్వామి సందేశాలను శిరోధార్యంగా భావించి మనం అనుసరించగలిగితే జీవితం ధన్యమవుతుంది. అంతేకానీ, ఏదో ఒకలాగ బతికేయటానికి కేవలం జీవనోపాధికై వెంపర్లాడకూడదు. జీవిత పరమాపథికై పరితపించాలి. అప్పుడే మనము మన తరువాతి తరాలవారికి ఆదర్శం కాగలుగుతాము. ♦

మకర సంక్రమణ విశిష్టత

❖ కూర్పు: అర్. సీతాలక్ష్మి ❖

1. సంక్రాంతి పండుగను ఎప్పుడు చేసుకుంటాము?

జ: సూర్యుడు మకర రాశిలో ప్రవేశించినప్పుడు. దానినే 'మకర సంక్రాంతి' అంటారు. ఈ మకర సంక్రమణం రోజున ఉత్తరాయణ పుణ్యకాలం ప్రారంభమవుతుంది కనుక, దీనికి అత్యంత విశిష్టతను అందించారు.

2. ఉత్తరాయణం అనగా నేమి?

జ: ఉత్తర + అయినం = ఉత్తరాయణం. అనగా, ఉత్తరదిశకు ప్రయాణం. సూర్యుడు దక్షిణాయనము నుండి ఉత్తరాభిముఖంగా పయనిస్తాడు. ఈ సంవత్సరార్థము దైవప్రార్థనకు, ఆధ్యాత్మిక సాధనలకు, స్వాధ్యాయమునకు, తీర్థయాత్రలకు, వేదవిహిత సంస్కారములకు అనుకూలమైన కాలము. దక్షిణాయనము పితృసంబంధమైనది.

3. సూర్యుడు ఉత్తరాభిముఖంగా పయనించుటలో ఉన్న విశేషార్థము ఏమిటి?

జ: ఉత్తర దిక్కున హిమాచలమున్నది. అదే పరమేశ్వర సన్మిధి (క్రైస్తవము). మానవుని బుద్ధియొక్క అధివేషము సూర్యుడు. అట్టి సూర్యుడు పరమేశ్వర సన్మిధివైపు వెళ్ళినప్పుడు మానవుడు కూడా తన బుద్ధిని, అనగా దృష్టిని హృదయమువైపు త్రిపుంకనవలెను. అదే హిమాచలము.

4. హిమాచలము అను పదమునకు అంతరార్థమేమి?

జ: హిమము అనగా మంచు. అనగా చల్లదనము. పవిత్రతకు, ప్రశాంతతకు చిహ్నము. అచలము అనగా సుస్థిరమైనది, నిశ్చలమైనది. మానవ హృదయమే ఆట్టి ప్రదేశము. అదే ఈశ్వరుని నివాసం.

5. ఈ సంక్రమణను సంక్రాంతి అని ఎందుకంటారు?

జ: సమ్యక్ + క్రాంతి = సంక్రాంతి. 'సమ్యక్' అనగా పవిత్రమైన, క్రాంతి అనగా మార్పు. దేనిలో? మానవుల దృష్టిలో. సంక్రాంతి పండుగ స్వాలంగా ప్రకృతిలోని మార్పుకు సంబంధించినది.

6. ఈ పండుగను ఎన్ని దినములు జరుపుకుంటారు?

జ: ముచ్చటగా మూడు దినములు. వాటిని భోగి, సంక్రాంతి, కనుమ అంటారు.

7. భోగి మంటలయొక్క అంతరార్థమేమిటి?

జ: తెల్లవారక మునుపే లేచి ఇంటికి ముందు భాగంలో భోగి మంటలు వేసి, ఇంటిలోని పాత వస్తువులు, పనికిరాని వస్తువులు అందులో వేస్తారు. అదేరీతిగా, మనలోని పాత రోత భావాలను జ్ఞానమనే మంటలో వేసి దహించాలి.

8. సంక్రాంతినాడు ఏమి చేస్తారు?

జ: 1. ఈ పండుగ ప్రత్యేక నారాయణదైన సూర్యునికి సంబంధించినది కనుక తీపి పొంగలి నివేదన చేస్తారు. దీనికి క్రొత్త బియ్యం, క్రొత్త బెల్లం, సెనగపప్పులను ఉడికించి పాలు పోస్తారు.
2. పితృదేవతలకు తర్పుణం వదులుతారు.

9. గుమ్మడి కాయను దానం చేస్తారు ఎందుకు?

జి: దానం చేయబడే వస్తువు ఫనంగా ఉండాలి. మంచిదిగా, బాగా ఉపయోగపడేటట్లు ఉండాలి. కూరగాయలలో అతి పెద్దది గుమ్మడి కాయ. ఇది చాలాకాలం చెడిపోకుండా ఉంటుంది. ఈ కాయతో రకరకాల వంటకాలు చేయవచ్చు. ఇది తుష్ణిని, పుష్ణిని అందిస్తుంది.

10. కనుమ పండుగయొక్క విశేషములేమి?

జి: ఇది గోవుల పండుగ. ఈ పండుగను డక్కిణాదివారు ‘మాట్టు పొంగల్’ అంటారు. గోవులను చక్కగా అలంకరించి ఊరేగిస్తారు. గృహిణులు గోపూజ చేసి గోవుకు పొంగలి పెడతారు. ఈ క్రతువు ఉద్దేశం పాడి పంటలకు మూలాధారమైన గోలక్ష్మికి కృతజ్ఞత తెలువడమే.

11. అసలు సంక్రాంతి పండుగ సంబరం ఎప్పుడు ప్రారంభమవుతుంది?

జి: సంక్రాంతికి 15 రోజుల ముందుగా. అప్పటినుంచి గృహిణులు వేకువర్యామునే లేచి, ఇంటి ముందు పేడ కలిపిన నీళ్ళు చచ్చి, బియ్యపు పిండితో రంగవల్లులు దిద్దుతారు. ముగ్గుల మధ్య పేడముద్దలు పెట్టి, వాటిమీద గుమ్మడి పూలు, తంగేడి పూలు గ్రుచ్చుతారు.

12. ఈ సంప్రదాయముయొక్క అంతరాభ్యాసమేమి?

జి: పేడ క్రిమిసంహరిణి. బియ్యపు పిండి (ముగ్గులోని పిండి)ని చీమలు, పక్కలు భుజిస్తాయి. ఇది ఒకవిధంగా భూతయజ్ఞమే.

13. పేడ ముద్దలను అలంకరించి పెడ్తారు ఎందుకు?

జి: ఈ పేడముద్దలను ‘గొబ్బిళ్ళు’ అంటారు. ప్రధానంగా మూడు ముద్దలు పెడ్తారు. ఈ మూడు ముద్దలలో ఒకటి అందరినీ ఆకర్షించి అనందపరిచే గోపాలునికి; రెండవది, గోపాలుని అనంత శక్తితో ఎత్తబడిన గోవర్ధన గిరికి; మూడవది, నిత్యజీవితంలో పాడిపంటలకు ఆధారమైన గోవులకు. గొబ్బిళ్ళు ఈ మూడు ‘గుకారములకు ప్రతీకలు.

14. ఈ పండుగ రోజుల్లో హరిదాసు వీధివీధిన తిరుగుతూ పాడుతూ సంచరిస్తాడు. దీని అంతరాభ్యాసమేమి?

జి: నగర సంకీర్తన భారతీయసంస్కృతిలో ఒక ప్రాచీన సంప్రదాయము. తెల్లవారక మునుపే జనులను ‘గువిందా హరి గువిందా హరి’ అంటూ హరినామస్వరణతో నిద్ర అనే తమస్సునుండి మేల్కొల్పుట. హరిదాసు గృహ ప్రాంగణమునకు వచ్చినప్పుడు గృహాణి అతని రాగి చెంబులో బియ్యం పోస్తుంది. అది దానగుణ సూచన.

15. సంక్రాంతి అందించే సందేశం ఏమిటి?

జి: అందములోనే ఆనందం, ఆనందములోనే అందం ఉంది. ప్రకృతి మాతకు, సూర్యునికి, గోలక్ష్మికి, ధాన్యలక్ష్మికి కృతజ్ఞత తెలుపుట. పంచయజ్ఞములను ఆచరించుటకు అవకాశము అందించే శుభదినం సంక్రాంతి. పండుగకు ముందుగానే తిరుప్పావై గానం చేయుట - దైవ, బుధియజ్ఞం. పితృదేవతలకు తర్వాణం ఇప్పటం - పితృయజ్ఞం. మనలను ఆశ్రయించి జీవిస్తున్నహారికి సుష్టుగా, సంతృప్తిగా భోజనం పెట్టటం - మనప్యయజ్ఞం. బియ్యపు పిండితో ముగ్గులు వేయటం - భూతయజ్ఞం.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి మాటల్లో - “ప్రతి గృహము, ముఖ్యముగా సేద్యగాని గృహమందు ధనధాన్యములు నిండి ప్రశాంతముగా, విత్రాంతిగా ప్రజలు గడిపే దినము. సకలైశ్వర్యస్వరూపుడైన ఈశ్వరుని కృతజ్ఞతతో అందరూ స్ఫురించే దినము. ధర్మము, జ్ఞానము, ప్రేమ, మోక్షప్రాప్తి ఇవన్నీ మానవులకు ఐశ్వర్యములే. అట్టి ఐశ్వర్యమునూ, సంపదమూ ప్రసాదించవలెనని పరమేశ్వరుని అందరూ ప్రార్థించే దినము.”

(భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ప్రభోధలకు ప్రశ్నాత్మర రూపకమైన సంకలనము)

బిష్టుపుతులో ఆదర్శ వానవత్యం

ఖ.వి.వి.ఎస్. సాగర్

“దైవం మానుషరూపేణ!” భగవంతుడు మానవ రూపం దాల్చి అవతరించటానికి అనేక కారణాలు ఉండవచ్చు. మన సాయి భగవానులు మాత్రం తమ ప్రేమామృతాన్ని మనమై చిలకరించి మనల్చందర్నీ ప్రేమస్వరూపులుగా తీర్పిదిద్దడానికి అవతరించారు అనడంలో ఎటువంటి సందేహమూ లేదు. వారి ప్రేమకు ఎల్లలులేవు, కారణాలుండవు... ‘అన్కండిషనల్ లవ్’... నిర్నిబంధ ప్రేమ వారి సహజతత్త్వం!

ఒకసారి స్వామి ఇలా అన్నారు, “స్వామి కామధేనువు, కల్పవృక్షములాంటివారు. నీవు కోరినది ఇష్టమే స్వామికి తెలుసు. ఐతే, నీవు కోరుకున్నదాన్ని స్వీకరించి దాని పరిణామాలు అనుభవించడం నీ వంతు. అంతా నీ మనోభావాల రియాక్షన్... రిషైక్షన్... రిసొండ్! నీవు ప్రేమతో, ‘సాయి’ అంటే నేను ‘బియా’ అని పలుకుతాను. అదే నా తత్త్వం!”

“నో, యన్ లు మీ నోటికెగాని సాయికి సర్వం యన్, యన్, యన్” అని పలుమార్లు నొక్కి పక్కాణించారు.

స్వామి ఎటువంటి భేదమూ లేకుండా సర్వులపై తమ ప్రేమామృతాన్ని కురిపిస్తారు. మనములపైనే కాదు, పశుపక్షులులపై సహితం వారు తమ దివ్యప్రేమను కురిపించటం మనం గమనిస్తా వచ్చాము.

“శిల్ప ఈష్ట గిల్లో”

బహుశా 1975లో కావచ్చు, పుట్టపర్తిలో ఇప్పుడు గోకులం ఉన్న స్థలంలో స్వామి సకల సదుపాయాలతో కూడిన బిల్లింగులు కట్టించి, ఎంతోకాలంగా నిలయంలోని కామన్ షెంట్లో స్థిర నివాసం ఉంటున్న పాత భక్తులకు, వయోవ్యద్దులకు అక్కడ వసతి ఏర్పాటు చేస్తారని వినికిది వచ్చింది. ఒకరోజు మాటల సందర్భంలో స్వామి ఆ స్థలం

దేనికి వాడితే బాగుంటుంది అని చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళని అడిగేరు. “నిలయంలోని కామన్ షెంట్లో ఉన్నవాళ్ళని అక్కడికి పిష్టు చేస్తారని అనుకుంటున్నారు స్వామీ!” అన్నారూకరు. వెంటనే స్వామి, “ఏమి? ఎందుకు? వాళ్ళు అక్కడ ఉంటే నీకేమి నొప్పి? వాళ్ళని అక్కడే ఉండనీ, వాళ్ళ సంగతి నేను చూసుకుంటానులే!” అని కరినంగా అనడంతో ఆ ఊహిగానాలకు తెరపడింది.

తరువాత అక్కడ గోకులం ఏర్పాటుచేయాలని స్వామి నిర్ణయించారు. రెండోజుల తర్వాత స్వామి యథాలాపంగా ఆ కామన్ షెంట్ దగ్గరకు వెళ్లడం జరిగింది. స్వామి రాకను గమనించి షెంట్లో ఉన్నవారందరూ వడివడిగా వచ్చి స్వామి చుట్టూ చేరుకోసాగారు. ఈలోగా స్వామి తమ వెంట వచ్చిన పిల్లల్ని, “మందిరానికి పోయి పంట్ల తీసుకుని రండి” అని చెప్పి పంపించేరు. చుట్టూ చేరినవారందరినీ స్వామి ఎంతో ఆప్యాయంగా పలకరిస్తా ఆనందింపజేశారు. అందరూ పాత భక్తులు కావటంచేత స్వామి వారివారి కుటుంబ సమాచారములు, పిల్లల విపరాల లాంటివి అడుగుతూ అక్కడే నిలిచారు. ఇంతలో ఒక వృద్ధరూలు, “మాతో మాట్లాడడం మనసేశాపు స్వామీ” అని వాపోయింది. స్వామి నవ్వుతూ, “ఆట! నీ మన్మథుణ్ణి పంపిస్తానులే నీతో కబ్బల్చేసుకోడానికి” అన్నారు. ఇంకొక పండు వృద్ధరూల్ని చూసి, “ఏమంటున్నాడు మీ ఆయన?” అనడంతో చుట్టూ అందరూ గలగలా నవ్వుతుంటే ఆమె ముసిముసిగా బోసినవ్వులతో మరిసిపోయింది. వాళ్ళతో స్వామి ఎంతో చనువుగా, ఆనందంగా మాట్లాడటం చూడముచ్చట గొల్పింది. క్రింద కూర్చోవడానికి అవస్థ పడుతున్న ఒక వృద్ధరూల్ని చూసి స్వామి, “ఆ అరుగుపై కూర్చో, నేనే నీ దగ్గరకి వస్తాను” అని ప్రేమగా ఆమెను సమాధానపరిచారు.

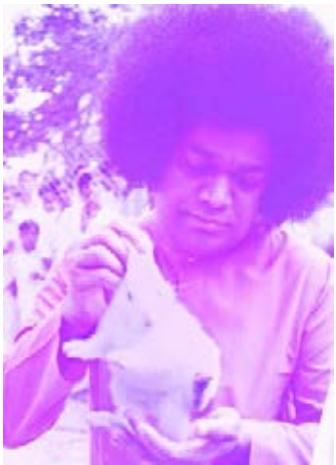
ఇంతలో విద్యార్థులు పండ్లు తీసుకుని రావడంతో స్వామి ప్రతి భక్తురాలివద్దకు వెళ్లి, మెల్లగా పంగి వారి చేతుల్లో పండ్లు ఉంచసాగారు. స్వామి పాదపద్మాలను స్ఫురించి నమస్కరించుకోవాలని తప్పతప్పలాడటం భక్తులకు సహజమే కదా! పైగా తమ స్వామే స్వయంగా తమవద్దకు నడవి వస్తే ఇక హద్దెముస్వది! ఒక్కాక్కరు ఎంతో ఆర్థితో స్వామి పాదాల్ని పట్టుకుని కళ్ళకడ్డుకొంటూ ఉంటే, వాళ్ళు ప్రసాదంకొరకు చేయజాపేంతవరకు ఆ అవ్యాజకరుణామూర్తి “సంతోషం... సంతోషం...” అంటూ వాళ్ళ ఎదువే నిలబడి చిరునవ్వుతో ఆశేస్సు లందించిన ఆ ఆద్యత సన్నిఖేశం భక్తులకు, భగవంతునికి మధ్య ఉండే దివ్యప్రేమానుబంధానికి అద్భుతట్టింది. ఆ షైఫ్టుసండి తిరిగి వస్తూ స్వామి, “ఓల్ ఈజ్ గోల్ ఈ” అనడం నిష్టలుషమైనటువంటి వాళ్ళ భక్తికుసుమాలను స్వామి స్పీకరించి ఆనందించి, అనుగ్రహించారనటానికి ఒక నిదర్శనం.

అనస్త జీవకారుణ్యం

ఇంక గోకులం విషయానికి వస్తే, స్వామి ప్రేమకు సర్వజీవులూ సమానమే అనే విషయం బోధపడ్డుంది. మా హోస్టల్ నిర్మాణం పనులను, విద్యార్థుల సౌకర్యార్థం చేసిన ఏర్పాటును ఎంతటి ప్రేమవత్సల్యములతో పర్యవేక్షించారో అదేవిధమైన వాత్సల్యంతో గోకులాన్ని గోవుల అవసరాలకు అనుగుణంగా తీర్చిదిద్దే విషయంలోనూ స్వామి కనబరచారనడం అతిశయోక్తికాదు. గోవులకొరకు

షైఫ్టులు ఎలా కట్టాలి, వాటిలో ఎటువంటి సౌకర్యాలుండాలి వంటి పలు అంశాలకు సంబంధించి స్వామి స్ఫురమైన ఆదేశాలిస్తూ నిర్వాహకులకు దిశానిర్దేశం చేశారు. ఆ ప్రాంగణం చుట్టూ ‘ఫెన్సింగ్’ ఏర్పాటు చేయటం దగ్గరపుండి ఆ ప్రాంతాన్ని చదును చేయటం వరకూ స్వయంగా పర్యవేక్షిస్తూ, షైఫ్టో గాలి, వెలుతురు బాగా ఉండేటట్లుగానూ, వానాకాలంలో గోవులకు ఎలాంటి ఇబ్బందీ కలుగకుండా ఉండేటట్లునూ డిజైన్ చేయించారు. గోవులు నీరు త్రాగడానికి ఎక్కడెక్కడ నీటి తొట్టిలు పెట్టాలో కూడా సూచించారు. ఒక తొట్టి దూరంగా ఉండడం గమనించి ఒకరు, “స్వామి, ఆ తొట్టి అంత దూరంలో ఉంటే దానికోసం మళ్ళీ ప్రత్యేకంగా మరో పైపు అరేంజ్ చేయాల్సి వస్తుంది!” అంటే, “మరి అక్కడ ఆపలకి దప్పిక అయితే ఇంతదూరం ఎట్లా పస్తాయి పాపం! ఘరవాలేదు, అక్కడే ఏర్పాటు చేయించండి!” అని స్వామి ఆదేశించారు. అలాగే భవిష్యత్తులో గోవులకు ఉపకరిస్తాయని చెప్పి మొక్కలు నాటించారు. అపి పెద్దవయిన తరువాత గోవులన్నీ అలా షైఫ్టో కాకుండా చెట్ల నీడన విత్రమించడానికి వీలుంటుందని చెప్పారు.

గోకులం నిర్వాహకులకు స్వామి అందించిన మరొక ముఖ్యమైన ఆదేశం ఏమిటంటే, గోవులనుండి పాలు తీసే సమయంలో దూడలకు సరిపోయే పాలు ఉంచాలి అన్నది. బిడ్డ ఆకలి తల్లికన్నా ఇంకెవరికి బాగా తెలుస్తుంది!

భగవానుల కరుణ ఇలా అనేక మూగజీవాలపై ప్రసరించడం చూసినప్పుడు వారి విశ్వజనీనమైన ప్రేమతత్త్వం మనకు బోధపడుతుంది.

బృందావనంలో విద్యార్థులు, ఆరోజుల్లో వివిధ రకములైన జంతువుల్ని పక్కల్ని సాకేవారు. వాటిలో కుక్కపిల్లలు, పాపురాలు, లవ్బార్నీ, జింకలు, కుందేళ్ళు ఉండేవి. ప్రతిరోజు స్వామి స్వయంగా వాటికి ఆహారం అందించేవారు. బద్ద కేజ్లో అడుగుపెట్టి అక్కడున్న పిల్లలతో, “విమిరా, పాపం వీటిని ఇట్లా బండీలు చేసేశారు” అంటూ ఉండేవారు. ఆ పక్కలను తమ దివ్యహస్తంతో స్పృశించి వాటికి కావలసిన గింజలను, స్వయంగా పెట్టేవారు. ఎంతో జాలితో కూడిన ప్రేమతో ఆయా పక్కలను చేతిలోకి తీసుకుని నిమురుతూ నిలుచుండేవారు. స్వామి తమ దివ్యప్రేమపాశంతో కట్టివేయటంవల్ల కాబోలు, మేము ఎప్పుడూ ఏ పక్కి ఎగిరి తప్పించుకుపోవడమనేది ఎరుగము.

ఒకరోజు కుందేళ్ళను చూసుకునే విద్యార్థి ఒక కుందేలును చెవులు పట్టుకొని చాలా మొరటుగా లేపి ఎత్తుకోవడం చూసి స్వామి అతనిపై చూపిన ‘ఆగ్రహం’ అంతా ఇంతా కాదు. ఆ విద్యార్థిని హస్సల్నుండి బయటకు పంపినంత పనిచేశారు. ప్రక్కనే ఉన్న పెద్దలొకరు, “స్వామీ, వాటిని అలాగే పట్టుకుంటారు” అనడం విని, “అలా నిన్నుకూడా నీ చెవులు పట్టుకొని తేపితే నొప్పి తెలుస్తుంది. రాక్షసుల్లాగ ప్రవర్తించకండి” అని

కోప్పడ్డారు. ఆ తరువాత ఆ కుందేలును తమ చేతుల్లోకి తీసుకొని దాని చెవులను అత్యంత కరుణతో నిమురుతూ లాలించారు. సకల జీవుల సాధక బాధకాలు తెలిసిన జగన్మాత సాయిమాత.

అలాగే జింకలు రాత్రివేళల్లో వర్షానికి తదవకుండా చలికి ఇబ్బందిపడకుండా ఉండేందుకై, వాటికారకు ఓపెన్ కేస్ తోపాటు చిన్నచిన్న గదులుకూడా కట్టించారు. వాటిని త్రాళ్ళతోనో బైస్తతోనో నిర్వంధించడాన్ని ఏమాత్రము ఒప్పుకునేవారు కాదు.

ఇంక, గజరాణి ‘సాయిగీత’ గురించి తెలియని సాయి భక్తులుండరు. ప్రశాంతినిలయంలోగానీ, బృందావనంలోగానీ స్వామి ‘సాయిగీత’ వద్దకు వెళ్ళి ప్రేమగా లాలన చేసి, పంచు తినిపించనిరోజు ఉండేది కాదు.

ఒకసారి బృందావనంలో చెట్లు క్రింద ఉన్న తనను చూడకుండా స్వామి భక్తులకు దర్శనం ఇవ్వటానికి వెళుతుంటే ‘సాయిగీత’ చేసిన మారాము అంతా ఇంతా కాదు. అటువైపు వెళ్లున్న స్వామి ఆగి వెనుదిరిగి వచ్చి, బుజ్జిగించి పంచు పెడితేగానీ ‘సాయిగీత’ స్వామిని దర్శనానికి కదలనీయలేదు. స్వామి కూడా సాయిగీత చేసే మారాము చూసి ముచ్చటపడేవారు. “చూడండిరా దాని ప్రేమ! మీరూ ఉన్నారు, ఎప్పుడైనా స్వామిని మీ ప్రేమతో ఇలా కట్టడి చేయగలిగారా?” అన్నారు.

స్వామివారి 50వ పుట్టపండుగకు ‘సాయిగీత’పై అంబారీ కట్టులని పెద్దలొకరు సూచిస్తే, “ఎందుకు మన

ఆనందంకోసం దాన్ని కష్టపెట్టడం? ఏమీ వద్ద” అని స్వామి ఒప్పుకోలేదు. అయితే, ఆ సందర్భంగా ‘సాయిగీత’ కోసం చిరుగంటలు, గజ్జెలు, అందమైన నగిపీలతో ఉన్న వివిధ ఆభరణాలు చేయించడానికి అనుమతించారు. తీరా అవి వచ్చాక, “ఇవి చాలా బరువుగా ఉండాయి. పాపం, వద్దలే” అంటూ ప్రక్కన పెట్టేయబోయారు. అప్పుడు చుట్టూ ఉన్న భక్తులంతా, “స్వామీ, ఏటితో అలంకరిస్తే ‘సాయిగీత’ మరింత అందంగా, గ్రాండ్‌గా కనిపిస్తుంది” అని ప్రార్థించడంతో పర్చిష్టన్ ఇచ్చారు. అవి అన్నీ అలంకరించుకుని వచ్చిన ‘సాయిగీత’ను చూసి ఎంతో మరిసిపోయారు. ఆ తరువాత ప్రతి ఉత్సవంలోనూ ‘సాయిగీత’ సర్వాంగ సుందరంగా ముస్తాబ్టి మందిరం నుండి ఉంగింపును లీడ్ చేయడం మనం చూశాము. అది ఆ ధన్యజీవిపై స్వామి చూపిన అనుగ్రహానికి తార్మాజం అని చెప్పక తప్పదు.

“మానవులపైనే కాదు, జంతువులమీదను
కరిరాజ వరద! నీకు కడుట్టేతి
ఈ జీవకోటి సర్వముపై చిన్నయమూర్తి
ఒలికింతువు కృపామధువు ఒకేరీతి”

అని సాయి విద్యార్థులు స్వామి ప్రేమతత్త్వాన్ని కీర్తిస్తూ పాడే పాట మనం తరచు వింటుంటాము. పలురకాలైన మూగజీవాలకు తమ దివ్యసన్నిధిలో ఆత్మయమిచ్చి, ప్రేమమృతాన్ని పంచుతూ, తమ ప్రేమకు, దయకు ఎల్లలు లేవని స్వామి నిదర్శనాత్మకంగా చూపించారు.

సకల జీవులూ భగవత్ప్రేమకు పాత్రులేనని కేవలం చెప్పాలి కాకుండా చేసి చూపారు. “సర్వే జనాః సుఖినో భవంతు” అన్న భావనతో మనం కేవలం సాటి జనులకు సేవలు చేయటంతో తృప్తిపడకుండా, “సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు” అనే విశాలమైన భావంతో సృష్టిలోని సకల జీవరాశులకూ మన ప్రేమను విస్తరింపజేయాలని ఉద్దేశించారు.

కేవలం పూజాపునస్తారములతో, ధూపదీప నైవేద్యాలతో మనము స్వామిని సంతృప్తిపరచలేము. వారిని సాక్షాత్ దైవంగా గుర్తించి ఆరాధించినంతమాత్రాన వారి అనుగ్రహానికి పాత్రులం కాలేము. వారి దైవత్వంలో పరిమళించిన ఆదర్శ మానవత్వాన్ని మనం గ్రహించి అనుసరించాలి.

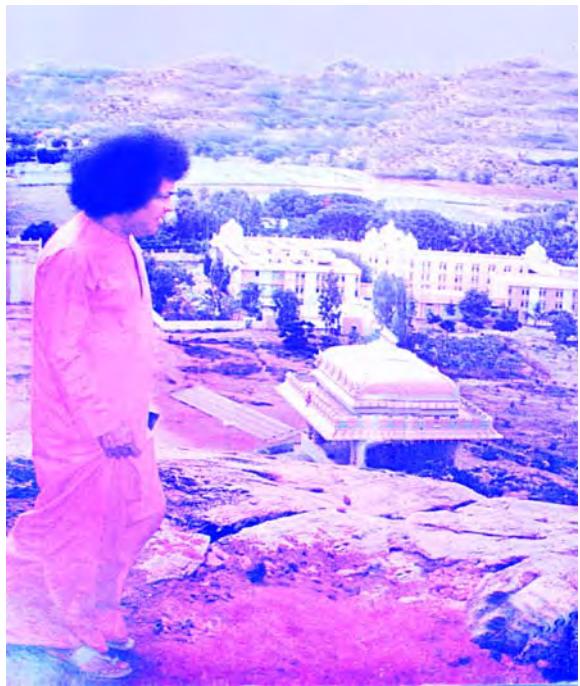
“పూలెన్నో తెచ్చి పూజలు చేసినా
మెచ్చుకొనడు తాను పుచ్చుకొనడు
హృదయపుపుమివ్వ సదయుష్ట గ్రహియించ
నిత్యశాంతిదాయి సత్యసాయ”

“దయగల హృదయమే దైవమందిరం”. కాబట్టి, ‘దయచేత ధన్యులు కావలెరా’ అని స్వామి ఉపదేశించిన తారక మంత్రాన్ని సదా జ్ఞాప్తియందుంచుకొని, స్వామికి అత్యంత ప్రీతికరమైన సర్వభూతదయాపుప్పాన్ని వారి దివ్య చరణారవిందాలకు అర్పించి, వారి దయకు పాత్రులమై ధన్యులమపుదాం. ♦♦

అవతార తైభవంలో అద్భుత ప్రదేశాలు

1. పుణ్యస్థలి పుట్టపర్తి

❖ పి.వి. చలం ❖

భగవంతుడు తన సంకల్పమాత్రాన ఈ విశాల విశ్వాన్ని అందు 84 లక్షల విభిన్న జీవరాసుల్ని సృష్టించటంకన్న అద్భుతమేముంది! కావున, ఈ విశాల విశ్వమంతా భగవంతుని అనంత దివ్యశక్తిచే పరిపూష్టమైన అద్భుత ప్రదేశం అనటంలో సందేహమేమున్నది!

అయితే, భగవంతుడు మానవరూపం దాల్చి భవిష్యత్తు అవతరించేటప్పుడు తన అవతార ప్రణాళికను అమలు పరచటానికి, అవతార వైభవాన్ని ప్రజలకు చేరువచేసి, వారిలో చైతన్యం కలిగించటానికి కొన్ని ప్రదేశాలను, కొందరు వ్యక్తులను ఎంపిక చేసుకుంటాడు. అందువల్ల ఆయా వ్యక్తులకు, ప్రదేశాలకు ప్రాముఖ్యత చేకూరుతుంది. ఉదాహరణగా మనము అవతారపురుషులైన భగవాన్

బాబావారి జననీ జనకులను, జన్మస్థలిని ప్రముఖంగా పేర్కొనవచ్చు. ఈ విషయాన్ని భగవాన్ బాబావారు అనేక సందర్భాలలో ప్రస్తావించారు.

మనం ప్రధానంగా ప్రస్తావించుకుంటున్నది అద్భుత ప్రదేశాలగురించి కనుక ముందుగా మనం భగవంతుడు తన అవతరణకు ఎంచుకొన్న పుణ్యస్థలి పుట్టపర్తి గురించి చెప్పుకుండాం.

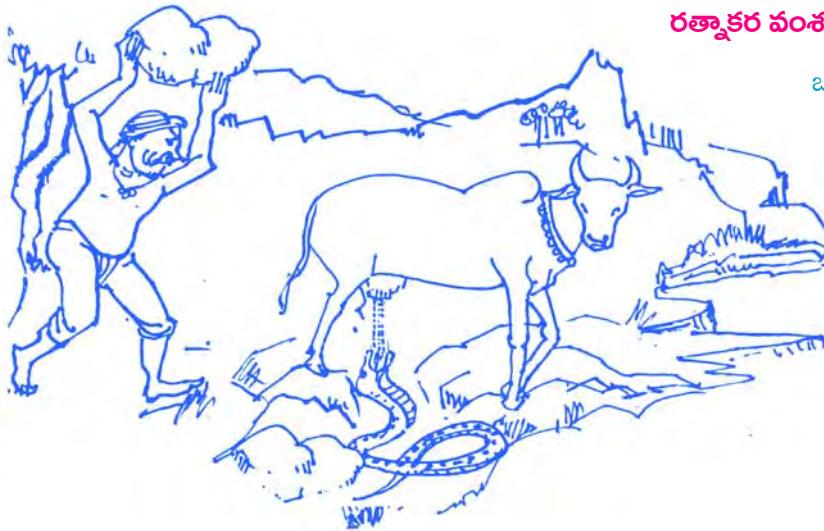
జన జీవన ప్రవంతికి దూరంగా, 'రాతియగానికి కూతవేటు దూరంలో' ఉన్న ఒక మారుమూల కుగ్రామాన్ని భగవంతుడు తన అవతరణకు ఎంపిక చేసుకోవటం ఏమిటి? అని శోధన మొదలుపెడితే, అద్భుతమైన చరిత్ర వెల్లడయింది.

పూర్వ చలిత

పుట్టపర్తి పూర్వానామం గొల్లపల్లి. అది స్వామి అవతరించిన సూర్యవంశమునకు చెందిన రత్నాకర రాజుల పాలనలో శాంతిసౌభ్యాలతో విరాజిల్లుతూ ఉండేది. పేరుకు తగినట్టుగానే గొల్లపల్లి గ్రామం గోవులతోనూ, గోపాలరతోనూ, పాడిపంటలతోనూ కల్యాణశోభకు మారుపేరుగా ఉండేది. అటువంటి గొల్లపల్లెలో ఒక అప్రతుతి చోటుచేసుకోవటంతో పరిస్థితి తారుమారైంది. ఒక గొల్లని ఆవులలో ఒక ఆవు మేతకై పరిసరాలలోని అడవికి వెళ్లి, తిరిగి వచ్చేటప్పుడు వట్టిపోయిన పొదుగుతో రాసాగింది. అది గమనించిన యజమాని ఎవరో ఆ ఆవు పాలు పిండుకుపోతున్నారన్న అనుమానంతో మర్మాదు అడవికి ఆవుల మందను అనుసరించాడు.

కొంత సమయం అయిన తరువాత ఆ ఆవు మిగిలిన ఆవుల నుంచి వేరుపడి, ఒక పాముల పుట్టవద్దకు వెళ్లి నిలబడింది. ఆశ్చర్యంగా ఆ పుట్టలోనుంచి ఒక దేవతా

సర్వము తైకి వచ్చి అవు పొదుగును స్వృశిస్తూ, పాలు తాగ నారంభించింది. అది దేవతాసర్వమని గ్రహించలేక యజమాని ఒక బండరాయిని ఎత్తి దానిపై విసిరాడు. ఆ సర్వము దేవమంతా రక్తస్కమై ప్రాణాలు వీడుతూ, “నా మరణానికి కారణమైన నీవే కాదు, నీ గొల్లవంశము, గొల్లపల్లి గ్రామము వైభవాన్ని కోల్పేయి కష్టాల పాలవుతారు” అని శపించింది.

ఆ శాపవశాన అనతి

కాలంలోనే గొల్లపల్లి పరిసరాలన్నీ పుట్టులమయ మయ్యాయి. గొల్లపల్లి నామం మరుగునపడి పుట్టువధినిగా పిలువసాగారు. కాలక్రమేణ అది ‘పుట్టుపర్తి’గా రూపొంతరం చెందింది.

పుట్టెభవం

“కలిసాచ్చే రోజులొస్తుంటే కమనీయమైన ఆలోచనలు వస్తాయి” అన్నట్లు పుట్టుపర్తి ప్రజలలో తమ దుష్టితైపై అంతర్ధానం మొదలైంది. “దేవతాసర్వం శాపం ఇచ్చిన ప్రాంతాన్ని దర్శించి ఏదన్నా శాంతి చేయిస్తే మంచిదేమో” అన్న ఆలోచనతో గ్రామ ప్రజలు అలనాడు దేవతాసర్వం శాపం ఇచ్చిన ప్రాంతానికి వెళ్లారు. అక్కడ సర్వంపై విసిరిన రాయి ఎర్రని రక్తపుచారలతో కూడి కనిపించింది. శాపనంఫుటన జరిగి చాలాకాలమయినా, ఎండకు ఎండి,

వానకు తడిసికూడా రక్తపుచారలు చెదరకుండా ఉండటం గ్రామప్రజలను విస్మయపరిచింది. ఇదంతా దైవాలీలగా భావించి, ఆ బండరాయిని ఒక మహిమాన్విత శిలగా భావించి, పుట్టుపర్తి గ్రామానికి తీసుకొచ్చి పూజలు ప్రారంభించారు. దానితో గ్రామంలో మెల్లగా పురోభివృద్ధి మొదలైంది. ప్రజలకు మేలు జరుగుతున్న వైనాన్ని గమనించిన పరమ ధార్మికులైన రత్నాకర రాజ వంశీయులు ఆ శిలకు గుడిని కట్టించారు.

రత్నాకర వంశం

ఒకప్పుడు గొల్లపల్లెను, ఆ పరిసర ప్రాంతాలను పాలించిన రాజ వంశీయులుగా ఇంతకు ముందు రత్నాకరవంశీయుల గురించి చెప్పుకున్నాం. కాలక్రమంలో రాజ్యాలు అంతరించి, రాచరికపు ఛాయలు నామాలకే పరిమిత మయ్యాయి. కానీ, చెప్పుకో వలసిన విషయమేమిటంటే, ఈ పరిణామాలమధ్య ఎందరో మహానీయులు, ఆవధూతలు ఆ వంశంలో జన్మించారు. భగవాన్ బాబావారి అవతరణ నాటికి శ్రీ వెంకావధూత ప్రముఖంగా పేర్కొనుదగినవారు. అటు తరువాత చెప్పుకోవలసింది శ్రీ రత్నాకరం కొండమర్మాజగారు. మిత్రభాషిగా, నిష్ఠాగరిష్ఠనిగా, ఆదర్శ జీవిగా వినుతి కెక్కినవారు. వారి సుగుణాలకు మెచ్చి తన ప్రాణనాథుడైన శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ వారి ఇంట అవతరించ నున్నాడని తెలిసి కాబోలు, సత్యభామాదేవి కొండమ రాజుగారికి కలలో కనిపించి, తనకు గుడి కట్టించమని కోరింది. భగవద్జ్ఞగా భావించి గుడి కట్టించారు. అది సత్తమ్య గుడిగా ప్రసిద్ధమయింది. భగవాన్ బాబావారి ఆగమనానికి పూర్వమే సత్యభామాదేవి కోరి గుడి కట్టించుకోవటం, అదీ రత్నాకర వంశీయులచే అన్న విషయాన్ని నిశితంగా పరిశీలిస్తే, ఇదంతా భగవాన్ అవతార ప్రణాళికలో అంతర్ఘాగమేనని విశదమవుతుంది.

రూపకల్పన జలగించి ఎప్పడు?

పైన చెప్పుకున్న సంఘటనలన్నింటికి రూపకల్పన జరిగింది ఎప్పుడు? అని శోధించుకుంటూ పోతే, పురాణ కాలంలో అని జవాబు దొరుకుతుంది. తత్సంబంధమైన వృత్తాంతంలోకి వెళించే ... 1963 గురువూర్చిలు దివ్యేపన్యాసంలో భగవాన్ బాభావారు ఈ ప్రకారం వెల్లడించారు:

“త్రేతాయుగములో భరద్వాజ మహర్షి ఒక యజ్ఞమును సంకల్పించి, దానికి తగిన ప్రయత్నములంత చేసి, అధిష్టాన దేవతగా అక్కడ నిలబడటానికి పార్వతిని ఒప్పించేకారకు కైలాసమునకు వెళ్ళినాడు. అప్పుడు అక్కడ శివ - శక్తి ఇద్దరూ ఒకరిపై ఒకరు పోటివేసుకొని తాండవమాడుతూ ఉండిరి. ఎవరు మొదట అలసిపోతారో వారి బలం తక్కువ, వారే బడిపోయినట్లు అని. ఆ సృత్యములో నిరతురాలైన పార్వతి భరద్వాజ మునిని 8 దినములు చూడనేలేదు, వారి మొరని వినలేదు.

శివుడు, “నీ భక్తుడు వచ్చాడు, నీ భక్తరక్షణు చూసుకో” అని హెచ్చరించినను, శక్తి నవ్వినది కానీ మునితో పలుకలేదు. “ఏమి! అవమానం చేస్తావా!” అని ముని కోపముతో వెనుకకు తిరిగితే, కాలు చెయ్యి పడిపోయినవి. నోరు రాలేదు. శివుడు కమండలము నుండి నీళ్ళు ప్రోక్షించినాడు. కాలు చెయ్యి నోరు వచ్చినవి. అప్పుడు శక్తికి జాలి కలిగినది. “మేమిద్దరమూ నీవు చేయు యజ్ఞమునకు వస్తామ”ని వరమిచ్చి పంపిరి.

యాగ నిర్వహణ

ఆదిదంపతుల ఆశీర్వాదం లభించటంతో ద్విగుణీకర్తవ్యమైన ఉత్సాహంతో యాగాన్ని ప్రారంభించి దిగ్విజయంగా నిర్వహిస్తూండగా, ఇచ్చిన వాగ్దానం ప్రకారం పార్వతీ పరమేశ్వరులు విచ్చేశారు. యాగ

నిర్వహణపట్ల తమ ప్రమోదాన్ని తెలియజేస్తూ, “భరద్వాజా! నీవు అత్యంత భక్తి శ్రద్ధలతో, నియమ నిష్పత్తిలతో యాగాన్ని నిర్వహిస్తూన్నతీరు మమ్మ అనంద పరవశులను చేయుచున్నది. ఈ సందర్భంగా నీకు ఒక పరం ఇప్పదలచాము” అన్నారు.

అంతట భరద్వాజ మహర్షి “ఆదిదంపతులారా! తాము యాగానికి విచ్చేసి ఆశీర్వదించటమే మహాద్వాగ్యం. నిరంతరాయంగా నా వేదాధ్యయనం కొనసాగాలన్న కోరిక తప్ప మరే కోరికలూ లేపు” అన్నాడు అత్యంత వినప్తుతతో.

దానికి పరమేశ్వరుడు, “భరద్వాజా! మేము ఇచ్చే పరం నీకే అయినా అది లోకకల్యాణ కారకం. కలియుగ మానవాళికి రక్షణ చేకూర్చే పరం అది” అన్నాడు.

“భగవంతుని పరాలు ఎప్పుడూ లోకకల్యాణార్థమే కదా! అందునా కలియుగ మానవాళిని సంరక్షించే పరమంటున్నారు. అది నా పరంగా లోకానికి వెల్లడి కావటం తమ అపార కరుణకు నిదర్శనం” అన్నాడు తన ఆనందాన్ని వ్యక్తపరుస్తాడు.

అప్పుడు పార్వతీ పరమేశ్వరులు, “భరద్వాజా! మేము నీ గోత్రములో కలియుగమునందు మూడు అవతారములుగ జన్మిస్తాము” అన్నారు.

భరద్వాజ గోత్రములో వచ్చిన శ్రీ శిరిదీ సాయిబాబా శివునియైక్క అవతారం. అదే గోత్రములో వచ్చిన శ్రీ సత్యసాయి భగవానులు శివ శక్తి స్వరూపము. ఇద్దరూ చేరి వచ్చిన గారీంశంకర రూపం. ఇంక రాబోయే ప్రేమసాయి పూర్తిగా శక్తిరూపం.

భగవదవతరణకు ఇంత అద్భుత పౌరాణిక చరిత్ర ఉన్నప్పుడు భగవంతుడు అవతరించటానికి అనువైన పుణ్యభూమి ఎంపికా అలనాడే జరిగి ఉంటుందనటంలో ఎట్టి సందేహమూ లేదు. స్వామిని దివ్య అవతార పురుషునిగా ఎఱిగి భక్తులు పెద్ద ఎత్తున పుట్టపర్తికి తరలి రావటం మొదలైన తరువాత, భక్తులలో అనేకులు బాభావారితో, ఎలాంటి ప్రయాణ సౌకర్యాలూ, నివాసానికి అనువైన సౌలభ్యాలూ లేని ఈ మారుమూల కుగ్రామం పుట్టపర్తిని వదలి తమ పట్టణాలలో స్థిరనివాసం

ఎర్పర్చుకుంటే, అధునాతన సాకర్యాలతో బిహ్వోండమైన భవానులు నిర్మిస్తామని వినప్రుతతో బారులుతీరి ప్రార్థించితే, వారి అభ్యర్థనలను స్వామి సున్నితంగా తిరస్కరించి, పుణ్యజనని ఈశ్వరమృగారి కోరిక మేరకు పుట్టపర్తినే తమ స్థిరనివాసంగా చేసుకుంటున్నట్లు నొక్కి వక్కాణించటమే కాకుండా....

“ప్రవహించు నే పురి పరిధిగా పాయలై
చిత్రావతీ నది చిత్రగతుల
క్రాలు నే పట్టణ కల్యాణాకరముగా
చుట్టును మేలైన చూతతరువు
కాపుండు నే పురి కడల నాళ్లిటియందు
పార్వతీశ్వరులెప్పు భాయకుండ
కొలువుండు నే పురి విలసితంబగు మధ్య
మహిమాన్వితుండ్రైన సాయి విభూదు
మండలావని గణతించు మెండు మహిమ
చిక్కపడియరు కట్టిన చెఱువుతోడ
బుక్కరాయల చిరకీర్తి భువనమెంచ
పొసగ చాటునే పురము పుట్టపురము”

అంటూ మనం ప్రస్తావించని అనేక చారిత్రాత్మక ఘట్టాలను జోడించి హృద్యంగా వర్ణిస్తూ, పుట్టపర్తి యొద వారికి గల ప్రేమాభిమానాల అనంత వైభవాన్ని వెల్లి చేశారు.

మనం రోజుా స్వామి సుప్రభాతంలో,

“ప్రత్యా తవాద్యుత చరిత్ర మఖండ కీర్తిం
వ్యాప్తాం దిగంతర విశాలధరాతలేస్తైన్”

అని పరించుకున్నట్లు, స్వామి అవతార వైభవం దిగ్గిగంతరాళాల్లో వ్యాపించినట్లు పుట్టపర్తి పుణ్యచరిత్ర కూడా నేల నాలుగు చెరగులా విస్తరించింది.

అందువల్లనే, “అవతార వైభవంలో అద్యుత ప్రదేశాలు” అన్న ఈ ధారావాహికకి “పుణ్యస్థలి పుట్టపర్తి”తో శ్రీకారం చుడుతున్నాము. ముందుముందు ఈ ధారావాహికలో పుట్టపర్తి ప్రస్తావన పదేపదే వస్తుంది కనుక, సందర్భానుసారంగా మరిన్ని విశేషాలు తెలుసుకుండాం. ♦♦

శ్రీ సత్యపాయి పద్మముఖ:

“కర్మలంటవు మానవుని భక్తిపలన”

❖

ఇది చేతు, అది చేతు, ఇంకెన్నియో చేతు
ననుచు ఊహాలు అల్లి అలసిపోకు
ఏ విత్తులను నాటి యిచ్చేట నుంటివో
ఆ ఫలమ్ములై నీకు అందుచుండు
విత్తన మొక్కలైన వేరైన ఫలములు
సంభవించుట ఎట్లు సాధ్యమగును?
తెలివితేటలు మరి బలమెంతయుండిన
కర్మ దాటగజూలు ఘనుడు లేదు

కర్మమున బుట్టు జంతువు
కర్మముననె వృద్ధిపొందు కర్మమున చనున్
కర్మమె నరునకు దైవము
కర్మమె సుఖదుఃఖములకు కారణమిలలో

ఎట్టి కర్మను తనయందు పెట్టుకొనక
దైవమందున నుంచి తా ధర్మపథము
తప్పకుండంగ జేసిన ఎప్పుడైన
ప్రాణికంటదు సుఖదుఃఖ ఫలమదేది

అద్భుతమందున ప్రతిచింబమంటనటుల
తామరాకులు నీటిచే తదువనటుల
కర్మలంటవు మానవుని భక్తిపలన
సత్యమును దెల్పుమాట శ్రీ సాయిమాట.

కాంక్షతోడ నెందు కర్మంబు లౌనరింప
దక్కబోదు ఫలము ధరణియందు
కాంక్ష వదలి భక్తి కర్మలు పచరింప
ఫలిత మొసగుచుండు పర్తివిభూదు. ♦♦

సనాతన ధర్మ బీపికలు

(భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయబాబాఱి అనుగ్రహం భాషణముల వెలుగులో...)

❖ వై. శ్రీరంగనాథరాజు ❖

భరతదేశము వేదాల పట్టుకొమ్ము
యజ్ఞయగాది క్రతువుల కాటపట్టు
పెక్క అవతారములు గన్న పెద్ద తల్లి
నీతి నియమాలు జూపెడి త్యాగభూమి

అని భగవాన్ బాబావారు భరతదేశ ధర్మభాగ్యాన్ని ఎంతగానో కొనియాడుతూ వచ్చారు. ఈ దేశ సంస్కృతి సనాతనమని, ఇది భవబంధాలను త్రుంచి, మానవుని నిజతత్త్వాన్ని ఆవిష్కరించగల దైవభూమియని, జ్ఞానభూమి యని వర్ణిస్తూ వచ్చారు. 1967 ఏప్రిల్ 21 నాడు జరిగిన శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల సమేళనంలో తమ దివ్యసందేశం అనుగ్రహిస్తూ, భారతీయసంస్కృతి బౌస్త్యాన్ని, ఆధ్యాత్మిక సంపదను ఇంటింటా చాటి, మనసుకు పట్టిన మాలిన్యాన్ని తొలగించటమే ఈ సంస్కృత పరమ లక్ష్యమని ఉద్ఘాటించారు.

ఐతే, ఇక్కడే ఒక ప్రశ్న మొదలవుతుంది మనసులో. ఈ భరతదేశం అంటే స్వామికి ఎందుకు అంత ఇష్టం? యావద్విశ్వాస్నే తన గృహంగా పరిగణించే పరమాత్మకు ఎందుకు ఈ దేశ సంస్కృతి అంటే అంత ట్రైతి? అవతార

పురుషుని విషయంలో ‘దేశభక్తి’ వంటి పదాలను ఉపయోగించటం కడలిని కడవతో కొలవడానికి ప్రయత్నం చేయబంలాంటిదే కదా! అభిల మానవాలి తనవారేననీ, అన్ని దేశాలూ తనకు చెందినవే అని ప్రకటించిన విశ్వకుటుంబికునికి ‘దేశభక్తి’ అంటూ భౌతిక పరిధులను ఆపాదించటం అవివేకమే కదా! మరి అయితే ఎందుకో స్వామికి ఈ దేశమంటే అంత అభిమానం? స్వామి దివ్యసందేశాల నెలుగులో ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం అన్వేషించగా, రూపుదిద్దుకున్న అక్షరమాలిక, ‘సనాతన ధర్మ దీపికలు’

వేదకాలం నాటి బుధుల చరిత్ర అంటే, సనాతన ధర్మాన్ని ఆచరించి, అనుభవించి, సమాజానికి అందించిన ఆదర్శమార్గుల పవిత్ర గాథయే. సత్యాన్ని అన్వేషించి, దర్శించి; అది అందరిలోనూ అంతరాత్మగా విలసిల్లుతున్నదనీ; దానికి కులంతోకానీ, మతంతోకానీ, వయసుతోకానీ, అందంతోకానీ, బలంతోకానీ, భాషతోకానీ పనిలేదనీ; కర్మ భక్తి జ్ఞానమార్గాలు ఈ సత్యదర్శనానికి ఉద్దేశించినవేనని ఆచరణాత్మకంగా ప్రచార ప్రభోధలు గావించిన ప్రాచీన మహర్షుల గాథలు మన జీవితాలను తేజోమయం గావించగల ఆధ్యాత్మిక

కాంతిపుంజాలు. మహర్షుల జీవిత సందేశాలను విశ్లేషించటంలో మానవుల దృక్కుధం వేరు, మాధవుని దృక్కోణం వేరు. మనిషి తను గెలవలేని బలహీనతలను, లేక తనకు అంతుపట్టని బలాలను ఆయా మహర్షులకు ఆపాదించి తృప్తిపడుతుంటాడు. కానీ, అవతారపురుషులైన స్వామి అందుకు భిన్నంగా మహర్షుల జీవితాల నుండి అనుసరణీయమైన ఆదర్శాలను ప్రకటిస్తా, అట్టి ఆదర్శ జీవన విధానాన్ని అవలంబించి తరించాలన్న స్వార్థిని మనలో కలిగిస్తూ వచ్చారు. పారం చెప్పటానికే కావచ్చు; మొట్టికాయ వేయటానికే కావచ్చు; తప్పును సున్నితంగా సవరించటానికే కావచ్చు; లేక, విశ్వాసం దృఢతరం చేయటానికే కావచ్చు; లేక, తమ దివ్య అవతార వైశిష్ట్యం వెల్లడించటానికే కావచ్చు... భగవాన్ బాబావారు వివిధ సందర్భాలలో ప్రాచీన మహర్షుల జీవితాల నుండి ఎన్నో విశేషాలను మనకు తెలుపుతూ వచ్చారు.

ఆధ్యాత్మిక సాధకుడు మహానీయుల జీవిత చరిత్రలను క్షుణ్ణంగా చదివి, అందులోని ఆణిముత్యాలను అచరించాలని భగవాన్ బాబావారు “ప్రేమవాహిని”లో చేసిన సూచనను శిరోధార్యంగా భావించి, వారు తమ దివ్యోపన్యాసాల్లోనూ, భక్తులతో జరిపిన సంభాషణల్లోనూ, ఇంకా విద్యార్థులతో నెరపిన ఇష్టాగోష్టి సమవేశాల్లోనూ వెల్లడించిన పలు అద్భుత అంశాలను ఆధారం చేసుకొని, భారతీయ సంస్కృతి వైశిష్ట్యానికి ప్రతీకలు నిలిచే మహర్షుల జీవితాలకు సంబంధించి కొన్ని సందేశాత్మకమైన ఘట్టాలను కథల రూపంలో అందించే ప్రయత్నమే ఈ ‘సనాతన ధర్మ దీపికలు’.

1. యూజ్మవల్యుడు

కణ్ణు తెరిచాడు.

బ్రాహ్మిముహూర్త ఘుణియలు సమీపించాయి.

సంవత్సరాలపాటు సాధన.

రాత్రి నిద్రకు ఉపక్రమిస్తూ మూసుకున్న కనులు మళ్ళీ బ్రహ్మముహూర్తానికి తెరుచుకుంటాయి.

యూజ్మవల్యుడు ఈరోజు కోసమే ఎంతోకాలంగా ఎదురు చూస్తున్నాడు. ఇది పుడమిపై తన ఆఖరి రోజని తెలుసు. లేచి కూర్చుని, బాగా పెరిగిన గడ్డాన్ని సవరించుకున్నాడు. శరీరాన్ని ఒకసారి తడుచుకున్నాడు. మధ్యాహ్నం తరువాత ఇక ఈ దేహంతో పని ఉండదు. వెంటనే తండ్రి వైశంపాయనుడు గుర్తుకొచ్చాడు.

వైశంపాయనుడు సాక్షాత్తు వేదవ్యాసుని మెప్పు పొందిన శిష్యుడు. తండ్రి తపశ్చక్తి యూజ్మవల్యునికి తెలియనిది కాదు. కానీ, తండ్రి నేర్వటానికి ఎంతోకాలం పట్టిన వేదవిద్య ఒకసారి వినగానే తనకు కరతలామలకమైంది. దాంతో తండ్రికన్న తానే గొప్ప అన్న అహంభావం యూజ్మవల్యునిలో పొడసూపింది.

❖❖❖

ఆరోజు ఉదయం జరిగిన సంఘటన తన జీవితాన్నే మార్చేసింది. ఒక యజ్ఞానికి ముగ్గురిని వెళ్ళమని తండ్రి ఆశేశిస్తే, నేనాక్కడినే వెళతానంటూ యూజ్మవల్యుడు పట్టుపట్టడు. తండ్రి వారించినా వినిపించుకోలేదు. ప్రైగా, శిష్యులందరి ముందు తన గొప్పతనాన్ని తండ్రికి గుర్తు చేయటం ప్రారంభించాడు. అంతే! తండ్రి ముఖం ఒక్కసారిగా జేపురించింది. కోపంతో ఊగిపోతూ, “సువ్యానా శిష్యునిగా ఉండే అర్థతను కోల్పోయావు. ఇక్కడి నుండి వెళ్ళిపో” అని గర్జించాడు.

అంతకుమందెన్నడూ తండ్రి తనను అలా తృణీకరించటం జరగలేదు. కొంచెం భయంవేసి తండ్రిని క్షమాపణ కోరాలనిపించినా మితిమీరిన అహంభావం అందుకు అడ్డువచ్చింది. తండ్రి తిరస్కరిస్తే ఆయన గురువైన వ్యాస మహర్షినే ఆత్మయించవచ్చునన్న ధీమాతో, “సరే వెళతాను, మీ గురుత్వం నాకు అక్కరేదు” అంటూ దురుసుగా జవాబు చెపుతూ బయల్దేరాడు.

“అయితే, నాదగ్గర నేర్చుకున్నదంతా ఇక్కడ వదిలేసి వెళ్లు” అని తండ్రి శాసించాడు. సరేనంటూ ఆదే మొండి పట్టుదలతో యూజ్జీవల్యూడు అడుగు ముందుకేశాడు.

అంతే! ఒకసారిగా నరనరాల్సోంచి ఏదో ఎవరో లాగేస్తున్న అనుభూతి! శరీరంలోని అఱువణువు భరింప శక్కుంకాని నొప్పితో కంపించింది. కడుపులోంచి అంతా ఒక్కసారిగా బయటికొచ్చింది. ఏం జరుగుతోందో తెలుసుకొనేంతలోపే కళ్లలో చీకట్లు కమ్ముకున్నాయి. కాళ్లలో బలం లేక కూలబడ్డడు. ఏదో అంతులేని దుఃఖం లోనుండి తన్నుకొస్తోంది. ఏం జరిగిందో గుర్తులేదు. ఎంతసేపు అలా పడి ఉన్నాడో తెలీదు.

కళ్లు తెరిచేసరికి తాను ఏదో ఒక అడవి మధ్యలో ఉన్నాడు. మెల్లమెల్లగా స్థిమితపడుతున్న మనస్సు అప్పుడు ఆలోచించటం మొదలుపెట్టింది. తను నేర్చుకున్నదంతా క్షణకాలంలో పోయింది. దాంతో ముందున్న ఆసక్తి లేదు, సంతోషం లేదు. అంతా నిరాశే! సాక్షాత్తు వేదవ్యాసుడే మెచ్చినవాడంటే తన తండ్రి ఎంత గొప్పవాడై ఉండాలి! “నాన్నా! నన్ను క్షమించు, మళ్ళీ నాకు విద్యావిక్ష పెట్టు” అని గట్టిగా రోచించాడు. ఆకాశంలో ప్రకాశిస్తున్న సూర్యుని చూసి, “స్వాంత తండ్రె తిరస్కరించినవానిని ఏ గురువు శిష్యునిగా స్వీకరిస్తాడు? ఇక నాకు సూర్య భగవానుడే దిక్కు” అని భావించి, దయ చూపవలసిందిగా ప్రార్థించాడు. ఎక్కడినుండోకాని ఒక తెల్లని గుఱ్ఱం తనవైపు రావటం చూశాడు. అంత వేదనలో కూడా అది వింతగా తోచింది.

❖❖❖

తన స్మృతిపథంలో ఎంతోకాలం వెనక్కి వెళ్లిన యూజ్జీవల్యూడు ఒకసారిగా మళ్ళీ ఈలోకంలోకి వచ్చాడు. లోలోన నవ్వుకున్నాడు. ఆ శ్వేతాశ్వం తనను కలసి ఎన్నో సంవత్సరాలు గడచిపోయినా నిన్నో మొన్నో కలసినట్టుంది. తన బాల్యస్నృతులు ఇంకా మనస్సునుండి చెరిగిపోలేదు. అప్పుడు చిన్న వయస్సు, ఇప్పుడు వృద్ధాప్యంతో ముదతలు పడిన శరీరం. అప్పుడు జ్ఞానానికి అటువైపు, ఇప్పుడు జ్ఞానానికి ఇటువైపు.

❖❖❖

సమయం ఎక్కువగా లేదు. యూజ్జీవల్యూడు ధోవతిని సపరించుకున్నాడు. కృతజ్జుతతో భూమాతను తాకి లేచి నిలబడ్డాడు. స్నానసంధ్యాదుల నిమిత్తం దగ్గరలోని నదీ తీరానికి వెళ్లాలి. గుహలోనుండి బయటికొచ్చాడు. అడవి అంతా పరచుకొన్న నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుంటూ వస్తున్న కీచురాళ్ల రౌద వింటూ, అచి తనకు కడసారిగా గౌరవ వందనం చేస్తున్నాయని రెండు చేతులెత్తి దీవించాడు. మెల్లగా నదివైపు నడక సాగించాడు. ఇక రేపటి నుండి ఈ నడక ఉండదు. మనసులో సప్పుకుని తలెత్తి చూశాడు. దూరంగా ఒక తెల్లని గుఱ్ఱం పరుగెత్తినట్లనిపించింది. తన చిన్నతనం మళ్ళీ స్పృతి పథంలో మెదిలింది.

❖❖❖

చేసిన తప్పుకు పశ్చాత్తాపంతో వెక్కివెక్కి ఏడుస్తున్న సమయంలో ఆ శ్వేతాశ్వం దగ్గరికి వస్తూంటే ఏదో ఒక అనిర్వచనీయమైన ప్రశాంతత మనసును ఆపరించింది. ఆ అశ్వం ముందుకు వచ్చి నిలిచింది. “యూజ్జీవల్యూ! చింతించకు. నేను నీకు గురువుగా వేద విద్య నేర్చుతాను. చేసిన తప్పిదానికి నీవు ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకున్నావులే” అన్న మాటలు వినిపించాయి.

ఇంతలో ఆ అశ్వరాజము పరుగులు తీయసాగింది. పరుగెతుతూ అది చుట్టూ తిరుగుతుంటే, యూజ్జీవల్యూని హృదయంలో వేదమంత్రాలు ధ్వనించసాగాయి. అప్రయత్నంగా కళ్లు మూతబడ్డాయి. ఆ శ్వేతాశ్వం మొత్తం పస్సెండుసార్లు చుట్టూ తిరిగినట్లనిపించింది.

యూజ్జీవల్యూడు కళ్లు తెరిచేసరికి శ్వేతాశ్వానికి బదులుగా జాజ్యల్యమానంగా ప్రకాశిస్తున్న సూర్య భగవానుడు దర్శనమిచ్చాడు. ఆయనను దర్శించుకోగానే వేదమంత్రాలు లోనుండి స్ఫురిస్తున్నాయి. వెంటనే యూజ్జీవల్యూడు చేతులు జోడించి నమస్కరించాడు. చేతికి బాగా పెరిగిన గడ్డం తగిలింది. వింతగా అనిపించింది. ముఖాన్ని తడుముకున్నాడు. శరీరాన్ని చూసుకున్నాడు. ఎంతో మారిపోయింది. ఏం జరిగిందో అడగాలని తల ఎత్తి చూడగా సూర్య భగవానుడు కనపడలేదు. “పస్సెండు సంవత్సరాలపాటు నీవు నానుండి విద్యను నేర్చుకున్నావు. అందుకు ప్రతిఫలంగా నేను నీనుండి ఆశించేది ఒక్కటే.

ఈ జ్ఞానాన్ని అందరికీ పంచు”
అన్న అశరీరవాణి మాత్రం
వినిపించింది.

❖❖❖

సమీపిస్తున్నకొద్దీ నది హోరు
స్వష్టంగా వినిపిస్తోంది. జరిగిన
విషయాలకు ఎన్నో సంవత్సరాల
తరువాత ధ్యానంలో అర్థం
తెలిసింది. తరతరాలనుండి తన
పూర్ణీకులు అనుదినం ఒక
పిడికెడు అన్నం దానం
చేసేవారు. ఆ దానాన్ని ‘వాజన్’
అంటారు. ‘వాజన్’ అంటే గుఱ్ఱం
కూడా. ఆ పిడికిలీ పిడికిలీ
పుఱ్ఱం కలిసి సాక్షాత్తు సూర్య భగవానుడి దగ్గరే విధ్య
నేర్చుకొనే యోగ్యతను తనకు కలిగించింది. ఇది ఆ
పూర్ణీకులు చేసిన అనుదాన ఘలితమని తనకు
తెలియజేయటానికి సూర్యుడు అశ్వరూపంలో విచ్ఛేశాడు.
ఆయన కాలానికి అధిపతి. అందుకే పస్వండు
సంవత్సరాలు ఆయన సమక్షంలో పస్వండు నిమిషాలుగా
గడచిపోయాయి. నదీ ప్రవాహం తనకు ఏదీ పట్టనట్లు
సాగిపోతోంది. జ్ఞానప్రవాహం కూడా అంతే అనిపించింది.

❖❖❖

ఆనాడు తండ్రి ఇచ్చిన శాపంతో తాను వమనం చేసిన
నల్లని పదార్థాన్ని తిత్తరి పక్షులు తిన్నాయి. వెంటనే అవి
బ్రహ్మసత్యాలను వల్లించటం మొదలుపెట్టాయి. తన తండ్రి

విద్యాసంపద మొదట తనకు, ఆ తరువాత తననుండి పక్షులకు, పక్షులనుండి ప్రపంచానికి ఆ నదీప్రవాహంలా సాగిందనిపించింది. తిత్తరి పక్షులు పలకటంచేత దానిని “తైత్తిరీయోవనిషత్తు” అని పిలుస్తా వచ్చారు. తన నోటినుండి వేదవిజ్ఞానం నల్లని పదార్థంగా బయటికొచ్చింది కాబట్టి, గౌరవసూచకంగా ఆరోజు తరువాత స్ఫురించిన మంత్రాలను ‘కృష్ణ యజ్ఞేదముని పిలవటం మొదలుపెట్టారు. తండ్రి ఇచ్చిన శాపం ఈ ప్రపంచానికి, తనకూ మహావరంగా పరిణమించింది. అందుకే జ్ఞానుల కోపానికి కూడా ఎంతో నిగూఢమైన అర్థముంటుంది అంటారు.

(తరువాయి వచ్చే సంచికలో)

అంతా పరమాత్మే!

పరమాత్ముని ప్రకృతిగా మార్చినవారెవరు? అట్లు మారినది ఎందుకు?
అంటారు కొంతమంది. అట్ల మారనే లేదు, మార్చువలసిన అవసరమూ లేదు.
అజ్ఞానమువల్లనే పరమాత్మ ప్రకృతిగా కనిపిస్తుంది, అంతే! పరమాత్ముని
నిజస్వరూపము తెలిస్తే ప్రకృతి కనిపించదు. పరమాత్మునికి మార్చే లేదు. కల్పితాలకు
మాత్రమే మార్పు. ఆ బ్రహ్మతత్త్వానికి మార్పు రాదు, లేదు.

- బాయా

అంగరంగ వైభవంగా

శ్రీ సత్యసాయి బిహ్య అవతరణ వేదుకలు

❖ డా॥ దివి చతుర్మేధి

ఏక కాలములో, దేశ కాల పరిస్థితులకు, దేహపరిధులకు అతీతముగా విస్తృత స్థాయిలో ఆనేకమంది వ్యక్తులతో హృదయానుబంధము ఏర్పర్చుకొని, వారిని మహాస్నుతమైన ప్రభావానికి గురిచేసి, వారి యోచనలో, ప్రవర్తనలో గణనీయమైన మార్పు తీసుకురావడము ఒక్క అవతారపురుషునికి మాత్రమే సాధ్యం. సాయిస్వరణ నిద్రాణమై ఉన్న చైతన్యాన్ని జాగ్రత్తము చేస్తుందని, సాయి మాట లక్ష్మీ సాధనను సుగమము చేస్తుందని గ్రహించి సాయిబాటును అనుసరిస్తున్నపారు కోకొల్లలు. హృదయగతమైన ఈ ఆధ్యాత్మిక స్మారితో, ప్రపంచవ్యాప్తముగా ఉన్న సాయి భక్తులు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి 94వ దివ్య అవతరణ వేదుకలలో పాలుపంచుకోవడానికి 2019 నవంబర్ మాసములో ప్రశాంతినిలయానికి వెంచేశారు.

ప్రశాంతినిలయములో 2019 నవంబర్ 18వ తేదీన

శ్రీ సత్యసాయి సత్యనారాయణ ప్రతముతో భగవాన్ బాబావారి దివ్య అవతరణ వేదుకలు ప్రారంభమయ్యాయి. ఆరోజు ఉదయం మందిరంలోని భజన హోలునుండి శ్రీరామచంద్రమార్తిని, సీతామాతను, శ్రీ వేణుగోపాల స్వామిని పల్లకీలో ఊరేగింపుగా సాయికుల్యంత హోలులో ప్రత్యేకంగా నిర్మించిన తాత్యాలిక వేదికవద్దకు తీసుకు వచ్చారు. ఆ దేవతామూర్తులు వేదికను అలంకరించిన అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి సత్యనారాయణ ప్రతమును నిర్వహించారు. శ్రీ సత్యసాయి అష్టాత్మర శతనామావళిని, శ్రీ సత్యసాయి సత్యనారాయణ ప్రతకథను పరించారు. తదుపరి శైవేద్యాన్ని సమర్పించి, మంగళ హోరతినిచ్చారు.

ఆ తరువాత, గోపురము వీధిలో ఇరువైపులా పురజనులు బారులు తీరి తిలకించుచుండగా, పల్లకీలో శ్రీ సీతారామచంద్రులను, పుష్పలంకృతమైన రథములో శ్రీ వేణుగోపాలస్వామిని శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజు కల్యాణ మండపము వరకు ఘనంగా ఊరేగించారు.

రథోత్సవం రోజున సాయంవేళలో విద్యాన్ ప్రశాంత అయ్యంగార్ సరస్వతీ వీణపై కర్మాటక బాణిలో ‘శ్రీరామచంద్ర కృపాలు భజమన్’, ‘రఘువతి రాఘవ రాజూరామ్’ తదితర కీర్తనలను వినిపించారు.

అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం:

2019 నవంబరు 19న ఉదయం 8 గంటలకు శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, అనంతపురం విద్యార్థినులు వేదవరణంతో, జ్యాండువాదనతో ఊరేగింపుగా యజర్గందిరమునుండి బయల్దేరి సాయికుల్యంత హోలులో ప్రవేశించి, భగవాన్ బాబావారి దివ్యపాదపద్మములకు వందనములను అర్పించారు.

అనంతరం, చెన్నె ఆకాశవాణి కళాకారిణి, శోభన స్వామినాథనగారు వీణపై ‘భో శంభో శివ శంభో’, ‘అయిగిరి నందిని’ పాటలను వినిపించారు.

తదుపరి, ప్రాఫేసర్ రాజేశ్వరీ పటేల్ ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసిన తెలంగాణా గవర్నర్ డా॥ (శ్రీమతి) తమిళనై సౌందర్యరాజీనకు స్వాగతం పలుకుతూ, మహిళా సాధికారత లక్ష్మీంగా భగవాన్ బాబావారు మహిళా దినోత్సవాన్ని ప్రారంభించారని, ఎన్నో దశాభ్యాల క్రితమే మహిళలకొరకు ఒక కళాశాలను స్థాపించి, మహిళా సాధికారతకు శ్రీకారం చుట్టూరన్నారు.

హంకాంగ్లో న్యాయమూర్తిగా పనిచేస్తున్న ఇజబెల్లా చూ గారు ప్రస్తుతం హంకాంగ్లో వెల్లువెత్తుతున్న ఉద్యమాన్ని ప్రస్తావిస్తూ, నేర విచారణలో తాను నిర్మితిగా

వ్యవహరించగలుగుతున్నానని, దానికి కారణం భగవాన్ బాబావారి దివ్యమార్గదర్శకత్వమే అన్నారు.

అంతకుమందు తెలంగాణ గవర్నర్ దివ్య సన్మిధానము వద్ద భగవాన్ బాబావారికి ప్రణమములు అర్పించి, జోతి ప్రజ్వలన చేశారు. ఆ తరువాత వారు ప్రసంగిస్తూ, వైద్యం వ్యాపారంగా మారిన తరుణంలో శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషలిటీ హస్పిటల్ ఉచితముగా సేవలను అందించడము ఒక మహాత్రమైన విషయమన్నారు. రాజకీయ రంగములోను, వైద్యరంగములోను తనకు భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధములే మార్గదర్శకంగా నిలిచాయన్నారు. భగవాన్ బాబావారు మనకు మార్గదర్శకులుగా ఉన్నారు కనుకనే, మనము సమాజములో అత్యంత దృఢచిత్తంతో వ్యవహరించగలుగుతున్నామని, మనలను ఎవరూ ఎట్టి ప్రలోభానికి లోనుచేయలేరని, మన సంకల్పాన్ని బలహీనపరచలేరని చెప్పారు. సాయమార్గంలో పయనిస్తూ ఆనందముగా, ధైర్యముగా కర్తవ్యకర్మలను నిర్వహించాలని భక్తులకు పిలుపునిచ్చారు.

తదుపరి భగవాన్ బాబావారి దివ్యపన్యాసం ప్రసారమైంది:

“ప్రేమస్వరూపులారా! గుణవంతులైనటువంటి భారతీయ శ్రీలు అనాదికాలమునుండి ఎన్నో ఆదర్శాలను అందిస్తూ వచ్చారు. ఈనాడు సమాజం శ్రీల అభివృద్ధికి తగిన చర్యలు చేపట్టటంలేదు. సద్ధావములకు అవకాశము లేకుండాపోతున్నది. కనుకనే, శ్రీలలో పవిత్రమైన భావములను అభివృద్ధిపరచగోరి సత్యసాయి సంస్థలలో మహిళా విభాగమును ఏర్పాటు చేయడం జరిగింది. శ్రీల పవిత్ర వ్యాదయులైనప్పుడే జగత్తు పవిత్రమైనదిగా రూపొందుతుంది. శ్రీల మహా శక్తిసంపన్నులు. వారు తల్పుకుంటే ప్రపంచాన్నే ఒక మూటమాదిరి కట్టగలరు. సమాజం శ్రీలయొక్క శక్తి సామర్థ్యాలను గుర్తించి వారికి తగిన ఉత్సాహ ప్రోత్సాహముల నందించాలి. ఆధునిక విద్యావిధానమువలన పిల్లల మనసులు కలుషితమపుతున్నాయి. పూర్వం తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలు

ఆశించేవారు. నేటి తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలు గొప్పవారు కావాలని ఆశిస్తున్నారేకాని మంచివారు కావాలని కోరుకోవటం లేదు. పిల్లలు కేవలం కలిమిని, చెలిమిని, బలిమిని కోరుతున్నారేకాని గుణమును కోరటం లేదు. గుణమే లేకపోతే కలిమి, చెలిమి, బలిమి ఎంత ఉన్నా ఏమి ప్రయోజనం? మొట్టమొదట పిల్లల్లో గుణమును పెంపొందించాలి. గృహమే పిల్లలకు ప్రధానమైన పారశాల. తల్లుల యొక్క ప్రేమతల్లూన్ని జగత్తునకు చాటాలి. పిల్లలను ఆదర్శవంతులుగా తీర్చిదిద్దాలి. అందు నిమిత్తమే ఈ మహిళా దినోత్సవమును జరుపుకుంటున్నాము.”

శ్రీ సత్యసాయి జాతీయ గిరిజనాభివృద్ధి పథకం:

శ్రీ సత్యసాయి సేవసంస్థ ప్రశాంతినిలయములో, భగవాన్ బాబావారి దివ్యసన్మిధిలో 2019 సప్టెంబరు 20న శ్రీ సత్యసాయి జాతీయ గిరిజనాభివృద్ధి పథకాన్ని ప్రారంభించింది. ఆరోజు ఉదయం 8 గంటలకు భారత దేశములోని 12 రాష్ట్రాలనుండి వచ్చిన గిరిజన బృందాలు వాళ్ళ సంప్రదాయిక వప్పురాణలో ఊరేగింపుగా వచ్చి దివ్యసన్మిధానమువద్ద స్వామికి ప్రణమములు అర్పించిన అనంతరం డా॥ ఎన్. రాము గిరిజనులను, ఇతర భక్తులను ఉద్దేశించి ప్రసంగించారు. వీరు ‘గిరిజన ఆర్థిక వ్యవస్థ’ పరిశోధనాంశంగా డాక్టరేట్ పట్టా అందుకున్నారు. తమిళనాడులోని నీలగిరి ప్రాంతములో డాక్టరేట్ పట్టా నందుకున్న గిరిజనులలో వీరే ప్రథములు. వీరు ఇండియన్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ అగ్రికల్చరల్ రీసెర్చ్‌కి చెందిన ‘కృషి విజ్ఞాన్’ కేంద్రములో సీనియర్ సైంటిస్ట్‌గానూ, ‘బీబోర్డ్ ఆఫ్ ఇండియా’లో సభ్యునిగానూ పనిచేశారు. వీరు ఉపన్యసిస్తూ భగవాన్ బాబావారు ఊటీని సందర్శించిన సందర్భాలలో ఆక్రమించి గిరిజనులకు వారి దర్శన భాగ్యము లభించింది అన్నారు. 2005లో 500 మంది గిరిజనులు ప్రశాంతినిలయము విచ్చేసి, భగవానుల ప్రేమాలీస్సులను అందుకున్నారన్నారు. భగవాన్ బాబావారి 75వ జన్మదిన వేడుకలలో భాగంగా 75 గిరిజన జంటలకు భగవాన్ ఆశీస్తులతో సామూహిక వివాహాలు జరిపించామన్నారు.

వీర ఉపన్యసించిన అనంతరం శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ సభ్యులు గిరిజనాభివృద్ధి పథకానికి సంబంధించిన ఒక కరపత్రాన్ని ఆవిష్కరించారు.

ఆ తరువాత శ్రీ సత్యసాయి నేపాసంస్థ దేశియ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య మాటల్డుడుతూ, భగవాన్ బాబా ఎంతో కాలము క్రితమే గిరిజనాభివృద్ధికి చర్యలు చేపట్టరని, వాటి ఫలితాలు నేడు మనకు సాక్షాత్కరిస్తున్నాయన్నారు. గిరిజనులతో సాహచర్యము వారి జీవన స్థితిగతులపట్ల అవగాహనను పెంచాందించిందన్నారు. అంద్రప్రదేశీలోని పాదేరు ప్రాంత గిరిజనులకు భగవాన్ బాబావారిపై గల అపారమైన భక్తిప్రపత్తులు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తాయన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి జాతీయ గిరిజనాభివృద్ధి పథకంలో స్వాలంగా తొమ్మిది అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడము జరిగిందన్నారు. అవి: మాలిక సదుపాయాలు, పరిశుద్ధత, మహిళా మరియు శిశు ఆరోగ్యము, విద్య, వ్యవసాయము, సామూహిక వివాహాలు, సామాజిక మరియు సాంస్కృతిక అభివృద్ధి, వైపుణ్యం మరియు వ్యక్తి స్థాయిలో పురోభివృద్ధి.

శ్రీ నిమీష్ పాండ్య గిరిజనాభివృద్ధి పథకం పంచవర్ష ప్రణాళికను భగవాన్ బాబావారి దివ్య చరణారవిందాలకు సమర్పించి, ఆశీస్ములనర్థించారు. రాబోయే కాలములో భారతదేశములోని ప్రతి గిరిజన జీల్లా శ్రీ సత్యసాయి జిల్లాగాను, ప్రతి గిరిజన గ్రామం శ్రీ సత్యసాయి సమితిగానూ అభివృద్ధి చెందాలని ఆకాంక్షించారు. వీర ప్రసంగానంతరం గిరిజన బృందాలు నర్తించాయి.

వాహినీ స్వాధ్యాయము:

అనంతమైన ఆధ్యాత్మిక సంపదను జ్ఞానపింపాస కలిగిన భక్తులకు, సాధకులకు పంచాలనే దివ్యసంకల్పంతో, భగవాన్ బాబావారు ‘సనాతన సారథి’ద్వారా వాహినులను మానవాళికి అనుగ్రహించారు. 1958 ఫిబ్రవరి నుండి ‘ప్రేమవాహిని’ శీర్షికతో మొదలుపెట్టి, 1984 ఆగస్టు వరకు, అంటే దాదాపు 26 సంవత్సరాల పాటు భగవాన్ బాబావారు క్రమం తప్పకుండా ప్రతి నెలా తమ రచనలను ‘సనాతన సారథి’కి అందిస్తూ వచ్చారు. చివరిది ‘లీలాకైవల్యవాహిని’. పదహారు శీర్షికలుగా వెలువడిన ఈ

వాహినులద్వారా భగవాన్ బాబావారు గీతాసారాన్ని; బ్రహ్మసూత్రాలు, ఉపనిషత్తుల సందేశాన్ని మానవాళికి అందించారు. భారతీయ పరమార్థాన్ని వివరించారు. సందేశాల చిక్కుముడులను విప్పారు. అద్భైతాన్ని సిద్ధాంతముగా ఆకళింపు చేసుకోవడంకాక అనుభూతం కావించుకోవాలన్నారు. ధ్యానాన్ని అభ్యసించే విధానాన్ని, సోతుహంతత్త్వాన్ని తెలియజేశారు. ఒక్క త్యాగమవలన మాత్రమే అమృతత్త్వము లభిస్తుందన్న యథార్థాన్ని వెల్లడించారు.

భగవాన్ బాబావారు రచించిన వాహినులను అధ్యయనము చేయటంవలన కలిగే పరమ ప్రయోజనాన్ని ఈ తరమువారికి తెలియజేయాలన్న లక్ష్మీముతో 2019 నవంబరు 20 సాయంత్రం సాయికుల్పంత హల్లో ‘వాహినీ స్వాధ్యాయ’ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. ‘శ్రీ సత్యసాయి వాహినీ మహిమ’ పాట వినిపిస్తూ ఉండగా, వాహినుల ఆవిర్భావాన్ని సూచిస్తూ మందుగా ఊరేగింపు జరిగింది.

అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ కంట్రోలర్ ఆఫ్ ఎగ్జిమెనేషన్స్ శ్రీ సంజయ్ సహానీ మాటల్డుడుతూ, వాహినులు బాబావారు మానవాళికి ఇచ్చిన పరమన్నారు. భగవానుల అవతార దివ్యోద్యమములో భాగస్వాములు కావాలని ఆకాంక్షించే ప్రతి ఒక్కరూ వాహినులను అధ్యయనం చేయాలన్నారు.

దాం శ్రీనివాస శ్రీరంగరాజన్ (అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్, మేనేజిమెంటు విభాగము) ‘సనాతన సారథి’ ప్రథమ సంపాదకులుగా నేవలందించిన, ప్రొఫెసర్ కస్తూరిగారి అనుభవాలను ప్రస్తుతించారు. ప్రతి మాసము ఆయన భగవాన్ బాబావారినుండి ప్రాతప్రతిని తీసుకొని, అంద్రంలోకి అనువదించి, పరిమితమైన వనరులున్న ఆరోజులలో ముద్రణా బాధ్యతలను కూడా చేపట్టి, సకాలములో చందాదారులకు పత్రికను అందించడానికి చేసిన కృషిని వివరించారు.

తదుపరి, సాయి పూర్వవిద్యార్థులు శ్రీ అమేయ దేశ్ పాండే, శ్రీ బిమూప్షష్టి, శ్రీ ప్రేమ అనూష్, శ్రీ ఆరవింద్ బాలసుబ్రహ్మణ్యం లఘుప్రసంగాలతో, వ్యాఖ్యానాలతో, ఇంకా ప్రశ్నేత్తరములద్వారా వాహినుల వైశిష్ట్యాన్ని తెలియజేశారు.

అనంతరం, సాయి సంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు త్రీ నిమీష్ పాండ్య ‘జాతీయ వాహినీ స్వాధ్యాయ పథకాన్ని’ లాంఘనంగా ప్రారంభించారు. రాబోయే ఐదేళ్ళ కాలంలో వేలాదిగా భక్తులు వాహినులను అధ్యయనము చేస్తారని ఆశిస్తున్నామన్నారు.

ఆ తరువాత, వాహినులపై భగవాన్ బాబావారు రచించిన ‘ఆనందం ... ఆనందం’ పాటను ప్రశాంతి భజన బృందంవారు వీనులవిందుగా గానం చేశారు.

నారాయణసేవ - ఆధ్యాత్మిక సాధన:

నారాయణ సేవ, భగవాన్ బాబావారు తీ సత్యసాయి సంస్థలకు నీర్దేశించిన సేవాసాధనలలో ఒకటి. ఇది నిరహంకారముగా చేపట్టవలసిన ఆధ్యాత్మిక సాధన. అన్వదానమును బీదలకు అందించే సహాయముగా తలచక, స్వీయ ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి సోపానముగా భావించాలని, ఆ భావనతో నారాయణసేవకు సాయి భక్తులు పునరంకితం కావాలనే లక్ష్యముతో 2019 నవంబర్ 21న సాయికుల్యంతే హాలులో నిర్వహించిన కార్యక్రమములో త్రీ నిమీష్ పాండ్య మాట్లాడుతూ, నారాయణసేవను వ్యక్తిగత, కుటుంబ మరియు సామాజిక స్థాయిలలో చేసే ఆధ్యాత్మిక సాధనగా గ్రహించాలన్నారు. మనంతట మనము సాయి భక్తులమని, సాయి సమితి సభ్యులమని చెప్పుకోవడం కాదు, అది మన ప్రవర్తనలో ప్రతిఫలించాలి అన్నారు. ఈ భూమిపై ఏ ఒక్కరుకూడా ఆకలితో అలమటించకూడదన్న సంకల్పంతో మనము నారాయణసేవలో పాల్గొలన్నారు.

అనంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్యసందేశము ప్రసారమయింది:

“ప్రేమస్వరూపులారా! విత్తము అనగా పొందబడినది అని అర్థము. కాబట్టి, ధనబలము, విద్యాబలము, భూజబలము మూడూ విత్తము క్రిందికి వస్తాయి. సమాజమునుండి పొందబడిన ఈ మూడింటినీ సమాజసేవలో సద్గ్యానియోగము చేయడము మానవుని కర్తవ్యం. ఎప్పుడు ఎవరికి ఎట్టి స్థితి కలుగుతుందో చెప్పలేము. కోటీశ్వరుడు కూటి పేద కావచ్చ, కూటిపేద కోటీశ్వరుడు కావచ్చ. ఇది

ప్రకృతియొక్క స్వభావము. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి మానవుడు తన కర్మలను ఇతరులకు ఉపయోగపడే రీతిగా రూపొందింపజేసుకోవాలి. ధనవంతులు దరిద్ర నారాయణ సేవ చేస్తున్నామని భావిస్తారు. దరిద్ర నారాయణుడంటే ఎవరు? కేవలం తినుటకు తిండి, కట్టుటకు బట్ట, ఉండుటకు ఇల్లు లేనటువంటివారు అని భావిస్తున్నాము. “దరిద్ర నారాయణ సేవ” అంటే దరిద్రులయందు హృదయవాసిగా ఉన్నటువంటి నారాయణునికి సేవ చేస్తున్నట్లుగా భావించాలి. రూపము లేనటువంటి భగవంతుడు ఆ రూపములో మన ఎదురుగా ఉన్నాడని భావించి, మన సేవలను స్థార్కం గావించుకోవాలి. ఎవరు దయతో నిండిన హృదయంతో బీదలకు సేవ చేయటానికి పూనుకుంటారో అట్టివారి హృదయములోనే భగవంతుడు నివసిస్తుంటాడు”

తదుపరి, భక్తులు తీ సత్యసాయి అష్టోత్ర సహస్ర నామావళిని పరిస్తూ, లక్ష్మార్జున నిర్వహించారు.

ప్రేమమార్గము - దివ్యత్వ సాధన:

“దినచర్యను ప్రేమభావముతో ప్రారంభించు, దిన మంత్రా ప్రేమభావముతోనే గడుపు, దినచర్యను ప్రేమ భావముతోనే ముగించు” అన్న స్వామి సందేశముపట్ల భక్తులకు మరింత అవగాహన కలిగించే లక్ష్యంతో ఆరోజు సాయంవేళలో నిర్వహించిన ఆధ్యాత్మిక సమావేశాన్ని మధ్యప్రదేశ సాయి సంస్థలో సేవలందిస్తున్న సాయిపూర్వవిద్యార్థి త్రీ త్రిభువన సచ్చేవ ప్రారంభించారు.

త్రీ సుందర అనంతరామన్, బెంగళూరు వెస్ట్ సాయిసంస్థల జిల్లా అధ్యక్షులు, ‘దినచర్యను ప్రేమ భావముతో ప్రారంభించు’ అన్న ప్రథమాంశమును విశ్లేషిస్తూ, స్వార్థప్రేమ, అన్యోన్య ప్రేమ, పరార్థ లేక పరమార్థ ప్రేమలగురించి మాట్లాడారు. చిట్టచివరిదైన పరమార్థ ప్రేమ లోపరహితమైనది, ఎట్టి నిబంధనలకూ లోబడనిది అన్నారు. దినచర్యను ‘కర్మగ్రే వసతే లక్ష్మీ’ ప్రార్థనతో ప్రారంభించి, 21మార్చు ఓంకారమును జపించి, సుప్రభాతాన్ని పరించి, జ్యోతిధ్యానము చేయాలన్నారు.

వీర సభాసదులకు ఓంకారాన్ని ఉచ్చరించే విధానాన్ని, ధ్యానమును అభ్యసించే విధానాన్ని చేసి చూపించారు.

తదుపరి, సాయి పూర్వవిద్యార్థి శ్రీ విజయకృష్ణన్ స్వామి దివ్యసందేశంలోని ‘దినమంతా ప్రేమభావముతోనే గడుపు’ అన్న అంశంపై వ్యాఖ్యానిస్తూ, దీనికి సత్యంగము చాలా ముఖ్యమన్నారు. సదా భగవానుల సాంగత్యాన్ని అనుభవించాలి అన్నారు. ఆ దేవదేవుడే మార్గదర్శకునిగా ఉండటం మానవాఖికి లభించిన గొప్ప వరం అన్నారు.

వెష్ట్ బెంగాల్ యువ సమస్యయక్రత శ్రీ ల్రిజేండ్ ‘దినచర్యను ప్రేమభావముతో ముగించు’ అన్న మూడవ అంశమును విశేషిస్తూ నేటి యువజనులు చరాణులను, సామాజిక మాధ్యమాలను దుర్యినియోగం గావిస్తున్నారన్నారు. అంతర్జాలముతో అనుసంధానం చేసుకోవాలనే తపనతో అంతర్జామితో అనుసంధానం చేసుకోలేక పోతున్నారు అన్నారు. ఆధ్యాత్మిక పురోగతి ప్రాతిపదికగా ఎవరికి వారు తమ నడతను విశేషించుకొని, ‘కరచరణ కృతం వాక్..’ ప్రార్థనతో దినచర్యను ముగించాలి అన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల నేషనల్ స్పీరిట్యూయల్ కోఆర్డినేటర్ శ్రీ మురళి ఆ సమావేశములో చర్చించిన విషయాలను క్లూప్పముగా పునఃప్రస్తావించారు. సమస్త భారమును భగవాన్ బాబావారికి వదలివేయాలి అన్నారు. ఎంత కరిన సమస్య ఎదురైనా, ‘కొండంత స్వామి నాకు అండగా ఉన్నారు’ అని నిశ్చింతగా ఉంటే ఆ సమస్య బాధించదు అన్నారు.

క్లారినెట్ వాదన: 2019 నవంబరు 22న ఉదయం సంగీత కళానిధి పండిట్ నరసింహులు వడావటి హిందుస్తానీ, కర్ణాటక బాణీలలో క్లారినెట్ వాదనను వినిపించారు.

స్వాతకోత్సవం:

పరిగణిత విశ్వవిద్యాలయమైన శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ 38వ స్వాతకోత్సవం 2019 నవంబరు 22న భగవాన్ బాబావారి దివ్యసమ్మిధిలో ఘనంగా జరిగింది. అరోజు మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకు యజర్గందిరం నుండి స్వాతకోత్సవ ఊరేగింపు ప్రారంభమయింది.

విద్యార్థులు వేదపరనంతో, బ్యాండ్ వాదనతో ఆహ్వానించగా జనస్థితుగ్యట్ చిహ్నాలను ధరించిన ఇడ్డరు విద్యార్థులు ఇరువైపులా నడువగా, లాంఘనప్రాయంగా వెండి గదను ధరించిన రిజిస్ట్రార్, వెన్సంబి ఛాస్పులర్ శ్రీ కె. చక్రవర్తి, వైన్సాస్పులర్ డా॥ కె.బి.ఆర్. వర్ష, ముఖ్య అతిథి డా॥ జి. సతీశ్ రెడ్డి, వివిధ విభాగాల అధిపతులు, ట్రస్ట్ సభ్యులు, అకడమిక్ కౌన్సిల్ సభ్యులు, సాయికుల్వంత్ హాల్స్కి ప్రవేశించి, భగవాన్ బాబావారికి ప్రణామములర్పించారు. వ్యవస్థాపక దివ్యచాస్పులర్ భగవాన్ బాబావారి స్వరములో హర్షధ్వానాల మధ్య ‘ఐ డిక్సేర్ ది కాన్వోకేషన్ ఓపెన్’ వినిపించడముతో స్వాతకోత్సవ సభ ప్రారంభమయింది.

వైన్సాస్పులర్ ప్రసంగిస్తూ, విలువలతో కూడిన విద్యావిధానమువలన; సుశిల్మిత్తులైన, అంకితభావము కలిగిన అధ్యాపకుల శిక్షణవలన శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ అత్యుత్తమ ఫలితాలను సాధిస్తున్నదన్నారు. విద్యార్థుల అధ్యాపకుల నిష్పత్తి 8:1 గా ఉన్నదని, గత సంవత్సరం 180 మంది విజిటింగ్ ఫేక్టీ సేవలనుకూడా వినియోగించుకోగలిగమన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పోస్ట్ గ్రాడ్యూయేట్ విద్యార్థులు జాతీయస్థాయి పరీక్షలలో కూడా చక్కని ఫలితాలను సాధిస్తున్నారన్నారు. విశ్వవిద్యాలయంలో 1350 మంది విద్యార్థులు ఉండగా 100 మంది మెషిన్ లెర్నింగ్, ఫంగల్ బియోటెక్నాలజీ, ఎన్స్ట్రీ పోర్సప్రింగ్, గ్రీన్ బిల్డింగ్ టెక్నాలజీ, ఇంకా ఇతర అంశాలపై డాక్టోర్ల్ స్టాయలో పరిశోధన చేస్తున్నారని చెప్పారు. ప్రశాంతినిలయం క్యాంపస్లోని సెంట్రుల్ రీసెర్చ్ జన్స్ప్రోమెంట్స్ ఫేసిలిటీ, ఇటీవల అనంతపురం క్యాంపస్లో ప్రారంభించిన సెంట్రుల్ రీసెర్చ్ లేబోరేటరీలు పరిశోధనలు గణసీయమైన పురోగతిని సాధించడానికి తోడుతున్నాయన్నారు.

స్వాతకోత్సవ ప్రతిజ్ఞనంతరం ఛాస్పులర్ శ్రీ కె. చక్రవర్తి, ఐఎస్(రిటైర్డ్), 470మంది పట్టభద్రులకు పట్టాలను ప్రకటించారు. వీరిలో 277 మంది బ్యాచిలర్ డిగ్రీలను, 97 మంది పోస్ట్ గ్రాడ్యూయేట్ డిగ్రీలను, 10 మంది పిహాచ్.డి డిగ్రీలను సాధించారు. 20 మంది ప్రతిభావంతులైన విద్యార్థిసీ విద్యార్థులు స్వరప్తకాలను అందుకున్నారు.

ఆ తరువాత, ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసిన డి.ఆర్.డి.ఎస్ శైర్కన్ డా॥ జి. సతీర్ రెడ్డి విద్యార్థినీ విద్యార్థుల నుడ్లేశించి ప్రసంగించారు. వీరు డిపార్ట్మెంట్ అఫ్ డిఫెన్స్, ఆర్ అండ్ డి విభాగంలో సైకెటర్గాను, ఏరోనాటికల్ డెవలప్మెంట్ ఎజస్సీకి డైరెక్టర్ జనరల్గాను వ్యవహారిస్తున్నారు. భారతదేశము విదేశీ సాంకేతిక పరిజ్ఞానంపై ఆధారపడకుండా స్వతంత్రంగా క్లిపటుల నమూనాలను తయారుచేయడములోనూ, ఖండాంతర క్లిపటులను, సుదూర లక్ష్మీలు ఛేదించగల క్లిపటుల తయారీలోనూ వీరు విశేషమైన కృషి చేశారు.

డా॥ సతీర్ రెడ్డి మాట్లాడుతూ, తాను అనంతపురం జిల్లాలో చదువుకున్నానని, ఆరోజులలో భగవాన్ బాబావారి ఆశేస్సులు అందుకునే అవకాశము లభించిందని చెప్పారు. ఆధ్యాత్మిక మాలికంఠంగా బోధన జరుగుతున్న శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు బాహ్య ప్రపంచంలోకి అడుగిదిన తరువాత ఇక్కడ నేర్చుకున్న విలువలను ఆచరణలో పెట్టాలన్నారు. ప్రస్తుత సమాజంలో సాంకేతిక పరిజ్ఞానము ప్రముఖ పొత్త పహిస్తున్నది అని చెప్పారు. ఫిల్మాండ్ మరియు ఇజాయెల్ దేశాలు సాంకేతిక పరిజ్ఞానముపైనే ఆధారపడి పురోగతి సాధించాయన్నారు. ఈసందర్భంగా డా॥ సతీర్ రెడ్డి అంతరిక్ష పరిశోధనలో 'ఇస్ట్రో' చేసిన కృషిని వివరించారు. భారతదేశం సాంకేతిక పరిజ్ఞానంలో ఇతర దేశాలను అనుసరించే స్థితినుండి వారికి నేతృత్వము వహించే స్థాయికి ఎదిగిందన్నారు. విద్యార్థులు భవిష్యత్తులో రీసెర్చ్ అండ్ డెవలప్మెంట్ విభాగాలలో పనిచేయవచ్చని, ఆవిధముగా వారు సాంకేతికరంగములో కలలను సాకారం చేయవచ్చని చెప్పారు. శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయములో చక్కని వనరులు ఉన్నాయని, అంతరిక్ష పరిశోధనకు అవశ్యకమైన అంశాలపై అధ్యయనం సాగించడానికి అవి తోడ్పుడుతాయన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు విలువల ప్రాతిపదికగా షకమత్యముతో, పరస్పర సహకారముతో పరిశోధనలను కొనసాగించాలని చెప్పారు.

తదుపరి, వ్యవస్థాపక దివ్యచాన్సులర్ భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యసందేశము ప్రసారమైంది:

“ప్రేమస్వరూపులారా! ఆలోచించగలిగిన త్రతి మానవుడై అయిమయంలో ముంచేత్తే సమస్యలు ఈనాడు విద్యావిధానములో పెరిగిపోయినవి. విద్యార్థంగములో ఉండవలసిన క్రమశిక్షణ తరిగిపోయి విత్తమే పునాదిగా మారిపోయింది. అనగా, సరస్వతీ పద్మశాలాయైన విద్యామందిరంలో లక్ష్మీ వచ్చి తిష్ఠేసేసుకొన్నది. ఇది సమాజానికే ప్రమాదము. విద్య అనగా ప్రకాశమే. ఇట్టి ప్రకాశమును ప్రపంచానికి అందించటానికి మీరు పూనుకోవాలి. విద్యార్థులు విద్యాసందమును అనుభవించవలనేకానీ విషయానందమును అనుభవించుటకు ప్రయత్నించకూడదు. మానవతా విలువలు లేకుండిన ఎన్ని పరిశోధనలు చేసినప్పటికీ, సిద్ధాంతములు తెలుసుకొన్నప్పటికీ ఇవన్నియు ప్రయోజనము లేనటువంటివే! విద్యార్థులు మొట్టమొదట తల్లిదండ్రులకు కృతజ్ఞత చూపాలి. విదేశాలపై వ్యామోపోన్ని వీడి మాత్రాదేశ సేవకు ప్రతిజ్ఞ పూనాలి. ప్రాచీనకాలమునందు విద్యార్థులు విద్యాభ్యాసము ముగించుకొని గృహస్తులు కాబోయేముందు ఆధ్యాపకులు వారిని చేరదేసి, 'ఉపదేశము' చేసే సమావేశమునే స్నాతకోత్సవమని పిలుస్తూ వచ్చారు. ఏదో డిగ్రీలు తీసుకోవటం, గోల్డ్ మెడల్ తీసుకోవటం కాదు; ఈ ఉపదేశమును ఆచరణలో పెట్టినప్పుడే నిజమైన గోల్డ్ మెడల్ సాధించినట్లువుతుంది. 'ధూయటీ ఈజ్ గాడ్, వర్క్ ఈజ్ వర్క్స్' దీనిని లక్ష్మీమునందు ఉంచుకొని, భావిభారతోద్ధారకుతై మీరు భారతీయ తత్త్వాన్ని జగత్ వ్యాప్తి గావిస్తారని నేను ఆశిస్తా: ఆశీర్వదిస్తున్నాను”

జాతీయ గీతాలాపనతో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ స్నాతకోత్సవం ముగిసింది.

స్నాతకోత్సవ నాటిక: శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ విద్యార్థులు నవంబరు 22 సాయంవేళలో పూర్వాచంద్ర సభమంటవంలో 'హామ్ చలే తేరీ రోఫనీ సె' (సీవు చూపిన వెలుగుబాటలో మేము పయనిస్తాం) నాటికను

సమర్పించారు. శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిధానములో శిక్షణ పొందిన విద్యార్థులు వృత్తిపరంగా ఉన్నత ప్రమాణాలను సాధించటమేగాక నైతిక, ధార్మిక విలువలకు కట్టుబడి వారు ఎంచుకున్న రంగాలలో తోటివారికి ఆదర్శంగా నిలుస్తున్నారని ఈ నాటిక తెలియజేసింది. ఎలాంటి సమస్యలు ఎదురైనా బాహ్యముగా వచ్చే ఒత్తిడులను తట్టుకొని విలువలకు కట్టుబడి ఉండాలనీ, సంకల్పము దృఢముగా ఉంటే దైర్ఘ్యము, నిబ్యారము అలవడుతాయని, సత్కర్మలను చేపట్టుచుట్టున్నది ఈ నాటిక సందేశం.

భగవాన్ బాబావారి 94వ జన్మదినోత్సవం:

2019 నవంబరు 23 ఉదయం వేదపరచముతో కార్యక్రమం ప్రారంభమయింది. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ విద్యార్థులు బ్రాస్టోయిండ్, నాదస్వరము, పంచవార్యాలను వినిపించారు. ప్రశాంతి భజన బృందం వారు భక్తిగీతాలు పాడారు.

అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రిస్ట్ సభ్యులు శ్రీ ఎన్. ఎన్. నాగానంద్ సమర్పించిన వార్షిక నివేదిక విద్య, వైద్యము, సమాజ సేవారంగాలలో ట్రిస్ట్ చేపట్టి నిర్వహిస్తున్న వివిధ పథకాలను వివరించింది. ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసిన కేంద్ర మంత్రి శ్రీ నితిన్ గడ్ఫరీ వార్షిక నివేదిక ప్రతిని ఆవిష్కరించిన అనంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్యచరణాల చెంత సమర్పించారు.

తరువాత, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రిస్ట్ వెబ్సైటు నూతన వెర్సన్ ఆవిష్కరించారు. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ నూతన వైస్ ఛాస్సలర్సగా డా॥ సి.బి. సంజీవి బాధ్యతలను స్వీకరిస్తారని ప్రకటించారు.

తదుపరి శ్రీ నితిన్ గడ్ఫరీ ప్రసంగిస్తూ, తాను గతంలో రెండు పర్యాయాలు భగవాన్ బాబావారిని దర్శించుకున్నా నని చెప్పారు. బాబావారి అడుగుజడలలో సెంట్రల్ ట్రిస్ట్ చేపడుతున్న సేవాకార్యక్రమాలను ప్రశంసించారు. విలువల ఆధారిత విద్యావిధానము, కుటుంబ వ్యవస్థ భారతీయసంస్కృతికి మూలస్తంభాలన్నారు. భగవాన్ బాబావారు విద్య, వైద్యరంగాలలో సేవాభావాన్ని పెంపాందించారని, వారు ఇచ్చిన దివ్యస్వార్థతో ట్రిస్ట్ ఎప్పటిలాగే సేవాకార్యక్రమాలను విజయవంతముగా

అమలు చేయడముపట్ల హర్షం వ్యక్తం చేశారు. విజ్ఞాన సముప్రార్థనముక్కబే కాదు, దానితోపాటు విలువలను పాటించడము, సేవ చేయడముకూడా ముఖ్యమే అన్నారు. ఆ విషయంలో భగవాన్ బాబావారి దివ్యమార్గదర్శకత్వం లభించడము అందరి అదృష్టము అన్నారు. ఆ కారణము వలననే ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఎందరో భగవాన్ బాబావారిని అనుసరిస్తున్నారని చెప్పారు. వారి దివ్యస్వార్థతో తాను కూడా అనేక సేవాకార్యక్రమాలను చేపట్టునని చెప్పారు. 2004లో తాను, తన కుటుంబ సభ్యులు తీవ్రమైన కారు ప్రమాదంనుండి సురక్షితముగా బయటపడగలిగామని, తాను చేపట్టిన పుణ్యకార్యాలే ఆ ప్రమాదం నుండి రక్షించాయని చెప్పారు. తాను ఇక ముందుకూడా సమాజ సేవలో కొనసాగడానికి కావలసిన స్థోర్చ్యాన్ని ప్రసాదించమని భగవాన్ బాబావారిని ప్రార్థిస్తున్నామన్నారు.

అనంతరం, భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసము ప్రసారమయింది:

“ప్రేమస్వరూపులారా! దైవాన్ని నమ్మితే ఎల్లవేళలూ నమ్మాలి. మీ అభీష్టం నెరవేరితే నమ్మటము, అభీష్టానికి విరుద్ధంగా జరిగితే నమ్మకపోవటము సరియైనది కాదు. భగవంతుని విషయంలో ఏమాత్రము డౌట్స్ కి చోటివ్వకండి. అవి మిమ్మల్ని అశాంతికి గురిచేస్తాయి. ప్రేమను పెంచుకోండి. మీ మృదయం నిండుగా ప్రేమను పెంచుకున్నప్పుడు సర్వమూ ప్రేమమయమే. ప్రేమ ఉన్నచోట ద్వేషమనేదే ఉండదు. హింసలే ఉండవు. విశ్వాసము ఉన్నచోట ప్రేమ ఉంటుంది. ప్రేమ ఉన్నచోట సత్యం ఉంటుంది. సత్యమున్నచోట శాంతి ఉంటుంది. శాంతి ఉన్నచోట ఆనందముంటుంది. ఆనందం ఉన్నచోటే దైవం ఉంటాడు.

చైతన్యుడు, “ఓ భగవంతుడా! వైకుంరమ్మ కైలాసమో స్వర్గమో నాకు అక్కర్చేదు. నీ ప్రేమ సామ్రాజ్యములో నాకు కాస్త చోటివ్వు, చాలు” అని ప్రార్థించాడు. ప్రేమతో సాధించలేనిది లోకంలో ఏదీ లేదు. ప్రేమను పంచటానికి మానవుడు పుట్టాడు. ప్రేమను పెంచుకున్నప్పుడు అందరూ

దైవస్వరూపులుగా మారుతారు. అందరియందు దైవత్వము ప్రకటించుపుతుంది. మీలో ఉన్న దైవత్వాన్ని ప్రకటించండి. ఇతరులు ఏది చెపితే అది నమ్మకండి. ఆత్మవిశ్వాసముపై మీరు ఆధారపడండి. మీ జీవిత సాధానికి ఆత్మవిశ్వాసమనే భద్రమైన పునాదిని వేసుకోండి.”

భజనానంతరం ఉదయం 11.40 ని॥లకు భగవాన్ బాబావారికి మంగళహరతినిచ్చారు. అంతకుముందు విద్యార్థులు జన్మదినానోత్సవ కేకులను దివ్యసన్నిధానమువద్ద స్వామికి సమర్పించారు.

ఆరోజు సాయంత్రం 5 గంటలకు గణేశ మందిరము నుండి స్వర్షరథోత్సవం ప్రారంభమైంది. వేదపరనం గావిస్తూ, సంకీర్తన చేస్తూ విద్యార్థి బృందాలు ముందు నడుపగా, నేత్తపర్వంగా సాగిన స్వర్షరథోత్సవాన్ని వేలాది భక్తులు తిలకించి, భగవానుల ఆశీస్సులను అందుకున్నారు. స్వర్షరథంలో సాయంత్రం 5.45 ని॥లకు సాయికుల్చాంత్రీ హోలు చేరుకున్న భగవానులకు మంగళ హరతి ఇచ్చిన అనంతరం రుఖూలామహాత్మాత్సవం వైభవంగా జరిగింది. భగవాన్ బాబావారు వెండి ఊయిలలో ఊగుతూ భక్తుల హృదయాలను ఆనందదోలికలలో ఓలలాడించగా మల్లాది సోదరులు శేరామ్ ప్రసాద్, శ్రీ రవికుమార్లు తమ సుమధుర గౌత్రకచేరీతో భగవాన్కి స్వరనీరాజనం సమర్పించారు.

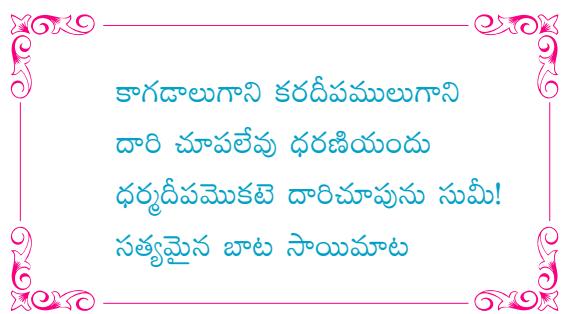
అంతర్జాతీయ సాయి సంస్థ కార్యక్రమం:

2019 నవంబరు 24న ఉదయం అంతర్జాతీయ సాయిసంస్థలో జోనల్ ఛైర్సున్గా వ్యవహారిస్తున్న డా॥గోసెలిన్ భక్తులనుద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ, యాభై యేళ్ళ నాటి తమ ప్రథమ ప్రశాంతినిలయ సందర్భం గురించి మాట్లాడారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యప్రభావంతో తాను సేవలో అడుగిడి, క్రమక్రమేణా సేవయొక్క ప్రాముఖ్యాన్ని గ్రహించి హృదయాన్ని విశాల భావాలతో నింపుకోగలిగా నన్నారు. భగవాన్ బాబావారి 95వ జన్మదినానోత్సవ సమయములో జరిగే అంతర్జాతీయ సదస్యును దృష్టిలో పెట్టుకుని చేస్తున్న ఏర్పాటును ప్రస్తావించారు.

అనంతరం డా॥ ధూర్జటి ముదిగొండ (యు.ఎస్.ఎ), శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పూర్వవిద్యార్థి (1982-89), వీణాపై వీసులవిందుగా భజనలను వినిపించారు. ఏరు విద్యార్థి దశలో, దర్శన సమయాలలో మందిరంలో వీణావాదన చేసేవారు. భగవాన్ బాబావారు స్వయముగా వీరికి కొన్ని మెళకువలను నేర్చారు. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ సంగీత విభాగములో అధ్యాపకులైన శ్రీ ఎన్. సాయిరామ్, శ్రీ సాయిదత్త తబలా, మృదంగముల సహకారాన్ని అందించారు.

“ఇఫ్ దేర్ వాజ్ లిటిల్ మోర్ లవ్” - నాటిక : శ్రీ సత్యసాయి స్వాల్ఫ ధాయీలాండ్ బాలలు, శ్రీ సత్యసాయి ఎయ్యుకేప్సన్ బాలలు సంయుక్తంగా 2019 నవంబరు 24 సాయంత్రాం సాయికుల్చాంత్రీ హోలులో సమర్పించిన నాటిక ప్రేమ ఒక దివ్యప్రభమని; ఆ బెషధాన్ని సేవిస్తే కలహము, ద్వేషము అనే వ్యాధులు నివారణై, వాటి స్థానంలో సామరస్యము, ఆప్యాయత వృద్ధిచెందుతాయని తెలియజేసింది.

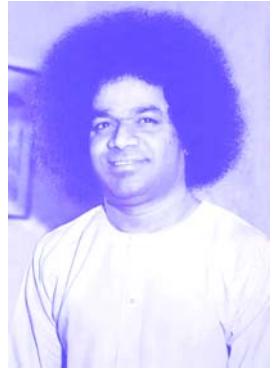
2019 నవంబరు 18వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి సత్యనారాయణ ప్రతముతో, రథోత్సవముతో ప్రారంభమై అత్యంత వైభవంగా జరిగిన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారి 94వ జన్మదిన వేదుకలు నవంబరు 24 సాయంత్రాం ధాయీలాండ్ భక్తుల నాటక ప్రదర్శనతో ముగిశాయి. భగవానుల దివ్య అవతరణ వేదుకలలో పొల్గాన్న భక్తుల తమ ఆధ్యాత్మిక బ్యాటిలీను రీచార్జ్ చేసుకున్నారు. నూతన సందర్భకులలో ఈ వేదుకలు నైతిక విలువలపట్ల, ధార్మిక జీవనముపట్ల, ఆధ్యాత్మిక సాధనపట్ల అస్క్రిని పెంపాందించి, వారిలో హృదయ పరివర్తనకు నాంది పలికాయి. ♦♦♦

‘సనాతన’ అక్షర సారభాలు:

‘ఉంహ లిజ్టైన్చి’

భగవాన్ బాబావారు, సుమారు 20 నిమిషములు ‘త్రాన్స్’లోకి వెళ్ళి వచ్చిన అనంతరం, “ఎక్కడికి వెళ్ళియుంటిరి స్వామీ?” అని ప్రశ్నించిమి. “ఓహ! డెహరాడూన్కు వెళ్ళియుంటిని!” అని సమాధానమిచ్చిరి. మేము ఆశ్చర్య విభ్రాంతులమైతిమి. “ఒక భక్తురాలికి మరణ సమయంలో దర్శనం ఇష్టవలసించినది. అందువలననే నా నోటిసుండి విభూతి వెలువడినది. మరణించు వ్యక్తికి దర్శనమిచ్చునప్పుడు ఈవిధముగా జరుగును. జ్ఞాపకముంచుకోండి!” అనిరి.

డెహరాడూన్ భక్తురాలి పేరుకొరకూ మేము మా సృజుతులను నెమరువేసికొంటిమి. అప్పుడు బాబావారే ఆ విషయమును తెలిపిరి, “ఇక్కడకు తరువగా వచ్చునటువంటి వెల్లూరు దాక్షరు కృష్ణ మీకు జ్ఞాపకము లేదా? పది నిమిషముల క్రితం డెహరాడూన్లో ఆమె తల్లి మరణించినది.”

1958 నవంబరు 15వ తేదీ శనివారము సాయంత్రం 5 గం||ల 40 ని॥లప్పుడు, ప్రశాంతినిలయములో బాబావారు, వారి గదిలో ఈ విషయమును మాతో చెప్పిరి.

ఆరోజున సాయంత్రం 5 గం||ల 20 ని॥లప్పుడు, బాబావారు ఒక ఉత్తరమును నాకు చదివి వినిపించుచున్నప్పుడు, దూరముగానున్న ఎవరి పిలుపునకో సమాధానమిచ్చుచున్నట్లు, “ఆ!” అనుచు వెంటనే నేలమీద పడిపోయిరి. బాబావారిని ప్రార్థించుటకంటే ఏమి చేయగలము! నిస్సహాయులమై మేము వారిని చూచుచుంటిమి. 5 గం||ల 30 ని॥లప్పుడు బాబావారు ముమ్మారు దగ్గరి. పవిత్రమైన విభూతి వారి నోటిసుంచి వెలువడెను. “దీని భావము ఏమో!” అని మేము ఆశ్చర్యపడజొచ్చితిమి. పది నిమిషముల తరువాత వారు లేచి కూర్చోనిరి. అప్పుడు మేము సాహసించి, “ఎక్కడికి వెళ్ళియుంటిరి స్వామీ!” అని అడిగితిమి.

దాక్షరు కృష్ణను మేము ఎరుగుదుము. బాబావారు బుపీకేర్లో నున్నప్పుడు, ఆమె తల్లి అక్కడికి వచ్చి బాబావారిని సంతృప్తిగా పూజించుకొనే భాగ్యమును పొందియుండెను. “ఆమె తన తుది ఘడియులలో పరమాత్మని దర్శన భాగ్యమును పొందినది కదా!” అని మేము ఆనందించితిమి.

ఆ సమయంలో దాక్షరు కృష్ణ ఆమె తల్లి ప్రక్కనే ఉండి నాడిని పరీక్షించుచుండెనియు, మరణము ప్రశాంతముగా, సంతోషముగా ప్రాప్తించెననియు, మేము అడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానముగా బాబావారు సెలవిచ్చిరి. ఆమె చాలా పవిత్రరాలనియు, ఆమె కోరినవిధముగా మరణము పొందినదినియు, అక్కడ భజన జరుగుచుండెనియు బాబావారు చెప్పిరి. “జీవియొక్క సరియైన నిర్యాణ సమయమును ఒక్క పరమాత్మదే గుర్తించగలడు” అని బాబావారు తరువగా చెప్పియుండిరి. ఈ దైవతత్త్వముయొక్క మహామహిమను చూచుట మా పూర్వజన్మ సుకృతమని భావించితిమి.

నవంబరు 18వ తేదీ, మంగళవారము డెహరాడూన్ నుండి ఒక ఉత్తరము వచ్చేను. దానిని చదువుని బాబావారు నాకిచ్చిరి. దానిని తెరచి చూడగా అది దాక్షరు కృష్ణ నుండి అని తెలిసెను. ఆమె, ఆ ఉత్తరమునకు స్ఫూంపులు అదనముగా అంటించి అడివారము తపాలాలోనే వేసియుండెను. అది రెండవ దినమే బాబావారి దివ్యహస్తములలో వచ్చి ప్రాతిను. దానిలో, “స్వామీ, నా తల్లి నిస్స 5 గం|| 30 ని॥లకు నిర్యాణమైనది” అని ప్రాసియుండెను. వారందరూ భజన చేయుచుండిరనియు, తన తల్లి అభిరి క్షణములో బాబాను ప్రార్థించుచుండెనియు ప్రాసి, “ఆమె మీ దర్శనము పొందినదిని నేను విశ్వసించుచున్నాను” అని దాక్షరు కృష్ణ తన ఉత్తరమును సమాప్తి చేసినది. 15 వందల మైళ్ళ దూరంలో దాక్షరు కృష్ణ ఊహించిన ఆ ఊహ నిజమైనది, అని బాబావారు పుట్టపర్తిలో మాకు సెలవిచ్చిరి! - నా. కస్తూరి

SRI SATHYA SAI INSTITUTE OF HIGHER LEARNING

(Deemed to be University)

ADMISSIONS NOTICE

Est.
1981

Admissions for the academic year 2020/21 are open

- » **Values-based free education** with 60% emphasis on academics and 40% on devotional, cultural, sports & service activities
- » **A modern gurukula:** residential system with a spiritual ambience
- » **Community living** resulting in the spirit of self-reliance and an attitude to serve society
- » **Excellent facilities:** cutting-edge research & computer laboratories, multimedia classrooms, high speed broadband connectivity, well-equipped libraries and world-class sports facilities
- » **Student-teacher ratio of 8:1** enables teachers to give more personalized attention to students
- » **Merit-based open admissions policy** for all

HOW TO APPLY

ONLINE

Visit sssihl.edu.in

WALK-IN

Visit the Office of the Registrar, SSSIHLS Administrative Building, Prasanthi Nilayam

POST

Apply via post. See sssihl.edu.in for further details.

Applying online is the easiest and most secure way to apply for admissions to SSSIHLS

Note: For up-to-date admissions-related information (admissions prospectus, sample test papers, dates & deadlines, FAQs and the application guide), visit sssihl.edu.in

Women's Campus at: Anantapur

Men's Campuses at: Puttaparthi | Bengaluru | Muddenahalli

application deadline

29 FEB 2020

submission deadline

10 MAR 2020

admissions tests & interviews

APR 2020

ADMISSIONS ELIGIBILITY

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- Candidates should have completed 10 + 2 years of schooling and scored a minimum of 55% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined.

POSTGRADUATE & PROFESSIONAL PROGRAMMES

- At the Bachelor's degree, candidates should have scored a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined.

NOTE

All programmes have additional requirements apart from the ones listed above. For complete details of Eligibility Criteria for each programme, kindly visit the Admissions section of sssihl.edu.in

PROGRAMMES FOR WOMEN

UNDERGRADUATE

- B.A.
B.Com. (Hons.)
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Physics / Chemistry
B.Sc. (Hons.) in Biosciences* / Chemistry
B.Sc. in Food & Nutritional Sciences

POSTGRADUATE

- M.A. in English Language & Literature
M.Sc. in Mathematics
M.Sc. in Biosciences
M.Sc. in Food & Nutritional Sciences

PROFESSIONAL

- M.B.A.
B.Ed.

* leading to integrated postgraduate programmes in respective subjects

PROGRAMMES FOR MEN

UNDERGRADUATE

- B.A. / B.A. (Hons.) in Economics*
B.Com. (Hons.)
B.B.A.
B.Sc. (Hons.) in Computer Science[†]
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Physics* / Chemistry*
B.Sc. (Hons.) in Biosciences* / Chemistry*
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Economics* / Statistics
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Computer Science / Statistics

Diploma in Music

Bachelor of Performing Arts (Music)

POSTGRADUATE

- M.A. in Economics
M.Sc. in Mathematics
M.Sc. in Chemistry
M.Sc. in Physics
M.Sc. in Biosciences

PROFESSIONAL

- M.B.A.
M.Tech. in Computer Science
M.Tech. in Optoelectronics & Communications

* leading to integrated postgraduate programmes in respective subjects

[†] leading to integrated postgraduate programme in M.Sc. in Data Science & Computing

CONTACT US

EMAIL

admissions@sssihl.edu.in

TELEPHONE

(9:30 am to 4:30 pm only)
+91 9441 911 391 (admissions)
+91 8555 289840 / 287239 (Registrar's office)

apply now

sssihl.edu.in

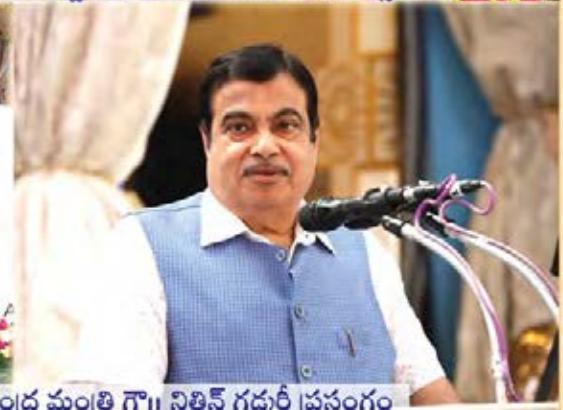
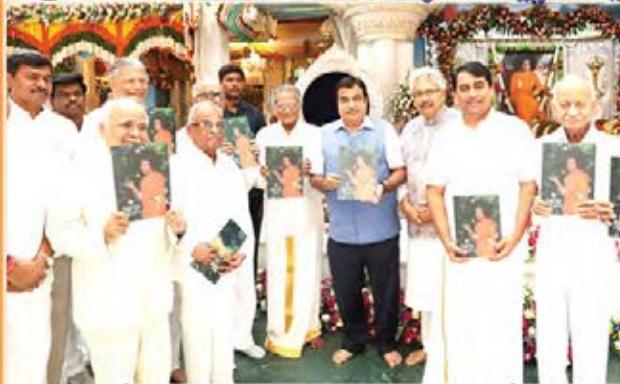

bit.ly/SSSIHL-Facebook

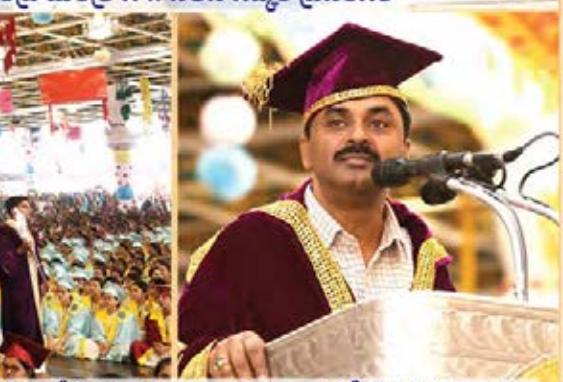
శ్రీ సత్యనాయ దివ్య అవతరణ వేడుకలు

2019 నవంబరు 23: శ్రీ సత్యనాయ స్వరూప రథోత్సవం, సాయికుల్మంత్ర హాలులో రఘుమా మహాతోత్సవం

శ్రీ సత్యనాయ సెంటల్ బ్రిస్టో వార్క్ నివేదిక అవిష్యరణ, కేంద్ర మంత్రి గాంచిని గడ్డరీ ప్రసంగం

2019 నవంబరు 22: శ్రీ సత్యనాయ ఉన్నత విద్యాసంస్థ స్నాతకోత్సవ ఉర్జేగింపు, ముఖ్య అతిథి దామా సతీకేరణ్ రెడ్డి ప్రసంగం

2019 నవంబరు 20: గిరిజనల సృష్టి ప్రదర్శన

2019 నవంబరు 23: మల్లాది సోదరుల గాత్ర కచేరి

Date of Publication 23rd December 2019

శ్రీ సత్యసాయి గిరిజనాభివృద్ధి పథకం - డారేగింపు

ధాయిలాండ్ భక్తుల నాటక ప్రదర్శన

స్నామి సన్మిధిలో లక్షార్థును

చారిక చంద్ర: ₹ 90 (భారతదేశంలో) ₹ 900 లేక UK £ 13 లేక US \$ 18 (ఏడిల్సులు)
 చంద్రారుసుమును 1 లేదా 2 లేదా 3 సంచురములకు వెళ్లించవచ్చును.

సహాతన సౌరథి చంద్రాలు మనీయార్థుద్వారా, లేక పర్మసెల్ చెక్డ్వూరా, లేక దీమాండ్ ప్రార్ట్రైడ్వూరా లేక, ఆస్ట్రేలీస్ పట్టించన మా వెబ్సైటు
www.sanathanasarathi.org ద్వారా ఉర్లించవచ్చును. చంద్రాలు పంచవలసిన చిరుసామా: కస్టిషన్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ప్రాస్ట్, చెన్నైప్పెన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, అంద్రప్రదేశ్.

సత్యవితాలు కావాలంటే...

ఈ సూతన సంచురంలో ఎలాంటి మార్పులు సంభవిస్తాయో అని మీరు యోచిస్తూ ఉండవచ్చు. మీరు ఆచరించిన కర్మల ప్రతిఫలమునే మీరు అనుభవిస్తారు. సత్యవితాలు కావాలంటే సత్యర్థులను ఆచరించాలి, సత్యంగంలో చేరాలి. ఏదో కొద్దిసేపు అధ్యాత్మిక ప్రసంగాలు వినడం, భజనలు చేయడం... ఇలాంటివి సత్యంగము క్రిందికి రావు. ‘సతే’ అనగా త్రికాలములందు మార్పు చెందని దివ్యత్వం. కనుక, దివ్యత్వముయొక్క సాంగత్యము ననుభవించడమే సత్యంగము. ‘భుద్రం పశ్యంతు’, ‘భుద్రం శృంగంతు’, ‘భుద్రం కుర్యంతు’ (మంచి చూపులు చూడాలి, మంచి మాటలు వినాలి, మంచి కర్మలు ఆచరించాలి) ఒతే, లోపల దుర్మాహములను నింపుకొని బాహ్యంగా సత్యర్థులను ఆచరిస్తే ప్రయోజనం లేదు. లోపల నాటిన విత్తనమే మొక్కగా వస్తుందికానీ బయట పెట్టిన విత్తనం మొలకెత్తడు కదా! అదేవిధంగా, మీరు బాహ్యంగా చేసే ‘సటనలు’ సత్యవితాలనివ్వావు. మీలోపల నాటుకున్న సంకల్పములు పవిత్రంగా ఉంటే, ఘలితములు పవిత్రంగా ఉంటాయి.

- బోధా